

Dziennik Urzędowy L 243

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

18 września 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1063/2007 z dnia 17 września 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1064/2007 z dnia 17 września 2007 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2377/90 ustanawiającego wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego w odniesieniu do awilamycyny ⁽¹⁾ 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1065/2007 z dnia 17 września 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 493/2006 w odniesieniu do środków przejściowych w ramach reformy wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru 6

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1066/2007 z dnia 17 września 2007 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych dwutlenków manganu pochodzących z Republiki Południowej Afryki 7

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1067/2007 z dnia 17 września 2007 r. rejestrujące nazwę w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Staffordshire Cheese (ChNP)) 21

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1068/2007 z dnia 17 września 2007 r. zatwierdzające znaczną zmianę elementów specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych Queso Nata de Cantabria (CHNP) 22

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1069/2007 z dnia 17 września 2007 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz polialkoholu winylowego (PVAL) z Chińskiej Republiki Ludowej 23

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Cena: 18 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Komisji 2007/55/WE z dnia 17 września 2007 r. zmieniająca niektóre załączniki do dyrektyw Rady 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości azynofosu metylowego ⁽¹⁾ 41
 - ★ Dyrektywa Komisji 2007/56/WE z dnia 17 września 2007 r. zmieniająca załączniki do dyrektyw Rady 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości azoksystrobiny, chlorotalonilu, deltametryny, heksachlorobenzenu, joksynilu, oksamylu i chinoksyfenu ⁽¹⁾ 50
 - ★ Dyrektywa Komisji 2007/57/WE z dnia 17 września 2007 r. zmieniająca załączniki do dyrektyw Rady 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości ditiokarbaminianów ⁽¹⁾ 61
-

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2007/612/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 4 kwietnia 2007 r. w sprawie pomocy państwa C 14/06 przewidzianej przez Belgię na rzecz General Motors Belgium w Antwerpii (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 435) ⁽¹⁾ 71



⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1063/2007

z dnia 17 września 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 września 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 września 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 17 września 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MK	55,1
	XK	55,1
	XS	36,3
	ZZ	48,8
0707 00 05	JO	175,0
	MK	43,7
	TR	129,4
	ZZ	116,0
0709 90 70	TR	110,3
	ZZ	110,3
0805 50 10	AR	88,1
	UY	42,9
	ZA	67,7
	ZZ	66,2
0806 10 10	EG	177,6
	MK	28,3
	TR	111,9
	ZZ	105,9
0808 10 80	AR	62,4
	AU	215,7
	BR	117,4
	CL	88,6
	CN	79,8
	NZ	98,5
	US	98,4
	ZA	87,3
	ZZ	106,0
0808 20 50	CN	62,9
	TR	122,2
	ZA	107,6
	ZZ	97,6
0809 30 10, 0809 30 90	TR	151,3
	US	189,2
	ZZ	170,3
0809 40 05	BA	49,8
	IL	124,7
	MK	49,8
	TR	103,2
	ZZ	81,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1064/2007

z dnia 17 września 2007 r.

zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2377/90 ustanawiającego wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego w odniesieniu do awilamycyny

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

ta nie jest stosowana u tych gatunków drobiu, których jaja są przeznaczone do spożycia przez ludzi.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

(3) W związku z tym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2377/90.

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiające wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2,(4) Należy przewidzieć odpowiedni okres poprzedzający stosowanie niniejszego rozporządzenia, aby umożliwić państwom członkowskim dostosowanie zezwoleń na wprowadzenie do obrotu omawianych weterynaryjnych produktów leczniczych udzielonych zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych⁽²⁾, co może okazać się konieczne w świetle niniejszego rozporządzenia.

uwzględniając opinię Europejskiej Agencji Leków wydaną przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

(1) Wszystkie substancje farmakologicznie czynne stosowane we Wspólnocie w weterynaryjnych produktach leczniczych przeznaczonych do podawania zwierzętom, od których lub z których pozyskuje się żywność, powinny być oceniane zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2377/90.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

(2) Do Europejskiej Agencji Leków został złożony wniosek o ustanowienie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości dla awilamycyny, antybiotyku z grupy ortosomycyn. Na podstawie zalecenia Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych substancję tę należy włączyć do załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 w odniesieniu do trzody chlewnej (mięśnie, skóra i tłuszcz, wątroba i nerki), królików (mięśnie, tłuszcz, wątroba i nerki) i drobiu (mięśnie, skóra i tłuszcz, wątroba i nerki), pod warunkiem że substancja

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 18 listopada 2007 r.⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 703/2007 (Dz.U. L 161 z 22.6.2007, str. 28).⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/28/WE (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, str. 58).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 września 2007 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Do załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 (Wykaz substancji farmakologicznie czynnych, dla których zostały ustalone najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości) dodaje się następującą substancję:

1. Środki przeciwważne
- 1.2. Antybiotyki
- 1.2.15. Ortosomycyny

Substancja farmakologicznie czynna	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	Najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości	Tkanki docelowe
Awilamycyna	Kwas dichloroizoewermi-nowy	Trzoda chlewna Króliki Droń ⁽²⁾	50 µg/kg 100 µg/kg 300 µg/kg 200 µg/kg 50 µg/kg 100 µg/kg 300 µg/kg 200 µg/kg 50 µg/kg 100 µg/kg 300 µg/kg 200 µg/kg	Mięśnie Tłuszcz ⁽¹⁾ Wątroba Nerki Mięśnie Tłuszcz Wątroba Nerki Mięśnie Tłuszcz ⁽³⁾ Wątroba Nerki

⁽¹⁾ W przypadku trzody chlewnej i drobiu ten najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości odnosi się do skóry i tłuszczu, w naturalnych proporcjach.

⁽²⁾ Nie stosować u zwierząt, których jaja są przeznaczone do spożycia przez ludzi.

⁽³⁾ W przypadku trzody chlewnej i drobiu ten najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości odnosi się do skóry i tłuszczu, w naturalnych proporcjach.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1065/2007

z dnia 17 września 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 493/2006 w odniesieniu do środków przejściowych w ramach reformy wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 44,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 493/2006 z dnia 27 marca 2006 r. ustanawiającego środki przejściowe w ramach reformy wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1265/2001 i (WE) nr 314/2002 ⁽²⁾ przewiduje wycofanie zapobiegawcze. Dlatego w przypadku przekroczenia pewnego progu produkcję każdego przedsiębiorstwa objętą kwotą uznaje się za wycofaną w rozumieniu art. 19 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 lub, na wniosek przedsiębiorstwa, który należy złożyć przed dniem 31 stycznia 2007 r., za produkt pozakwotowy w rozumieniu art. 12 wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Z dniem 31 stycznia 2007 r. producenci izoglukozy, w przeciwieństwie do producentów cukru, nie byli w stanie złożyć takiego wniosku, zważywszy na ciągły charakter ich produkcji, która odbywa się przez cały rok. W trosce o zapewnienie równego traktowania, aby umożliwić producentom izoglukozy podjęcie przemyślanej decyzji i złożenie właściwego wniosku, należy przesunąć w ich przypadku wymieniony wyżej ostateczny termin na koniec roku gospodarczego 2006/2007.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 493/2006.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 3 rozporządzenia (WE) nr 493/2006 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa część produkcji cukru, izoglukozy i syropu inulinowego z roku gospodarczego 2006/2007, która jest produkowana w ramach kwoty przyznanej zgodnie z kwotą określoną w załączniku IV i która przekracza próg ustanowiony zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, uznaje się za wycofaną w rozumieniu art. 19 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 lub, na wniosek zainteresowanego przedsiębiorstwa złożony przed dniem 31 stycznia 2007 r. w przypadku cukru i przed dniem 30 września 2007 r. w przypadku izoglukozy, w całości lub części za produkt pozakwotowy w rozumieniu art. 12 wspomnianego rozporządzenia.”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 września 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 89 z 28.3.2006, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 739/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 22).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1066/2007

z dnia 17 września 2007 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych dwutlenków manganu pochodzących z Republiki Południowej Afryki

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z komitetem doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Wszczęcie dochodzenia**

- (1) Dnia 10 listopada 2006 r. Komisja otrzymała skargę złożoną zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego przez przedsiębiorstwo Tosoh Hellas AIC (skarżący), reprezentujące znaczną część, w tym przypadku ponad 50 %, całkowitej wspólnotowej produkcji niektórych dwutlenków manganu.
- (2) Skarga zawierała dowody na stosowanie dumpingu oraz na zaistnienie w jego wyniku istotnej szkody, które to dowody uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania.
- (3) Dnia 21 grudnia 2006 r. wszczęto postępowanie poprzez opublikowanie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

2. Strony, których dotyczy postępowanie

- (4) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu postępowania skarżącego, drugiego producenta wspólnotowego, producenta eksportującego, importera, znanych zainteresowanych użytkowników oraz przedstawicieli Republiki Południowej Afryki. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie swoich opinii na piśmie oraz wystąpienie z wnioskiem o przesłuchanie w terminie ustalonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (5) Skarżący producent, producent eksportujący, importer oraz użytkownicy przedstawili swoje opinie. Wszystkim zainteresowanym stronom, które wystąpiły o przesłuchanie oraz zdołały wykazać, że istnieją szczególne powody, dla których powinny zostać nim objęte, zapewniono możliwość przesłuchania.

(6) Do wszystkich znanych zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminie ustalonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, rozesłano kwestionariusze. Otrzymano odpowiedzi od producenta eksportującego z Republiki Południowej Afryki, skarżącego producenta, importera produktu objętego postępowaniem z Republiki Południowej Afryki oraz czterech użytkowników produktu objętego postępowaniem.

(7) Komisja zebrała oraz zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za stosowne do tymczasowego stwierdzenia dumpingu, ustalenia szkody powodowanej tym dumpingiem oraz interesu Wspólnoty i przeprowadziła weryfikacje na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) Producenci wspólnotowi

— Tosoh Hellas AIC, Saloniki, Grecja oraz powiązane z nim przedstawicielstwo handlowe Mitsubishi International GmbH, Düsseldorf, Niemcy

b) Producent eksportujący w Republice Południowej Afryki

— Delta E.M.D. (Pty) Ltd, Nelspruit, Republika Południowej Afryki (Delta)

c) Powiązany dostawca producenta eksportującego w Republice Południowej Afryki

— Manganese Metal Company (Pty) Ltd, Nelspruit, Republika Południowej Afryki

d) Niepowiązany importer ze Wspólnoty

— Traxys France SAS, Courbevoie, Francja

e) Użytkownicy we Wspólnocie

— Panasonic Battery Belgium NV, Tessenderlo, Belgia

— VARTA Consumer Batteries GmbH & Co. KGaA, Sulzbach, Niemcy

— Duracell Batteries BVBA, Aarschot, Belgia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. C 314 z 21.12.2006, str. 78.

3. Okres objęty dochodzeniem

- (8) Dochodzenie w sprawie dumpingu i szkody objęło okres od 1 października 2005 r. do 30 września 2006 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie trendów istotnych z punktu widzenia oceny szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („badany okres”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (9) Produktem objętym postępowaniem są dwutlenki manganu wytwarzane w procesie elektrolitycznym, które nie są poddawane obróbce cieplnej po zakończeniu procesu elektrolitycznego (EDM) pochodzące z Republiki Południowej Afryki. Produkt ten zgłaszany jest zwykle w ramach kodu CN ex 2820 10 00.
- (10) Występują dwa główne rodzaje produktu objętego postępowaniem: EDM do baterii węglowo-cynkowych oraz EDM do baterii alkalicznych. Obydwa rodzaje są produkowane w procesie elektrolitycznym, przy czym w procesie produkcji zmieniane są określone parametry, dzięki czemu otrzymywane są bądź EDM do baterii węglowo-cynkowych, bądź EDM do baterii alkalicznych. Obydwie kategorie produktów charakteryzują się wysoką czystością manganu oraz są na ogół stosowane jako produkty pośrednie w produkcji powszechnie dostępnych baterii o ogniwach suchych.
- (11) Dochodzenie wykazało, że mimo różnic pod względem określonych właściwości fizycznych i chemicznych, takich jak gęstość, średnia wielkość cząsteczki, powierzchnia właściwa określana wg metody Brunauera-Emmeta-Tellera (BET) oraz potencjał alkaliczny, oba rodzaje produktu objętego postępowaniem posiadają takie same właściwości fizyczne, chemiczne oraz techniczne i są wykorzystywane do tych samych celów. Zatem uznaje się, że dla celów niniejszego postępowania stanowią one jeden produkt.
- (12) Należy zauważyć, że istnieją inne rodzaje dwutlenków manganu, które nie mają tych samych właściwości fizycznych, chemicznych oraz/lub technicznych co EDM i które mają zasadniczo inne zastosowanie. Nie stanowią one zatem produktu objętego dochodzeniem. Te odrębne produkty obejmują: i) naturalne dwutlenki manganu, które zawierają znaczne zanieczyszczenia i są zazwyczaj sklasyfikowane w ramach innego kodu CN, tj. 2602 00 00; ii) chemiczne dwutlenki manganu, które są produkowane w procesie chemicznym i charakteryzują się znacznie niższą gęstością oraz znacznie wyższą powierzchnią BET niż EDM; a także (iii) poddane obróbce cieplnej elektrolityczne dwutlenki manganu, które, mimo produkcji w procesie elektroli-

tycznym, podobnie jak EDM, różnią się od nich pod względem wielu podstawowych właściwości, takich jak zawartość wilgoci, struktura kryształu oraz potencjał alkaliczny, co sprawia, że są one odpowiednie do produkcji baterii litowych, które bazują na układach bezwodnych oraz posiadają anodę litową, lecz nie do produkcji baterii węglowo-cynkowych lub baterii alkalicznych, które opierają się na układach wodnych oraz posiadają anodę cynkową, tak jak EDM.

- (13) Należy również zauważyć, że żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała powyższej definicji i rozróżnienia pomiędzy tymi dwoma głównymi rodzajami produktu objętego postępowaniem.

2. Produkt podobny

- (14) Dochodzenie wykazało, że EDM produkowane oraz sprzedawane przez przemysł wspólnotowy we Wspólnocie oraz EDM produkowane oraz sprzedawane na rynku krajowym w Republice Południowej Afryki i/lub przywożone do Wspólnoty z Republiki Południowej Afryki posiadają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne oraz techniczne oraz mają to samo zastosowanie.
- (15) Stwierdzono zatem tymczasowo, że produkty te stanowią produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING

1. Wartość normalna

- (16) Co się tyczy ustalenia wartości normalnej, Komisja ustaliła w pierwszej kolejności, czy całkowita krajowa sprzedaż EDM przedsiębiorstwa Delta była reprezentatywna w stosunku do jego całkowitej sprzedaży na wywóz do Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego sprzedaż krajowa została uznana za reprezentatywną, ponieważ całkowity wolumen sprzedaży krajowej producenta eksportującego stanowił więcej niż 5 % całkowitego wolumenu jego sprzedaży do Wspólnoty.
- (17) Następnie, znając całkowitą reprezentatywną sprzedaż krajową, Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawanego na rynku krajowym, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty.
- (18) Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu była uznawana za wystarczająco reprezentatywną, jeżeli wielkość sprzedaży tego produktu na rynku krajowym na rzecz niezależnych klientów w okresie objętym dochodzeniem stanowiła 5 lub więcej procent całkowitej wielkości sprzedaży porównywalnego produktu sprzedawanego na wywóz do Wspólnoty.

- (19) W odniesieniu do wszystkich rodzajów produktów sprzedawanych na wywóz do Wspólnoty nie stwierdzono żadnego identycznego lub bezpośrednio porównywalnego i sprzedawanego na rynku krajowym w reprezentatywnych ilościach rodzaju produktu. Zatem wartość normalna musiała zostać skonstruowana w odniesieniu do wszystkich eksportowanych rodzajów produktu zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (20) Wartość normalna została skonstruowana poprzez dodanie do odpowiednio skorygowanych kosztów produkcji eksportowanych rodzajów produktu uzasadnionych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (SG&A) oraz uzasadnionej kwoty zysku. Koszty SG&A oraz kwota zysku zostały ustalone zgodnie z metodyką określoną w art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja zbadała, czy wielkość kosztów SG&A poniesionych przez przedsiębiorstwo Delta oraz zrealizowanego przez nią na rynku krajowym zysku stanowiły wiarygodne dane.
- (21) Rzeczywiste koszty SG&A zostały uznane za wiarygodne, ponieważ całkowity wolumen sprzedaży zainteresowanego przedsiębiorstwa był reprezentatywny w porównaniu z wolumenem sprzedaży na wywóz do Wspólnoty, jak wspomniano powyżej.
- (22) W celu dokonania oceny, czy wielkość zysku uzyskanego przez przedsiębiorstwo Delta na rynku krajowym stanowiła wiarygodne dane, Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy sprzedaż krajowa każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem sprzedawanego na rynku krajowym w reprezentatywnych ilościach może zostać uznana za zrealizowaną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Badania dokonano poprzez ustalenie procentowego udziału sprzedaży przedmiotowego rodzaju produktu z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym.
- (23) Ponieważ nie stwierdzono istnienia żadnego rodzaju produktu, w przypadku którego wolumen sprzedaży stanowił więcej niż 10 % całkowitego wolumenu sprzedaży tego typu produktu na rynku krajowym, uznano, że ceny krajowe nie mogą stanowić odpowiedniej podstawy do ustalenia marży zysku na potrzeby skonstruowania wartości normalnej.
- (24) Ponieważ Delta jest jedynym znanym producentem EDM w Republice Południowej Afryki, uzasadniony zysk potrzebny do skonstruowania wartości normalnej nie mógł zostać ustalony w oparciu o rzeczywisty zysk określony dla innych eksporterów i producentów objętych dochodzeniem w odniesieniu do produkcji i sprzedaży produktu podobnego na rynku wewnętrznym, zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (25) Ponadto ponieważ EDM są jedynym produktem wytwarzanym i sprzedawanym przez przedsiębiorstwo Delta, uzasadniony zysk potrzebny do skonstruowania wartości normalnej nie mógł być ustalony w oparciu o rzeczywisty zysk z produkcji i sprzedaży, w zwykłym obrocie handlowym, tej samej ogólnej kategorii produktów zainteresowanego producenta eksportującego, zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (26) Uzasadniony zysk potrzebny do skonstruowania wartości normalnej ustalono zatem zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (27) W tym względzie zebrano informacje na temat poziomu rentowności wszystkich innych znanych producentów EDM z innych krajów. Z ogólnodostępnych źródeł uzyskano informacje na temat jednego producenta z Indii, dwóch z Japonii i dwóch ze Stanów Zjednoczonych. Jednakże w przypadku jednego z producentów z USA oraz dwóch producentów japońskich nie uzyskano informacji na temat rentowności sprzedaży EDM lub rentowności działu, w którym produkcja EDM miała znaczący udział.
- (28) Średnią marżę zysku w OD obliczono w oparciu o ogólnodostępne źródła informacji w przypadku jednego producenta indyjskiego oraz drugiego z producentów z USA oraz na podstawie informacji dostarczonych przez przedsiębiorstwo Delta dotyczących rentowności powiązanego z nim przedsiębiorstwa Delta EMD Australia Proprietary Ltd, zarejestrowanego w Australii, na rynku krajowym. Wartość obliczonej średniej marży zysku wyniosła 9,2 %. W świetle dostępnych informacji uznano, że przyjęta metoda jest uzasadniona w rozumieniu art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego, a uzyskany wynik ostrożny. Z ogólnodostępnych informacji wynikało, że obliczona wysokość marży zysku nie przekraczała zysku uzyskanego przez innych znanych producentów tej samej kategorii produktów (tzn. chemikaliów specjalistycznych) w Południowej Afryce w OD.
- ## 2. Ceny eksportowe
- (29) Przedsiębiorstwo Delta prowadziło sprzedaż towarów na wywóz do Wspólnoty wyłącznie poprzez niezależne przedstawicielstwo handlowe Traxys France SAS.
- (30) Ceny eksportowe ustalono w oparciu o ceny faktycznie zapłacone lub należne za produkt sprzedawany na wywóz z Republiki Południowej Afryki do Wspólnoty, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- ## 3. Porównanie
- (31) Wartość normalna i ceny eksportowe zostały porównane na zasadzie *ex-works*. W celu zapewnienia porównywalności wartości normalnej i ceny eksportowej należycie uwzględniono, w formie korekt, różnice mające wpływ na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Wprowadzono odpowiednie dostosowania wynikające z kosztów prowizji, transportu, ubezpieczenia, przeładunku i załadunku, kosztów dodatkowych, kosztów opakowań, kredytów i opłat bankowych we wszystkich przypadkach, gdzie uznano je za uzasadnione, dokładne oraz poparte zweryfikowanymi dowodami.

4. Marginesy dumpingu

- (32) Średnia ważona wartość normalna produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty została porównana ze średnią ważoną ceną eksportową analogicznego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 oraz 12 rozporządzenia podstawowego.
- (33) Na tej podstawie obliczono, że tymczasowy średnio ważony margines dumpingu, wyrażony jako procent ceny cifa granicy Wspólnoty, bez cła, wynosi:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Delta E.M.D. (Pty) Ltd	14,9 %

- (34) Jeżeli chodzi o ogólnokrajowy margines dumpingu, mający zastosowanie do wszystkich eksporterów w Republice Południowej Afryki, w pierwszej kolejności Komisja ustaliła poziom współpracy. Porównano dane statystyczne Eurostatu oraz odpowiedzi na kwestionariusz otrzymane od współpracujących producentów z Republiki Południowej Afryki. W wyniku porównania dokonano w oparciu o dostępne informacje stwierdzono, że wywóz przedsiębiorstwa Delta do Wspólnoty stanowił 100 % wywozu produktu objętego postępowaniem z Republiki Południowej Afryki. Stwierdzono tym samym, że poziom współpracy był bardzo wysoki, zatem ogólnokrajowy margines dumpingu przyjęto na tym samym poziomie, co margines dumpingu obliczony dla przedsiębiorstwa Delta.

D. SZKODA

1. Produkcja wspólnotowa i przemysł wspólnotowy

- (35) W toku dochodzenia ustalono, że na początku badanego okresu produkt podobny był wytwarzany przez trzech producentów we Wspólnocie. Jednakże jeden z tych
- (40) Na tej podstawie stwierdzono, że konsumpcja we Wspólnocie zmniejszyła się o 7 % w badanym okresie. Szczególnie znaczący wzrost miał miejsce w latach 2003 i 2004, co zbiegło się w czasie z największym wzrostem wolumenu przywozu EDM z Republiki Południowej Afryki po bardzo niskich cenach (- 35 %) oraz zamknięciem działalności przez jednego z głównych producentów wspólnotowych. W roku 2005 konsumpcja powróciła do swojego poprzedniego poziomu, po czym w OD nastąpił kolejny znaczący spadek. Wydaje się, że na tendencje w konsumpcji mogło mieć wpływ zamknięcie w 2003 r. jednego z głównych producentów, którego produkcja stanowiła jedną trzecią produkcji wspólnotowej.

producentów zaprzestał produkcji w 2003 r., tym samym w OD we Wspólnocie działalność prowadziło tylko dwóch producentów.

- (36) Skarga została złożona wyłącznie przez jednego producenta, który w pełni współpracował w dochodzeniu. Chociaż drugi producent nie współpracował w dochodzeniu, nie sprzeciwiał się też skardze. Ponieważ wyłącznie jedno przedsiębiorstwo przesłało pełną odpowiedź na kwestionariusz, w celu ochrony poufności wszystkie dane dotyczące przemysłu wspólnotowego są przedstawiane bądź w formie wskaźników, bądź w postaci przedziałów.
- (37) Stąd wolumen produkcji wspólnotowej dla celów art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego został tymczasowo obliczony poprzez dodanie produkcji jedyne współpracującego producenta wspólnotowego do wolumenu produkcji drugiego producenta oszacowanego na podstawie danych dołączonych do skargi. Całkowita wielkość produkcji wspólnotowej w OD mieściła się w przedziale między 20 a 30 tysięcy ton.
- (38) Produkcja współpracującego producenta wspólnotowego stanowiła ponad 50 % EDM produkowanych we Wspólnocie. Uznano zatem, że przedsiębiorstwo to stanowi przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4. rozporządzenia podstawowego.

2. Konsumpcja we Wspólnocie

- (39) Wielkość konsumpcji we Wspólnocie została oszacowana na podstawie wolumenu sprzedaży producenta skarżącego na rynku WE, sprzedaży innych producentów wspólnotowych ustalonej na podstawie zakupów zgłoszonych przez użytkowników oraz wielkości przywozu z kraju objętego postępowaniem w oparciu o zweryfikowaną odpowiedź na kwestionariusz i innych krajów trzecich, uzyskanych z Eurostatu.

	2002	2003	2004	2005	OD
Konsumpcja we Wspólnocie Wskaźnik 2002 = 100	100	102	113	102	93

3. Przywóz do Wspólnoty z kraju objętego postępowaniem

Wolumen oraz udział w rynku przywozu objętego postępowaniem

- (41) Wolumen przywozu z Republiki Południowej Afryki został ustalony w oparciu o zweryfikowane dane liczbowe przekazane przez jedynego producenta eksportującego. Jak wspomniano powyżej, ze względu na poufność, ponieważ analiza dotyczy jednego przedsiębiorstwa, większość danych jest przedstawiana w formie wskaźników lub w przedziałach.
- (42) Pod względem wolumenu oraz udziału w rynku rozwój sytuacji w zakresie przywozu przedstawiał się następująco:

	2002	2003	2004	2005	OD
Wolumeny przywozu z Republiki Południowej Afryki (tony), 2002 = 100	100	129	156	185	169
Udział w rynku Republiki Południowej Afryki	30-40 %	40-50 %	44-54 %	60-70 %	60-70 %
Udział w rynku Republiki Południowej Afryki, 2002 = 100	100	126	139	181	181

- (43) Podczas gdy wielkość konsumpcji EDM spadła o 7 % w badanym okresie, w tym samym okresie wielkość przywozu z kraju objętego postępowaniem wzrosła o 69 %. W konsekwencji udział w rynku Republiki Południowej Afryki wzrósł gwałtownie o ok. 81 % w badanym okresie, z przedziału między 30 a 40 % do przedziału między 60 a 70 %.

Ceny przywozu i podcięcie cenowe

- (44) W badanym okresie średnie ceny przywozu spadły o 31 %, mimo wzrostu ceny głównego surowca.

	2002	2003	2004	2005	OD
Ceny przywozu z Republiki Południowej Afryki, EUR/tonę, 2002 = 100	100	70	65	66	69

- (45) W celu określenia podcięcia cen w OD jako właściwe ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego przyjęto ceny sprzedaży netto niezależnym klientom, dostosowane w stosownych przypadkach do poziomu *ex-works*, tj. z wyłączeniem kosztów transportu we Wspólnocie oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Ceny te zostały porównane z cenami sprzedaży pobieranymi przez producenta eksportującego z Republiki Południowej Afryki, bez bonifikat, i dostosowanymi w stosownych przypadkach do cen *cif* na granicy Wspólnoty, z uwzględnieniem odpowiednich dostosowań o koszty odprawy celnej i koszty ponoszone po przywozie.
- (46) Porównanie wykazało, że w OD średni ważony margines podcięcia cenowego, wyrażony jako odsetek cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego, mieścił się w przedziale między 11 a 14 %. Poziomy zaniżania cen były jeszcze większe, ponieważ przemysł wspólnotowy doświadczał znacznych strat w OD.

4. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (47) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu po cenach dumpingowych z Republiki Południowej Afryki na przemysł wspólnotowy obejmowało analizę wszystkich czynników gospodarczych oraz wskaźników istotnych dla stanu przemysłu od 2002 r. do OD. Jak wspomniano powyżej, ze względów poufności, ponieważ analiza dotyczy jednego przedsiębiorstwa, większość danych jest przedstawiana w formie wskaźników lub w przedziałach.

Produkcja, moce produkcyjne oraz wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (48) Przebieg sytuacji w zakresie produkcji, mocy produkcyjnych oraz wykorzystania mocy produkcyjnych w odniesieniu do przemysłu wspólnotowego przedstawia się następująco:

	2002	2003	2004	2005	OD
Produkcja, 2002 = 100	100	87	128	135	130
Moce produkcyjne, 2002 = 100	100	100	100	100	100
Wykorzystanie mocy produkcyjnych, 2002 = 100	100	87	128	135	130

- (49) W badanym okresie produkcja wspólnotowa wzrosła o 30 %. Jednakże moce produkcyjne utrzymywały się na stabilnym poziomie w całym badanym okresie. Poziom produkcji osiągnął najwyższą wartość w 2005 r. po znacznym wzroście konsumpcji na rynku WE w 2004 r., który zbiegł się w czasie z likwidacją działalności przez jednego z głównych producentów oraz wzrostem popytu na rynku eksportowym przemysłu wspólnotowego. Między 2004 r. a OD, kiedy poziom cen surowców wzrósł dwukrotnie, przemysł wspólnotowy starał się uzyskać ekonomię skali i obniżyć jednostkowy koszt produkcji w OD.

Zapasy

- (50) Poziom zapasów wzrósł o 32 % w badanym okresie, odzwierciedlając rosnące problemy przemysłu wspólnotowego ze sprzedażą jego produktów na rynku wspólnotowym z uwagi na konkurencję ze strony przywozu po cenach dumpingowych.

	2002	2003	2004	2005	OD
Zapasy, 2002 = 100	100	71	48	113	132

Wolumen sprzedaży, udział w rynku oraz średnie ceny jednostkowe we Wspólnocie

- (51) Poniższe dane liczbowe przedstawiają sprzedaż przemysłu wspólnotowego na rzecz niezależnych klientów ze Wspólnoty.

	2002	2003	2004	2005	OD
Wolumen sprzedaży na rynku WE, 2002 = 100	100	80	152	113	91
Udział w rynku, 2002 = 100	100	78	135	110	97
Średnie ceny sprzedaży, 2002 = 100	100	76	71	75	75

- (52) Wobec 7-procentowego spadku konsumpcji we Wspólnocie udział w rynku przemysłu wspólnotowego zmalał o 3 %. Dodatkowo, w kategoriach bezwzględnych, ogólny wolumen sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku WE zmniejszył się znacząco, tj. o 9 %, w badanym okresie, ze szczególnie silnym spadkiem o 22 punkty procentowe w OD.

- (53) Podczas gdy w 2004 r. przemysł wspólnotowy był w stanie skorzystać na krótką metę ze wzrostu konsumpcji poprzez zwiększenie swojego wolumenu sprzedaży o 52 % oraz udziału w rynku o 35 % w stosunku do 2002 r., w następnych latach jego udział w rynku zmalał, równoległe do silnego wzrostu wolumenu przywozu po cenach dumpingowych z Republiki Południowej Afryki.

- (54) Tendencja spadkowa w średnich cenach sprzedaży na rzecz niezależnych odbiorców występowała na rynku wspólnotowym do 2004 r. Obrazuje ona starania przemysłu wspólnotowego mające na celu stawienie czoła przywózowi po cenach dumpingowych i utrzymanie się na rynku. Jednakże w 2004 r. ceny osiągnęły poziom uniemożliwiający utrzymanie się na rynku. Następnie wzrosły one o 4 punkty procentowe w 2005 r. Jednakże mimo tego nieznacznego wzrostu cen w 2005 r., który został podtrzymany w OD, przemysł wspólnotowy nie był w stanie odzwierciedlić w swoich cenach wzrostu cen głównego surowca, czyli rudy manganowej, która znacznie zdrożała, o prawie 100 %, między 2004 a 2005 r.

Poziom rentowności i przepływy pieniężne

- (55) Poziomy rentowności oraz przepływów pieniężnych ze sprzedaży EDM przez przemysł wspólnotowy były silnie ujemne.

	2002	2003	2004	2005	OD
Marża zysku operacyjnego produktu objętego postępowaniem (przedział, %)	0 % do 20 %	0 % do - 20 %	0 % do 5 %	0 % do 3 %	0 % do - 20 %
Marża zysku operacyjnego produktu objętego postępowaniem, wskaźnik 2002 = 100	100	- 85	20	13	- 72

- (56) Poziom rentowności zmalał znacząco o 172 % w badanym okresie. Osiągnął swoją najniższą wartość w 2003 r. w czasie znacznego spadku cen przywozu (- 30 %). Poprawił się on między 2004 a 2005 r., przy wzroście sprzedawanych ilości. W OD poziom rentowności powrotnie spadł do swojego najniższego poziomu z uwagi na presję cenową oraz wzrastające koszty surowców.
- (57) Również poziom przepływów pieniężnych spadł w badanym okresie, towarzysząc obniżeniu się poziomu rentowności.

	2002	2003	2004	2005	OD
Przepływy pieniężne, wskaźnik 2002 = 100	100	22	46	- 35	- 8

Inwestycje, zwrot z inwestycji oraz zdolności do pozyskania kapitału

- (58) Poziom inwestycji w badanym okresie wzrósł o 7 %. W środku tego okresu przemysł wspólnotowy odnotował pewną liczbę inwestycji mających na celu obniżenie kosztów produkcji oraz konserwację nowych maszyn. W następnych latach inwestycje były kontynuowane, lecz w mniejszym stopniu.

	2002	2003	2004	2005	OD
Inwestycje, 2002 = 100	100	67	126	109	107

- (59) Trend w zakresie zwrotu z inwestycji w produkcji oraz sprzedaży produktu podobnego kształtował się podobnie jak trend w zakresie sprzedaży oraz poziomu rentowności i był ujemny w roku 2003 oraz na koniec badanego okresu.

	2002	2003	2004	2005	OD
Zwrot z inwestycji, 2002 = 100	100	- 58	18	10	- 55

- (60) Nie stwierdzono, aby zdolności przemysłu wspólnotowego do pozyskania kapitału zostały znacząco ograniczone w badanym okresie, zważywszy na wielkość inwestycji, które były wystarczające do pokrycia koniecznych inwestycji kapitałowych.

Zatrudnienie, wydajność oraz płace

- (61) Zmiany w zakresie zatrudnienia, wydajności oraz kosztów pracy w przemyśle wspólnotowym przebiegały w sposób następujący:

	2002	2003	2004	2005	OD
Liczba pracowników, 2002 = 100	100	68	69	70	67
Wydajność (tony/pracownika), 2002 = 100	100	129	184	192	195
Całkowite koszty pracy, 2002 = 100	100	77	79	84	82
Koszty pracy na pracownika, 2002 = 100	100	115	114	119	123

- (62) Liczba pracowników zmalała o 33 % między 2002 r. a OD. Było to wynikiem zarówno spadku sprzedaży, jak i wysiłków przemysłu wspólnotowego zmierzających do podniesienia wydajności. Rzeczywiście, wyniki tego procesu racjonalizacji w obrębie przemysłu wspólnotowego znalazły swoje odzwierciedlenie w poziomie wydajności, który wykazywał znaczną tendencję wzrostową w badanym okresie.

- (63) Całkowite koszty pracy zostały znacznie obniżone, o 18 %. Średni koszt na pracownika był stosunkowo wyższy, uwzględniając wzrost inflacji. Jednakże ogólnie rzecz biorąc, udział kosztów pracy w całkowitych kosztach produkcji został znacznie obniżony, wskazując na znaczną poprawę wydajności.

Wielkość faktycznego marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (64) Margines dumpingu określono powyżej w sekcji dotyczącej dumpingu. Margines utrzymuje się wyraźnie powyżej poziomu *de minimis*. Ponadto uwzględniając wolumen oraz cenę przywozu po cenach dumpingowych, wpływ rzeczywistego marginesu dumpingu nie może zostać uznany za znikomy.

- (65) Brak jest przesłanek wskazujących, że sytuacja we Wspólnocie ulega poprawie po wystąpieniu skutków wcześniejszego dumpingu lub subsydiowania.

5. Wnioski dotyczące dumpingu

- (66) Przypomina się, że wielkość przywozu z Republiki Południowej Afryki znacznie wzrosła, zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak pod względem udziału w rynku. Rzeczywiście wielkość przywozu w badanym okresie wzrosła o 69 % w ujęciu bezwzględnym oraz o około 81 % w stosunku do konsumpcji we Wspólnocie, osiągając udział w rynku na poziomie 60 do 70 %.

- (67) Ponadto w OD ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego stały w obliczu znacznego podcięcia cenowego ze strony cen przywozu produktu objętego dochodzeniem po cenach dumpingowych. W kategoriach średniej ważonej w OD podcięcie cenowe utrzymywało się na poziomie między 11 a 14 %.

- (68) Podczas gdy w badanym okresie wielkość konsumpcji we Wspólnocie spadła o 7 %, wolumen sprzedaży przemysłu wspólnotowego spadł o 9 %, natomiast udział w rynku o 3 %. Dramatyczne pogorszenie się wskaźników wystąpiło w OD, kiedy odnotowano spadek sprzedaży o 22 punkty procentowe oraz udziału w rynku o 13 punktów procentowych w stosunku do 2005 r.

- (69) Przy spadającym wolumenie sprzedaży, udziale w rynku i cenach, przemysł wspólnotowy nie był w stanie przenieść obciążenia światowym wzrostem cen surowców na swoich klientów. Czynniki te spowodowały bardzo negatywną sytuację pod względem rentowności (strata).

- (70) Mimo znacznych inwestycji przemysłu wspólnotowego w badanym okresie, którym towarzyszyły jego ciągłe wysiłki na rzecz poprawy wydajności oraz konkurencyjności, jego rentowność, przepływy pieniężne i zwrot z inwestycji poważnie zmalały, osiągając znacznie ujemne wartości.
- (71) Pogarszająca się sytuacja przemysłu wspólnotowego w badanym okresie znajduje potwierdzenie w negatywnych tendencjach w rozwoju zatrudnienia.
- (72) W świetle powyższego, stwierdza się tymczasowo, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 rozporządzenia tymczasowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Uwaga wstępna

- (73) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy istniał związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych z Republiki Południowej Afryki a istotną szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy. Oprócz przywozu po cenach antidumpingowych zbadano również inne znane czynniki, które mogły jednocześnie spowodować szkodę przemysłu wspólnotowego, w celu upewnienia się, że ewentualna szkoda spowodowana tymi innymi czynnikami nie zostanie przypisana przywozowi po cenach dumpingowych.
- (74) Jak wskazano w motywach 43 i 44, wielkość przywozu wzrastała miarowo i znacząco w badanym okresie, o 69 % pod względem wolumenu oraz o 81 % pod względem udziału w rynku. Jednostkowa cena sprzedaży przywozu z Republiki Południowej Afryki zmalała o 31 % w badanym okresie. W OD ceny przywozu z Republiki Południowej Afryki powodowały podcięcie cen przemysłu wspólnotowego o 11 do 14 %.
- (75) Skutki przywozu po cenach dumpingowych wyraźnie obrazuje decyzja kilku głównych użytkowników, reprezentujących ponad 60 % całkowitej konsumpcji, którzy zmienili swojego dostawcę z przemysłu wspólnotowego na producenta z Republiki Południowej Afryki. Podczas gdy na początku badanego okresu użytkownicy ci kupowali jedynie marginalne ilości z RPA, przed końcem badanego okresu oraz w OD, zaspokajali oni do 70–100 % swojego zapotrzebowania produktem z Republiki Południowej Afryki.
- (76) Jednocześnie przemysł wspólnotowy musiał drastycznie obniżyć swoje ceny w celu utrzymania swoich umów sprzedaży z innymi użytkownikami.
- (77) Malejący udział w rynku przemysłu wspólnotowego w badanym okresie należy postrzegać w kontekście wzrostu wolumenu oraz udziału w rynku przywozu z Południowej Afryki. Ponadto w 2005 r. oraz w OD, kiedy konsumpcja we Wspólnocie spadła o 18 % w stosunku do jej znacznego wzrostu w 2004 r., wielkość przywozu z Republiki Południowej Afryki wzrosła o 8 % w ujęciu bezwzględny oraz o około 31 % pod względem udziału w rynku. Jednocześnie przemysł wspólnotowy stracił 28 % udziału w rynku oraz 40 % sprzedaży.
- (78) Zatem stwierdza się tymczasowo, że presja będąca wynikiem przywozu po cenach dumpingowych, który spowodował dramatyczny wzrost jego wolumenu i udziału w rynku począwszy od 2002 r. i który był realizowany przy znacznym poziomie podcięcia i zniżenia cen, odegrała zasadniczą rolę w zakresie spadku sprzedaży przemysłu wspólnotowego oraz w konsekwencji jego rentowności, rozwoju przepływów pieniężnych oraz sytuacji pod względem zwrotu z inwestycji, zatrudnienia oraz wzrostu poziomu zapasów.

3. Skutki innych czynników

Przywóz z innych krajów trzecich

- (79) Według danych Eurostatu rozwój przywozu z innych krajów trzecich przebiegał następująco:

	2002	2003	2004	2005	OD
Przywóz z innych krajów trzecich	5 541	4 677	5 992	2 876	2 878
Wskaźnik, 2002 = 100	100	84	108	52	52
Udział w rynku	15 %	12 %	14 %	7 %	8 %
Wskaźnik, 2002 = 100	100	82	96	51	56
Średnie ceny przywozu	1 527	1 204	1 226	1 550	1 537
Wskaźnik, 2002 = 100	100	79	80	101	101

(80) Na początku badanego okresu udział w rynku przywozu EDM z krajów trzecich wynosił 15 %. W następnych latach wielkość tego przywozu zmniejszyła się znacznie, reprezentując zaledwie 8-procentowy udział w rynku na koniec OD. Zasadniczo ceny tego przywozu utrzymywały się na wyższym poziomie niż ceny południowo-afrykańskie, a nawet wzrosły o 1 %.

(81) W kilku oświadczeniach utrzymywano, że przywóz EDM z Chin, które nie są objęte dochodzeniem, przyczynił się znacząco do szkody poniesionej przez producenta wspólnotowego. Jednakże w OD przywóz z Chin, chociaż odbywał się średnio po niższych cenach niż przywóz z RPA, stanowił zaledwie 0,6 % całkowitego przywozu z krajów trzecich, zatem nie można uznać, że zakłócał on związek przyczynowy między rozpatrywanym przywozem po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

Wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego

(82) Zbadano ponadto czy wywóz do krajów niebędących członkami UE mógł przyczynić się do powstania szkody poniesionej w badanym okresie.

(83) Stwierdzono, że wolumen wywozu przemysłu wspólnotowego wzrósł o 9 % w badanym okresie i choć cena wywozu spadła o 14 %, utrzymywała się znacznie powyżej kosztu jednostkowego produkcji. Zatem wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego nie mogą zostać uznane za jedną z przyczyn szkody w badanym okresie.

Inni producenci wspólnotowi

(84) Jak wspomniano powyżej, na początku badanego okresu we Wspólnocie funkcjonowało dwóch innych producentów.

(85) Jeden z tych producentów, z siedzibą w Irlandii, zaprzestał produkcji w 2003 r. z uwagi na trudności finansowe wynikające ze znacznego spadku sprzedaży wobec silnej presji cenowej ze strony przywozu po cenach dumpingowych. Drugi z producentów, z siedzibą w Hiszpanii, nie współpracował w postępowaniu. W wyniku wspomnianego braku współpracy dane dotyczące sprzedaży innych producentów na rynku wspólnotowym uzyskano za pośrednictwem kwestionariuszy rozesłanych do użytkowników.

Zgodnie z ustaleniami dochodzenia druga z firm prowadziła działalność zarówno w zakresie produkcji baterii, jak i EDM. Najwyraźniej większa część EDM produkowanego przez to przedsiębiorstwo była wykorzystywana do własnej produkcji baterii. Jednakże przedsiębiorstwo to odgrywało również coraz poważniejszą rolę na wspólnym rynku EDM.

(86) Oczywiste jest, że na ogólny obraz sytuacji innych producentów WE ma wpływ to, że jeden z nich zaprzestał swojej działalności w 2003 r., podczas gdy drugi nie sprzedawał znaczących ilości na rynku WE w badanym okresie. Jednakże na podstawie danych uzyskanych w toku dochodzenia można stwierdzić, że również ci producenci wspólnotowi ucierpieli w wyniku presji wywieranej przez ceny przywozu z RPA oraz rozwoju sytuacji na rynku, ponieważ ich udział w rynku spadł z przedziału 10–25 % do przedziału 4–10 %. W konsekwencji można stwierdzić, że sprzedaż innych producentów wspólnotowych nie mogła spowodować szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

Zmniejszenie popytu

(87) Zbadano ponadto, czy do powstania szkody poniesionej w badanym okresie mogło przyczynić się zmniejszenie popytu. Nie stwierdzono, aby tak było. Jak ustalono w motywach 52 oraz 77, sprzedaż przemysłu wspólnotowego spadła w większym stopniu niż całkowita konsumpcja we Wspólnocie, podczas gdy udział w rynku przywozu z RPA znacznie wzrósł.

Wzrost cen surowców

(88) Argumentowano, że szkoda była spowodowana głównie wzrostem ceny głównego surowca, tj. rudy manganu, na rynkach światowych. Ceny rudy manganu, które utrzymywały się na stabilnym poziomie do 2004 r., podwoiły się nagle w 2005 r. oraz spadły nieznacznie w OD. To spowodowało wzrost jednostkowego kosztu produkcji przemysłu wspólnotowego o 19 %.

(89) Jednakże ponieważ ceny przywozu z Republiki Południowej Afryki wzrosły jedynie o 1 punkt procentowy w tym samym okresie (2004/2005), przemysł wspólnotowy, który starał się konkurować z przywozem po cenach dumpingowych i utrzymać się na rynku, nie mógł przenieść obciążenia całkowitym wzrostem kosztów na użytkowników. Przemysł wspólnotowy był w stanie podnieść swoje ceny jedynie o 4 pkt procentowe, czyli nadal poniżej kosztów produkcji.

	2002	2003	2004	2005	OD
Całkowity koszt produkcji, 2002 = 100	100	89	103	110	119
Całkowity koszt jednostkowy na tonę, 2002 = 100	100	98	80	85	95
Jednostkowa cena sprzedaży, 2002 = 100	100	76	71	75	75

- (90) W tych okolicznościach uznano, że wzrost kosztów nie stanowił sam z siebie czynnika powodującego szkodę, lecz to, że przemysł wspólnotowy nie był w stanie przenieść wzrostu kosztów na swoich klientów z uwagi na spadkową presję cenową wywieraną przez przywóz po cenach dumpingowych z Republiki Południowej Afryki, który nie odzwierciedlał wzrostu ceny surowców. Dlatego zarzut ten musiał zostać odrzucony.

Światowa nadwyżka EDM

- (91) Niektóre strony utrzymywały, że do spadku cen EDM doprowadziła światowa nadwyżka EDM spowodowana zwiększonymi mocami produkcyjnymi w Chinach, zatem jest ona odpowiedzialna za szkodę przemysłu wspólnotowego.
- (92) Jednakże uwzględniając niski wolumen przywozu z Chin i pomimo jego relatywnie niskich cen w badanym okresie, stwierdzono, że zarzut ten jest bezzasadny.

Wzrastająca konkurencja między producentami baterii

- (93) Niektóre strony utrzymywały ponadto, że spadek cen sprzedaży EDM przemysłu wspólnotowego był rezultatem rosnącej konkurencji wśród producentów baterii oraz presji cenowej, a nie przywozu po cenach dumpingowych z Republiki Południowej Afryki.
- (94) Dochodzenie wykazało, że rzeczywiście producenci baterii w WE znajdowali się pod presją cenową wynikającą ze wzrostu kosztów surowców i rosnącej konkurencji na rynkach światowych. Jednakże stwierdzono, że w świetle małej liczby producentów EDM funkcjonujących na rynku wspólnotowym producenci ci dysponowali znacznym potencjałem do negocjacji cen produktu objętego postępowaniem z producentami baterii. Uznaje się zatem, że spadek cen sprzedaży EDM we Wspólnocie wynika bezpośrednio z przywozu po cenach dumpingowych oraz podcięcia cenowego stosowanego przez producenta eksportującego z Republiki Południowej Afryki od początku badanego okresu, a nie z domniemanej presji cenowej wywieranej przez produ-

centów baterii. W świetle powyższego stwierdzono tymczasowo, że rosnąca konkurencja wśród producentów baterii nie zakłóciła związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z Republiki Południowej Afryki a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

4. Wnioski dotyczące związku przyczynowego

- (95) Powyższa analiza wskazuje, że wystąpił dramatyczny wzrost wolumenu i udziału w rynku przywozu pochodzącego z Republiki Południowej Afryki w całym badanym okresie, któremu towarzyszył znaczny spadek jego cen połączony z silnym podcięciem cenowym w OD. Ten wzrost udziału w rynku przywozu po cenach dumpingowych zbiegł się ze znacznym spadkiem w wolumenie sprzedaży i udziału w rynku przemysłu wspólnotowego. Fakt ten, wraz ze spadkową presją cenową, spowodował między innymi znaczne straty przemysłu wspólnotowego w OD.
- (96) Ponadto w wyniku badania pozostałych czynników, które mogły spowodować szkodę przemysłu wspólnotowego, stwierdzono, że żaden z nich nie mógł spowodować tak silnie negatywnego wpływu na ten przemysł, jak przywóz po cenach dumpingowych z Republiki Południowej Afryki.
- (97) W oparciu o powyższe stwierdza się tymczasowo, że przywóz po cenach dumpingowych spowodował istotną szkodę przemysłu wspólnotowego w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

F. INTERES WSPÓLNOTY

1. Ustalenia ogólne

- (98) Na mocy art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy mimo ustaleń dotyczących dumpingu, szkody i związku przyczynowego istnieją przekonujące przesłanki sugerujące, że nałożenie środków antydumpingowych na przywóz z kraju objętego postępowaniem nie leży w interesie Wspólnoty.

- (99) Komisja przesłała kwestionariusz do jedyne go importera EDM z Republiki Południowej Afryki oraz wszystkich odbiorców przemysłowych, o których wiadomo, że zostaną dotknięci lub którzy mogą zostać dotknięci środkami. Odpowiedzi na kwestionariusz otrzymano od zainteresowanego importera oraz czterech głównych zainteresowanych użytkowników we Wspólnocie.

2. Interes przemysłu wspólnotowego

- (100) Przypomina się, że przemysł wspólnotowy składa się z jednego producenta posiadającego zakłady produkcyjne w Grecji, którego sprzedaż oraz rentowność uległa znacznemu pogorszeniu w badanym okresie, wywierając w konsekwencji negatywny wpływ na jego udział w rynku, zatrudnienie, zwrot z inwestycji oraz przepływy pieniężne.
- (101) Jeżeli środki nie zostaną nałożone, prawdopodobnie w wyniku presji cenowej ze strony przywozu po cenach dumpingowych, brak rentowności zmusi przemysł wspólnotowy do zaprzestania produkcji EDM we Wspólnocie. Przypomina się, że jeden producent wspólnotowy zaprzestał produkcji w badanym okresie. Zbiegło się to w czasie ze zwiększoną presją cenową ze strony południowoafrykańskiego przywozu na rynek wspólnotowy. Ponadto skarżący producent wspólnotowy został zmuszony do tymczasowego przerwania produkcji na okres jednego miesiąca w 2003 r. i poinformował Komisję o podobnej sytuacji trwającej dłuższy czas w 2007 r.
- (102) Zauważa się, że podobnie jak w przypadku producenta eksportującego z Republiki Południowej Afryki, przemysł wspólnotowy produkuje wyłącznie EDM, a jego linie produkcyjne nie mogą zostać wykorzystane do produkcji żadnego innego produktu.
- (103) Jednakże w następstwie nałożenia środków antydumpingowych oczekuje się, że wolumeny sprzedaży oraz ceny przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym wzrosną, co poprawi rentowność przemysłu wspólnotowego i zapobiegnie zamknięciu zakładów produkcyjnych.
- (104) Jest zatem oczywiste, że środki antydumpingowe byłyby korzystne z punktu widzenia interesu przemysłu wspólnotowego.

3. Interes użytkowników

- (105) Jedy nym przemysłem, który stosuje EDM, są przede wszystkim producenci suchych baterii alkalicznych oraz węglowo-cynkowych.
- (106) Jak wspomniano powyżej, kwestionariusze zostały rozesłane do wszystkich znanych producentów baterii we

Wspólnocie. Odpowiedzi otrzymano od czterech firm, reprezentujących 93 % konsumpcji we Wspólnocie; trzy odpowiedzi zostały zweryfikowane na miejscu.

- (107) Jak wspomniano powyżej, stwierdzono, że producenci baterii w WE znajdowali się pod znaczną presją wynikającą ze światowego wzrostu cen surowców (cynk, nikiel, miedź, stal) i zwiększoną światową konkurencją na rynku baterii. Twierdzili oni, że nałożenie środków antydumpingowych na przywóz z Republiki Południowej Afryki zwiększy istniejącą presję cenową i spowoduje straty, gdyż nie będą oni w stanie przenieść obciążenia wzrostem cen na swoich klientów. Jednakże stwierdzono, że na ogół znajdowali się oni w dobrej sytuacji finansowej, uzyskując w OD znaczne zyski przed opodatkowaniem i zwiększyli wolumeny swojej sprzedaży w badanym okresie dzięki pozytywnemu wizerunkowi swoich marek. W oparciu o uzyskane informacje możliwe było ustalenie, że koszt EDM w produkcji baterii może wahać się między 10 a 15 % kosztów całkowitych (w zależności od rozmiaru baterii) i możliwe było oszacowanie, że nałożenie cła antydumpingowego na proponowanym poziomie nie powinno spowodować wzrostu szacunkowego poziomu ceny baterii o nie więcej niż 0,01–0,02 EUR. Poziom wzrostu cen baterii, który może zostać spowodowany nałożeniem ceł antydumpingowych, uzyskano poprzez zastosowanie proponowanego poziomu ceł do kosztów produkcji różnych wielkości baterii.
- (108) Mimo ogólnego sprzeciwu wobec nałożenia środków kilku użytkowników przyznało, że zniknięcie przemysłu wspólnotowego miało by najprawdopodobniej negatywny wpływ na ich sytuację i konkurencyjność na rynku WE, ponieważ rynek wspólnotowy jest producentem wysokiej jakości EDM odpowiednich do produkcji najwyższej jakości baterii. Tak więc gdyby przemysł wspólnotowy przestał istnieć, użytkownicy byłiby narażeni na ryzyko całkowitego uzależnienia od EDM pochodzącego z Republiki Południowej Afryki.
- (109) W świetle powyższego można uznać tymczasowo, że nałożenie dowolnych środków antydumpingowych nie będzie miało poważnego wpływu na sytuację przemysłu użytkowników.

4. Interes niepowiązanych importerów/przedsiębiorstw handlowych we Wspólnocie

- (110) Jedy nym importerem wspólnotowym EDM z Republiki Południowej Afryki współpracował w dochodzeniu. Na podstawie przedstawionych informacji stwierdzono, że importer ten to wyłączny i niezależny przedstawiciel przedsiębiorstwa Delta. Cały przywóz EDM z Republiki Południowej Afryki był sprzedawany we Wspólnocie za pośrednictwem tego przedsiębiorstwa. Jego działalność handlowa stanowiła 20 % jego obrotów. Importer ten

wyraził obawy związane z ewentualnym nałożeniem środków. Jednakże nawet jeśli po nałożeniu środków poziom jego sprzedaży spadnie, a prowizje pośrednika handlowego zmaleją, oczekuje się, że przedsiębiorstwo to utrzyma dobrą sytuację finansową i nie istnieje prawdopodobieństwo, że zostanie ono znacząco dotknięte wprowadzeniem środków. Tak więc jest oczywiste, że skutki środków antidumpingowych zostałyby poniesione przez użytkowników.

- (111) Na tej podstawie tymczasowo stwierdzono, iż nie występuje prawdopodobieństwo, że nałożenie środków antidumpingowych będzie miało poważny negatywny wpływ na sytuację importerów we Wspólnocie.

5. Wniosek dotyczący interesu Wspólnoty

- (112) Można oczekiwać, że skutki nałożenia środków umożliwią przemysłowi wspólnotowemu odzyskanie utraconej sprzedaży oraz udziału w rynku oraz poprawę rentowności. W świetle pogarszającej się sytuacji przemysłu wspólnotowego istnieje znaczne ryzyko, że w razie braku środków przemysł wspólnotowy może zostać zmuszony do zamknięcia swoich zakładów produkcyjnych oraz zwolnienia pracowników.
- (113) Uwzględniając zastosowanie produktu objętego postępowaniem w produkcji baterii, w której koszt EDM nie jest znaczny w stosunku do wartości produktów końcowych, wpływ na użytkowników nie powinien być znaczący, jak to wyjaśniono w motywie 107 powyżej.
- (114) W świetle powyższego stwierdza się tymczasowo, że nie istnieją przekonujące przesłanki przemawiające za nienakładaniem ceł antidumpingowych na przywóz niektórych dwutlenków manganu pochodzących z Republiki Południowej Afryki.

G. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

- (115) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Wspólnoty, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzeniu szkody przemysłowi wspólnotowemu przez przywóz dumpingowy.
- (116) Środki te należy wprowadzić na poziomie wystarczającym do usunięcia szkody powodowanej w przemyśle Wspólnotowym przez ten przywóz, nieprzekraczającym stwierdzonego marginesu dumpingu. Przy obliczaniu poziomu opłat celnych niezbędnych do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę, uznano, że środki powinny umożliwić przemysłowi wspólnotowemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego we Wspólnocie takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy dla tego przemysłu w normalnych warunkach konkurencji,

czyli gdyby nie istniał przywóz dumpingowy. Marża zysku przed opodatkowaniem stosowana do tych obliczeń odpowiadała zyskowi uzyskiwanemu przez przemysł wspólnotowy na początku badanego okresu, w czasie kiedy ceny EDM z Republiki Południowej Afryki utrzymywały się na tym samym poziomie, co poziom cen produktu podobnego sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy.

- (117) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania średniej ważonej ceny importowej, ustalonej dla obliczeń podjęcia cenowego (patrz: motyw (45)), z niewyrządzającą szkody ceną podobnego produktu sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym. Cenę niewyrządzającą szkody ustalono przez dostosowanie ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego zgodnie z rzeczywistą stratą poniesioną/rzeczywistym zyskiem odnotowanym w OD oraz poprzez dodanie wspomnianej wyżej marży zysku. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetek całkowitej wartości importowej cif.
- (118) Ustalony margines szkody był znacznie wyższy od ustalonego marginesu dumpingu.

2. Środki tymczasowe

- (119) W związku z powyższym uznaje się, że zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego tymczasowe cło antidumpingowe powinno zostać nałożone na poziomie ustalonych marginesów dumpingu, ponieważ jest on niższy niż obliczony powyżej margines szkody.
- (120) W świetle powyższego proponowane stawki cła tymczasowego wynoszą:

Delta E.M.D. (Pty) Ltd	14,9 %
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	14,9 %

H. PRZEPISY KOŃCOWE

- (121) Aby zapewnić dobre zarządzanie należy ustalić okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, mogłyby przedstawić swoje opinie na piśmie oraz złożyć wnioski o przesłuchanie. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie nałożenia ceł antidumpingowych dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone przy nakładaniu wszelkich ostatecznych środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz elektrolitycznych dwutlenków manganu (tj. dwutlenków manganu wytwarzanych w procesie elektrolitycznym) niepoddanych obróbce cieplnej po zakończeniu procesu elektrolitycznego, objętych kodem CN ex 2820 10 00 (kod TARIC 2820 10 00 10) i pochodzące z Republiki Południowej Afryki.

2. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, produktów wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa jest następująca:

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Delta E.M.D. (Pty) Ltd	14,9 %	A828
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	14,9 %	A999

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Wspólnoty produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 września 2007 r.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Nie naruszając przepisów art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1067/2007**z dnia 17 września 2007 r.****rejestrujące nazwę w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Staffordshire Cheese (ChNP))**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wniosek Zjednoczonego Królestwa o rejestrację nazwy „Staffordshire Cheese” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾, zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 oraz w zastosowaniu art. 17 ust. 2 tego rozporządzenia.

(2) Komisji zgłoszono oświadczenie o sprzeciwie, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006. Sprzeciw ten następnie wycofano, w związku z czym należy dokonać rejestracji omawianej nazwy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 września 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 952/2007 (Dz.U. L 210 z 10.8.2007, str. 26).

⁽²⁾ Dz.U. C 148 z 24.6.2006, str. 12.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.3. **Sery**
ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO
Staffordshire Cheese (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1068/2007

z dnia 17 września 2007 r.

zatwierdzające znaczną zmianę elementów specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych Queso Nata de Cantabria (CHNP)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit pierwszy i w zastosowaniu art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 Komisja przeanalizowała wniosek Hiszpanii w sprawie zatwierdzenia zmian elementów specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Queso de Cantabria”, zarejestrowanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1107/96⁽²⁾.

- (2) W związku z tym, że przedmiotowa zmiana nie jest nieznaczna w rozumieniu art. 9 rozporządzenia Komisji (WE) nr 510/2006, Komisja opublikowała wniosek o zmianę w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾, zgodnie z art. 6 wspomnianego rozporządzenia. Ponieważ nie zgłoszono Komisji żadnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, należy zatwierdzić omawianą zmianę.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1Zatwierdza się zmianę elementów specyfikacji, opublikowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, dotyczącej nazwy wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.**Artykuł 2**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 września 2007 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 952/2007 (Dz.U. L 210 z 10.8.2007, str. 26).

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 21.6.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2156/2005 (Dz.U. L 342 z 24.12.2005, str. 54).

⁽³⁾ Dz.U. C 288 z 25.11.2006, str. 8.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.3 **Sery**

HISZPANIA

Queso Nata de Cantabria (CHNP)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1069/2007

z dnia 17 września 2007 r.

**nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz polialkoholu winylowego (PVAL)
z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z komitetem doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 19 grudnia 2006 r. Komisja, na mocy art. 5 rozporządzenia podstawowego, ogłosiła w drodze zawiadomienia („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty polialkoholu winylowego („PVAL”) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) i Tajwanu („kraje, których dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie wszczęto po złożeniu skargi przez Kuraray Specialties Europe GmbH („skarżący”) w dniu 6 listopada 2006 r., od stycznia 2007 r. określanego mianem Kuraray Europe GmbH, reprezentującego znaczną część, w tym przypadku ponad 25 %, łącznej wspólnotowej produkcji polialkoholu winylowego (PVAL). Skarga zawierała dowody *prima facie* wykazujące istnienie dumpingu PVAL pochodzącego z krajów, których dotyczy postępowanie, i poniesionej w wyniku tego znaczącej szkody, co zostało uznane za wystarczające uzasadnienie do wszczęcia postępowania.

1.2. Strony, których dotyczy postępowanie

- (3) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu postępowania: skarżącego producenta i innych znanych producentów wspólnotowych, producentów eksportujących z krajów, których dotyczy postępowanie, importerów/przedsiębiorstwa handlowe i zainteresowanym użytkowników, a także przedstawicieli krajów wywozu, których dotyczy postępowanie. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (4) Aby umożliwić zainteresowanym producentom eksportującym z ChRL złożenie wniosku o traktowanie na zasadach gospodarki rynkowej („MET”) lub o traktowanie indywidualne („IT”), Komisja przesłała zainteresowanym producentom eksportującym i władzom ChRL formularze wniosków. Jeden producent eksportujący z ChRL wystąpił z wnioskiem o MET na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, lub IT, gdyby dochodzenie wykazało, że nie spełnia wymogów uzyskania MET.
- (5) Z uwagi na znaczną liczbę producentów eksportujących w ChRL oraz importerów we Wspólnocie w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrole wyrwykowe w celu stwierdzenia dumpingu i szkody, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (6) Jednak współpracowało tylko trzech producentów eksportujących w ChRL, dlatego postanowiono, że kontrole wyrwykowe nie będą potrzebne.
- (7) Jeśli chodzi o importerów PVAL, Komisja zwróciła się do wszystkich znanych jej importerów o przedstawienie informacji dotyczących przywozu i sprzedaży produktu objętego postępowaniem. Na podstawie informacji otrzymanych od czternastu współpracujących importerów Komisja dokonała wyboru próby obejmującej pięciu importerów, tj. dwóch z Niemiec, jednego z Włoch, jednego z Niderlandów i jednego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki. Przywóz realizowany przez tych importerów stanowił największą reprezentatywną wielkość sprzedaży współpracujących importerów we Wspólnocie (około 80 %), która może zostać objęta dochodzeniem w dostępnym czasie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. C 311 z 19.12.2006, str. 47.

- (8) Komisja wysłała kwestionariusze wszystkim znanym zainteresowanym stronom i wszystkim innym przedsiębiorstwom, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Otrzymano odpowiedzi na kwestionariusze od dwóch producentów wspólnotowych, trzech producentów eksportujących z ChRL, jednego producenta eksportującego z Tajwanu, pięciu importerów objętych próbą i siedmiu użytkowników ze Wspólnoty.
- (9) Jeśli chodzi o odpowiedzi na kwestionariusze otrzymane od użytkowników, dwie z nich były niekompletne i w związku z tym nie mogły być uwzględnione. Ponadto wielu użytkowników przedłożyło uwagi, ale nie odpowiedziało na kwestionariusz.
- (10) Jeden z importerów objętych próbą dwukrotnie tuż przed terminem odwoływał ustaloną wizytę weryfikacyjną. W rezultacie nie można było sprawdzić danych przedłożonych przez to przedsiębiorstwo i tymczasowo trzeba było je pominąć.
- (11) Komisja uzyskała i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów MET/IT w przypadku ChRL oraz do tymczasowego stwierdzenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Wspólnoty. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:
- a) producenci wspólnotowi:
- Kuraray Europe GmbH, Frankfurt, Niemcy,
 - Celanese Chemicals Ibérica S.L., Tarragona, Hiszpania;
- b) producent eksportujący na Tajwanie:
- Chang Chun Petrochemical Co. Ltd., Tajpej;
- c) producent eksportujący w ChRL:
- Shanxi Sanwei Group Co., Ltd., Hongdong;
- d) niepowiązani importerzy we Wspólnocie:
- Cordial Beheer en Registergoederen BV, Winschoten, Niderlandy,
 - Menssing Chemiehandel & Consultants GmbH, Hamburg, Niemcy,
 - Omya Peralta GmbH, Hamburg, Niemcy;

e) użytkownicy we Wspólnocie:

- Cordial Beheer en Registergoederen BV, Winschoten, Niderlandy,
- Wacker Chemie AG, Burghausen, Niemcy.

- (12) Wobec konieczności określenia wartości normalnej dla producentów eksportujących z ChRL, którzy nie złożyli wniosku o MET lub którym może nie zostać przyznany status MET, przeprowadzono weryfikację na terenie następującego przedsiębiorstwa w Japonii w celu określenia wartości normalnej na podstawie danych kraju analogicznego przewidzianego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania:
- Kuraray Japan, Tokio.

1.3. Okres objęty dochodzeniem

- (13) Dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 października 2005 r. do dnia 30 września 2006 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (14) Produktem, którego dotyczy zarzut dumpingu, są niektóre polialkohole winylowe (PVAL) w postaci żywic homopolimerowych o lepkości (mierzonej w roztworze 4 %) wynoszącej co najmniej 3 mPas, lecz nie większej niż 61 mPas, i o stopniu hydrolizy przynajmniej 84,0 mol %, jednak nieprzekraczającym 99,9 mol %, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu („produkt objęty postępowaniem”), zgłaszane zwykle w ramach kodu CN ex 3905 30 00.
- (15) PVAL jest produkowany poprzez hydrolizę octanu poliwinylu, który jest wytwarzany poprzez polimeryzację monomeru octanu winylu (produkowanego głównie z etylenu i kwasu octowego). PVAL ma wiele zastosowań. We Wspólnocie jest wykorzystywany głównie do produkcji butyralu poliwinylu (25 %–29 % konsumpcji), produkty wykorzystywane w polimeryzacji (21 %–25 %), powlekania papieru (17 %–21 %), klejów (13 %–17 %) i do klejenia osnów (8 %–12 %).
- (16) Jeden z użytkowników twierdził, że przedmiotowy produkt, który nabył z ChRL, nie powinien być uważany za produkt objęty postępowaniem, ponieważ i) nie jest to standardowy rodzaj PVAL i ma inne, bardzo specyficzne cechy chemiczne i fizyczne; oraz ii) inne zastosowania niż towar PVAL.

- (17) W odniesieniu do pierwszego argumentu stwierdzono, że ten rodzaj odpowiada opisowi produktu w motywie 14 powyżej i posiada te same podstawowe cechy fizyczne i techniczne co inne typy odpowiadające definicji produktu. W odniesieniu do drugiego argumentu, ten szczególnie rodzaj PVAL był stosowany do produkcji PVB, który, jak podano w motywie 15 powyżej, nie tylko jest najważniejszym zastosowaniem PVAL, ale i najszybciej rozwijającym się rynkiem dla PVAL we Wspólnocie. Uznanie takiego rynku za rynek nietypowy nie odzwierciedlałoby rzeczywistości. Ponadto stwierdzono, że średnie ceny płacone za PVAL w odniesieniu do jego różnych zastosowań mieściły się w tym samym przedziale. W świetle tych ustaleń uznano, że nie było podstaw do wyłączenia omawianego typu z zakresu definicji produktu, w związku z czym skarga została odrzucona.

2.2. Produkt podobny

- (18) Dochodzenie wykazało, że PVAL produkowany i sprzedawany we Wspólnocie przez przemysł wspólnotowy, PVAL produkowany i sprzedawany na rynku krajowym na Tajwanie i w ChRL, PVAL produkowany w ChRL i na Tajwanie i wywożony do Wspólnoty oraz PVAL produkowany i sprzedawany w Japonii mają w zasadzie te same podstawowe cechy chemiczne i fizyczne i te same podstawowe zastosowania. Dlatego uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (21) Komisja zbadała następnie, czy krajową sprzedaż każdego rodzaju produktu sprzedawanego na rynku krajowym w ilościach reprezentatywnych można było uznać za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Uczyniono to, ustalając proporcję sprzedaży każdego wywożonego rodzaju produktu, dokonanej z zyskiem na rynku krajowym, niezależnym klientom w OD.
- (22) W przypadku gdy dla typu produktu wielkość krajowej sprzedaży powyżej kosztów jednostkowych stanowiła przynajmniej 80 % sprzedaży, a średnia ważona ceny sprzedaży była równa lub wyższa od średniej ważonej kosztu produkcji, wartość normalną dla typu produktu ustalono na podstawie średnich ważonych wszystkich cen krajowej sprzedaży tego rodzaju produktu.

3. DUMPING

3.1. Tajwan

3.1.1. Wartość normalna

- (19) W celu określenia wartości normalnej najpierw ustalono, czy krajowa sprzedaż produktu podobnego klientom niezależnym przez jedyne go producenta eksportującego na Tajwanie była reprezentatywna, tj. czy całkowita wielkość krajowej sprzedaży stanowiła co najmniej 5 % ogólnej wielkości prowadzonej przez producenta sprzedaży eksportowej do Wspólnoty, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (20) W odniesieniu do każdego rodzaju produktu sprzedawanego przez producenta eksportującego na rynku krajowym i uznanego za bezpośrednio porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Wspólnoty ustalono, czy krajowa sprzedaż była wystarczająco reprezentatywna. Krajową sprzedaż danego rodzaju produktu uznano za wystarczająco reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu klientom niezależnym w OD stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży na wywóz do Wspólnoty porównywalnego rodzaju produktu.
- (23) W przypadkach, w których wielkość sprzedaży z zyskiem danego rodzaju produktu stanowiła najwyżej 80 % ogólnej wielkości sprzedaży tego rodzaju lub średnia ważona ceny dla tego rodzaju była niższa od kosztu produkcji, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie dla tego rodzaju, pod warunkiem że sprzedaż ta stanowiła przynajmniej 10 % wielkości sprzedaży ogółem dla tego rodzaju.
- (24) W przypadku gdy wielkość sprzedaży z zyskiem jakiegokolwiek rodzaju produktu stanowiła mniej niż 10 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu, uznano, że ten konkretny rodzaj produktu był sprzedawany w niewystarczających ilościach, aby cena krajowa dawała odpowiednią podstawę do ustalenia wartości normalnej.
- (25) Ze względu na to, iż ceny krajowe produktu objętego postępowaniem sprzedanego przez producenta eksportującego nie mogły być wykorzystane, aby ustalić wartość normalną, została ona skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (26) W celu skonstruowania wartości normalnej na mocy art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego poniesione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz kwoty zysku zostały ustalone, na mocy art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, w oparciu o faktyczne dane dotyczące produkcji i sprzedaży podobnego produktu w zwykłym obrocie handlowym przez producenta eksportującego, którego dotyczy dochodzenie.

3.1.2. Cena eksportowa

- (27) Jedyne przedsiębiorstwo eksportujące dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem bezpośrednio do klientów niezależnych we Wspólnocie. W związku z tym ceny eksportowe ustalono na podstawie cen rzeczywiście zapłaconych lub do zapłacenia przez klientów niezależnych za produkt objęty postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.1.3. Porównanie

- (28) Porównania wartości normalnych i cen eksportowych jedyne przedsiębiorstwo eksportujące dokonano na bazie *ex-works*. W celu dokonania uczciwego porównania między wartością normalną a ceną eksportową, w stosownych i uzasadnionych przypadkach, dokonano odpowiednich potrąceń w formie korekt w przypadku różnic w kosztach transportu i ubezpieczenia, obsługi, załadunku i kosztów dodatkowych, kosztów opakowań, kredytów, kosztów ponoszonych po sprzedaży (rękojmi i gwarancji) oraz innych czynników (opłaty bankowe), zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

3.1.4. Margines dumpingu

- (29) Porównanie wartości normalnej z cenami eksportowymi wykazało w OD margines dumpingu – 2,30 % w przypadku jedyne tajwańskiego producenta eksportującego, Chang Chun Petrochemical Co. Ltd.
- (30) Zważywszy, że jedyne współpracujące przedsiębiorstwo jest jedynym producentem eksportującym produktu objętego postępowaniem na Tajwanie i ma 100 % udział w tajwańskim wywozie do WE w OD, stwierdzono, że w przypadku Tajwanu nie doszło do dumpingu.

3.2. Chińska Republika Ludowa („ChRL”)

3.2.1. Status podmiotu traktowanego na zasadach rynkowych („MET”)

- (31) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu pochodzącego z ChRL wartość normalną określa się zgodnie z ust. 1–6 art. 2 dla producentów spełniających kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, tj. w przypadkach, gdy ci producenci eksportujący wykażą, że w odniesieniu do wytwarzania i sprzedaży produktu podobnego przeważają warunki gospodarki rynkowej. W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji poniżej przedstawiono zestawienie kryteriów MET:

— decyzje związane z działalnością rynkową podejmuje się w odpowiedzi na sygnały dochodzące z rynku, bez znacznej ingerencji państwa, zaś koszty odzwierciedlają wartości rynkowe,

— przedsiębiorstwa posiadają jeden pełny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości oraz jest stosowana do wszystkich celów,

— brak znaczących zakłóceń przeniesionych z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej,

— prawo upadłościowe i prawo własności gwarantują stabilność i pewność prawną,

— przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym.

- (32) Jeden chiński producent eksportujący i jedno powiązane przedsiębiorstwo handlowe złożyli wniosek o MET na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i odesłali formularz wniosku o MET dla producentów eksportujących w wyznaczonym terminie. Producent wytwarza produkt objęty postępowaniem, a powiązane przedsiębiorstwo handlowe dokonuje sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem. W istocie, zgodnie ze swoją konsekwentną praktyką, Komisja bada, czy grupa powiązanych przedsiębiorstw spełnia jako całość warunki przyznania MET.

- (33) W przypadku producenta eksportującego i powiązanego przedsiębiorstwa Komisja uzyskała wszystkie informacje, które uważała za niezbędne, oraz sprawdziła wszystkie informacje podane we wniosku o MET na terenie odnośnych przedsiębiorstw, które uważała za niezbędne.

- (34) Dochodzenie wykazało, że chińskiemu producentowi eksportującemu nie można było przyznać MET, ponieważ nie spełniał on pierwszego kryterium określonego w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

- (35) Stwierdzono, że zarówno producent eksportujący, jak i powiązane przedsiębiorstwo handlowe są w pełni kontrolowane przez przedsiębiorstwa państwowe, reprezentowane przez zdecydowaną większość członków zarządu w stosunku nieproporcjonalnym do ich udziałów. Ponadto w OD większość udziałów ostatecznie należała do państwa. Ponieważ przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem nie przedstawiły dowodów, które można by uznać za wystarczające do rozwiania wątpliwości co do znacznej ingerencji państwa w decyzje menedżerskie, ustalono, że ta grupa przedsiębiorstw była w znacznym stopniu kontrolowana przez państwo i była przedmiotem jego ingerencji. Zainteresowanym stronom umożliwiono zgłoszenie swoich uwag w odniesieniu do powyższych ustaleń. Otrzymane uwagi nie dały podstaw Komisji do zmiany wniosków.

(36) Na podstawie powyższych faktów chiński producent eksportujący i powiązane przedsiębiorstwo handlowe nie wykazali, że spełniają wszystkie kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, a zatem nie można im przyznać MET.

3.2.2. Traktowanie indywidualne („IT”)

(37) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego cło obowiązujące na terenie całego kraju, jeśli takie istnieje, ustala się dla państw, których dotyczy ten artykuł, z wyjątkiem przypadków, w których przedsiębiorstwa są w stanie wykazać, że spełniają wszystkie kryteria ustanowione w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

(38) W przypadku ChRL jedyny producent eksportujący i powiązane przedsiębiorstwo handlowe, którzy złożyli wnioski o MET, wystąpili także o IT, gdyby okazało się, że nie spełniają kryteriów MET.

(39) Na podstawie dostępnych informacji stwierdzono, że producent eksportujący i powiązane przedsiębiorstwo handlowe nie udowodnili, że łącznie spełniają wszystkie kryteria wymagane do przyznania IT, jak określono w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Mianowicie, ustalono, że producent eksportujący i powiązane przedsiębiorstwo nie spełniają kryterium ustanowionego w art. 9 ust. 5 lit. c) rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym większość udziałów należy do osób prywatnych i urzędnicy państwowi w zarządzie lub na głównych stanowiskach kierowniczych albo powinni być w mniejszości, albo należy wykazać, że mimo wszystko przedsiębiorstwo jest w wystarczającym stopniu niezależne od interwencji państwa, z powodów podanych powyżej w motywie 35.

3.2.3. Kraj analogiczny

(40) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, należy ustalić na podstawie cen lub wartości konstruowanej w kraju analogicznym.

(41) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że zamierza wykorzystać Japonię jako właściwy kraj analogiczny dla celów ustalenia wartości normalnej dla ChRL, a zainteresowane strony zostały zaproszone do zgłaszania uwag w tej sprawie. Niektóre zainteresowane strony były przeciwne tej propozycji i zaproponowały, aby w zamian wziąć Indie lub Tajwan.

(42) W Indiach nie wytwarzano produktu podobnego na znaczną skalę. Tajwan był przedmiotem dochodzenia, w związku z czym dane z tego kraju mogłyby być zafałszowane ze względu na dumping. Zatem strony zostały poinformowane, że Japonia została wybrana jako kraj analogiczny, ponieważ nie była objęta dochodzeniem, produkcja produktu podobnego była reprezentatywna, a warunki konkurencji wydawały się odpowiednie.

(43) Komisja starała się nakłonić do współpracy czterech znanych producentów z Japonii i przesłała im odpowiedni kwestionariusz. Dwoch z czterech japońskich producentów odpowiedziało na kwestionariusz. Jednak jeden z nich nie dostarczył pełnych danych i nie zgodził się na wizytę weryfikacyjną. Dane dostarczone przez jedyne w pełni współpracujące japońskie producenta zostały zweryfikowane na miejscu.

(44) Jednak po wizycie weryfikacyjnej u producenta eksportującego na Tajwanie stwierdzono, że Tajwan nie stosował dumpingu w OD. W związku z tym ponownie rozważono wybór kraju analogicznego.

(45) W tym względzie stwierdzono, że wielkość produkcji na Tajwanie stanowi ponad 100 % wielkości chińskiego wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty. Ponadto rynek tajwański można scharakteryzować jako otwarty, zważywszy, że poziom ceł przywozowych jest niższy (cło MFN 5 %). Dochodzenia wykazało, że wielkość krajowej sprzedaży produktu podobnego na Tajwanie była znaczna, a wielkość przywozu na rynek tajwański wystarczająca. W związku z powyższym rynek tajwański został uznany za rynek konkurencyjny i wystarczająco reprezentatywny w celu określenia wartości normalnej dla ChRL.

(46) Co więcej, przywóz PVAL na Tajwan stanowi około 15 % krajowej konsumpcji, a w przypadku Japonii tylko około 3 %, co sprawia, że pod względem konkurencji ze strony przywozu rynek japoński jest mniej odpowiedni niż rynek tajwański. W świetle powyższego tymczasowo postanowiono, że Tajwan posłuży za kraj analogiczny, ponieważ jest najbardziej odpowiednim krajem analogicznym w znaczeniu art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.2.4. Wartość normalna

(47) Po wyborze Tajwanu jako kraju analogicznego, jak podano w motywie 46 powyżej, i na mocy art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego do obliczenia dumpingu dla ChRL skorzystano z wartości normalnej ustalonej dla Tajwanu w motywach 19 do 26 powyżej.

3.2.5. Cena eksportowa

- (48) Ponieważ w OD niemal cały wywóz produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty był dokonywany łącznie przez trzech współpracujących chińskich producentów eksportujących, do ustalenia ceny eksportowej wykorzystano ich dane dotyczące wywozu. Jednak wiarygodność dostarczonych informacji została sprawdzona przez porównanie z danymi dotyczącymi przywozu Eurostatu i okazało się, że dane te były ogólnie zgodne.
- (49) Trzech współpracujących producentów eksportujących w ChRL dokonywało sprzedaży eksportowej do Wspólnoty bezpośrednio do klientów niezależnych we Wspólnocie lub poprzez powiązane przedsiębiorstwa handlowe mające siedzibę w kraju wywozu.
- (50) W przypadku sprzedaży eksportowej ceny eksportowe zostały ustalone w oparciu o ceny rzeczywiście zapłacone lub należne, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.2.6. Porównanie

- (51) Porównania wartości normalnych jedyne go producenta w kraju analogicznym, Tajwanie, i cen eksportowych trzech współpracujących chińskich producentów eksportujących dokonano na bazie *ex-works*. W celu dokonania uczciwego porównania między wartością normalną a ceną eksportową, w stosownych i uzasadnionych przypadkach, dokonano odpowiednich potrąceń w formie korekt dla kosztów transportu i ubezpieczenia, obsługi, załadunku i kosztów dodatkowych, kosztów opakowań, kredytów i prowizji, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

3.2.7. Margines dumpingu

- (52) Ponieważ żadnemu ze współpracujących chińskich producentów eksportujących nie przyznano MET ani IT, ogólnokrajowy margines dumpingu obliczono dla całej ChRL, biorąc średnią ważoną cen eksportowych *ex-works* trzech współpracujących producentów eksportujących.
- (53) Porównanie średniej ważonej chińskiej ceny eksportowej i średniej ważonej wartości normalnej kraju analogicznego wykazało margines dumpingu 10,06 %.

4. SZKODA

4.1. Produkcja wspólnotowa i przemysł wspólnotowy

- (54) Produkt podobny we Wspólnocie jest produkowany na sprzedaż przez trzy przedsiębiorstwa: Kuraray Europe GmbH („KEG”) w Niemczech, Celanese Ibérica Chemicals

(„Celanese”) w Hiszpanii i trzeciego producenta, który nie współpracował podczas dochodzenia, ale którego wielkość produkcji jest bardzo ograniczona. KEG i Celanese w pełni współpracowały podczas dochodzenia.

- (55) Ponadto, oprócz wyżej wspomnianej produkcji, trzech producentów wspólnotowych wytwarza produkt podobny wyłącznie na użytek własny. Dwa z tych przedsiębiorstw współpracowały podczas dochodzenia jako użytkownicy, ponieważ nabywają znaczne ilości produktu objętego postępowaniem, aby wytwarzać własne produkty stanowiące kolejne ogniwo w procesie produkcji.
- (56) Ponieważ w OD dwóch producentów współpracujących wymienionych w motywie 54 powyżej miało 80 % udział w całkowitej (na użytek własny i nie na użytek własny) produkcji wspólnotowej, uznaje się, że mają oni główny udział w całkowitej wspólnotowej produkcji produktu podobnego. Dlatego też stwierdzono, iż wymienieni producenci stanowią przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i będą oni zwani dalej „przemysłem wspólnotowym”.
- (57) Ponieważ przemysł wspólnotowy obejmuje tylko dwóch producentów, dane odnoszące się do przemysłu wspólnotowego przedstawiono w formie zindeksowanej w celu ochrony poufności, zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego.
- (58) W celu ustalenia, czy przemysł wspólnotowy doznał szkody, oraz w celu wyznaczenia wskaźnika konsumpcji oraz różnorodnych wskaźników ekonomicznych określających sytuację przemysłu wspólnotowego, zbadano, czy i w jakim stopniu późniejsze wykorzystanie produkcji przemysłu wspólnotowego przy wytwarzaniu podobnego produktu musiało być uwzględnione w analizie.
- (59) PVAL wykorzystuje się jako materiał pośredni do wytwarzania wielu innych produktów. We Wspólnocie jest często używany do produkcji butyralu poliwinylu (PVB), jest wykorzystywany jako klej, do polimeryzacji, powlekania papieru i klejenia osnów. Podczas dochodzenia stwierdzono, że jeden z producentów wspólnotowych, który większość wyprodukowanego przez siebie PVAL sprzedawał na otwartym rynku, wykorzystywał znaczne ilości wyprodukowanego przez siebie PVAL do dalszego przetwarzania w ramach tego samego przedsiębiorstwa. Tego rodzaju sytuacje określa się mianem użytku własnego. Jak objaśniono w motywie 55 powyżej, trzy pozostałe przedsiębiorstwa ze Wspólnoty wytwarzały PVAL wyłącznie na użytek własny, a oprócz produkcji na użytek własny, przynajmniej dwa z nich nabywały też znaczne ilości PVAL na rynku jako użytkownicy do dalszego przetwarzania.

(60) Stwierdzono, że PVAL jest wykorzystywany na użytek własny przez przedsiębiorstwa ze Wspólnoty objęte postępowaniem w takich ilościach, że w zasadzie można by go zastąpić nabytym PVAL, np. jeśli sytuacja na rynku i/lub kwestie finansowe wymusiłyby taką zmianę. W związku z tym przedsiębiorstwa te zostały włączone do analizy rynku wspólnotowego.

się również do niektórych produktów niszowych nieobjętych zakresem produktu. Nie można było oddzielić danych dotyczących produktu objętego postępowaniem od danych dotyczących szerszej kategorii produktów, w związku z czym zostały one skorygowane na podstawie informacji o przywozie tych produktów niszowych zawartych w skardze.

4.2. Konsumpcja we Wspólnocie

(61) Wielkość konsumpcji we Wspólnocie została ustalona na podstawie wielkości własnej produkcji przemysłu wspólnotowego sprzedawanej na wolnym rynku we Wspólnocie, użytku własnego przemysłu wspólnotowego, ilości produkowanych przez innych (mniejszych) producentów wspólnotowych według najczęściej używanej bazy danych przy tego rodzaju działalności, użytku własnego dwóch użytkowników, o których mowa w motywie 55 powyżej, zweryfikowanej wielkości przywozu jedyne go producenta tajwańskiego i danych Eurostatu dotyczących wielkości przywozu wspólnotowego ze wszystkich innych krajów.

(63) W odniesieniu do danych Eurostatu należy zauważyć, że niekiedy przywóz produktu objętego postępowaniem był zgłaszany jako *secret extra*, dlatego szczegółowe informacje dotyczące jego pochodzenia nie były dostępne w publicznej bazie danych. Szczegółowe informacje dotyczące krajów zgłoszonych jako kraje pochodzenia przywozu uzyskane od właściwych organów celnych zostały uwzględnione w odnośnych tabelach i analizach.

(64) Na podstawie powyższego stwierdzono, że konsumpcja PVAL zdecydowanie wzrosła w okresie badanym, w szczególności między 2004 r. a 2005 r. Wzrost konsumpcji w okresie badanym konsumpcja wynosił 14 %, co było głównie spowodowane szybkim wzrostem popytu na PVAL jako surowiec do produkcji butyralu poliwinylu (PVB), wykorzystywanego do produkcji płyt i folii PVB. Folia PVB jest stosowana jako międzywarstwa przy produkcji szkła bezpiecznego wielowarstwowego na potrzeby rynku motoryzacyjnego i budowlanego, który jest rynkiem wykazującym duży wzrost we Wspólnocie.

Dane Eurostatu

(62) W odniesieniu do danych Eurostatu o wielkości przywozu wspólnotowego należy zauważyć, jak wspomniano w motywie 14, że produkt objęty postępowaniem jest obecnie zgłaszany w ramach kodu CN ex 3905 30 00. Dane Eurostatu dotyczące tego byłego kodu CN odnoszą

	2003	2004	2005	OD
Konsumpcja w tonach	142 894	148 807	163 851	163 096
Indeks (2003 = 100)	100	104	115	114

4.3. Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

(65) Ponieważ margines dumpingu ustalony dla Tajwanu jest poniżej *de minimis*, przywóz pochodzący z tego kraju powinien być tymczasowo wyłączony z oceny szkody.

a) Wielkość i udział w rynku przywozu objętego postępowaniem

(66) Wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem zmniejszyła się o trzydzieści dziewięć punktów procentowych między 2003 r. a 2004 r., a następnie wzrosła o dwadzieścia dziewięć punktów w 2005 r., po czym nieznacznie spadła, w wyniku czego w porównaniu z 2003 r. w OD odnotowano spadek o 11 %.

Przywóz	2003	2004	2005	OD
ChRL tony	24 067	14 710	21 561	21 513
Indeks (2003 = 100)	100	61	90	89

- (67) Udział w rynku przywozu z ChRL także najpierw gwałtownie spadł, a następnie wzrósł. W 2005 r. i w OD udział przywozu z ChRL w całym rynku wspólnotowym wynosił 13 %.

Udział w rynku ChRL	2003	2004	2005	OD
Rynek wspólnotowy	17 %	10 %	13 %	13 %
Indeks (2003 = 100)	100	59	78	78

b) Ceny

- (68) Między 2003 r. a OD średnia cena przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL spadła o 2 punkty procentowe.

Ceny jednostkowe	2003	2004	2005	OD
ChRL (EUR/tona)	1 150	1 115	1 164	1 132
Indeks (2003 = 100)	100	97	101	98

c) Podcięcia cenowe

- (69) W celu określenia podcięcia cenowego przeanalizowano dane dotyczące cen w odnoszące się do OD. Odpowiednie ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego to ceny netto po odliczeniu zniżek i rabatów. Tam gdzie było to konieczne, ceny były dostosowywane do poziomu *ex-works*, tj. odliczono od nich koszty transportu we Wspólnocie. Ceny przywozu z ChRL były również cenami netto skorygowanymi o zniżki i rabaty i zostały, w razie potrzeby, dostosowane do cif na granicy Wspólnoty poprzez odpowiednią korektę uwzględniającą cła (6,5 %) i koszty ponoszone po odprawie przez importerów we Wspólnocie.
- (70) Ceny sprzedaży stosowane przez przemysł wspólnotowy oraz ceny importowe ChRL zostały porównane na tym samym poziomie handlu, tj. na poziomie indywidualnych klientów na rynku wspólnotowym. Ponieważ uznano, że porównanie każdego modelu musi być wymowne i obiektywne, zatem nie powinno się zezwolić na porównanie standardowego gatunku ze specjalnym gatunkiem objętym zakresem definicji, uznano za stosowne wyłączyć ograniczoną liczbę modeli z porównania. Modele te odzwierciedlały 35 % przywozu z ChRL, ale odpowiadały jedynie bardzo niewielkiej ilości sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym.
- (71) W OD średni ważony margines podcięcia cenowego, wyrażony jako procent cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego, wynosił 3,3 % dla ChRL.

4.4. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (72) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu dumpingowego na przemysł Wspólnoty zawierało ocenę wszystkich czynników gospodarczych, które wywierają wpływ na stan przemysłu wspólnotowego w okresie badanym. Ze względu na wymóg poufności i ponieważ analiza dotyczy jedynie dwóch przedsiębiorstw, większość wskaźników przedstawiono w formie zindeksowanej lub w formie przedziałów wielkości.

a) *Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych*

	2003	2004	2005	OD
Produkcja w tonach (przedziały)	60 000-80 000	65 000-85 000	70 000-90 000	75 000-95 000
Produkcja (indeks)	100	103	119	126
Moce produkcyjne w tonach (przedziały)	60 000-80 000	65 000-85 000	70 000-90 000	75 000-95 000
Moce produkcyjne (indeks)	100	107	129	133
Wykorzystanie mocy (indeks)	100	97	92	94

- (73) Produkcja przemysłu wspólnotowego wzrosła w okresie objętym postępowaniem o 26 %. Znaczny wzrost mocy produkcyjnych, zwłaszcza w 2005 r., był wywołany wzrostem popytu na rynku wspólnotowym.
- (74) Między 2003 r. a OD przemysł wspólnotowy zyskał dodatkowe moce produkcyjne. W tym samym okresie wykorzystanie mocy zmalało o 6 %.

b) *Wielkość sprzedaży i udziały w rynku we Wspólnocie*

- (75) W tabeli poniżej przedstawiono wyniki sprzedaży przemysłu wspólnotowego niezależnym klientom we Wspólnocie.

Przemysł wspólnotowy	2003	2004	2005	OD
Wielkość sprzedaży (indeks)	100	110	112	122
Udział w rynku (indeks)	100	104	97	104

- (76) Wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego niezależnym klientom we Wspólnocie wzrosła o 22 % między 2003 r. a OD. Fakt ten należy rozpatrywać we wzrastającej konsumpcji we Wspólnocie.
- (77) Udział w rynku przemysłu wspólnotowego wzrósł w 2004 r., a następnie gwałtownie spadł w 2005 r., a w OD wynosił 4 % więcej niż w 2003 r.

c) *Ceny we Wspólnocie*

- (78) Głównym surowcem wykorzystywanym do produkcji PVAL jest monomer octanu winylu lub „VAM”. VAM jest produktem towarowym, a zatem ceny VAM są ustalane na podstawie równowagi rynkowej między popytem a podażą. Co więcej, cena rynkowa VAM jest w znacznym stopniu uzależniona od zmian cen ropy i gazu, ponieważ główne nakłady przy produkcji VAM idą na kwas octowy (do jego produkcji zużywa się dużą gazu ziemnego) i etylen (produkowany poprzez destylację węglowodorów). Ponadto przy produkcji PVAL z VAM duże znaczenie ma koszt energii. Przy produkcji PVAL koszt energii ogółem to 50 %–60 % kosztów całkowitych, a zatem w zwykłych warunkach można spodziewać się, że znaczna zmiana cen ropy i gazu będzie mieć bezpośredni wpływ na cenę sprzedaży PVAL.

- (79) Stwierdzono, że między 2003 r. a OD ceny tych surowców na rynku światowym znacznie wzrosły. W tym okresie ceny VAM wzrosły o 20 %–30 %, a wzrost cen energii był jeszcze większy. Jednak, ta dramatyczna zmiana cen głównych surowców nie miała przełożenia na wyższe ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego: w tym okresie ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego zmniejszyły się o 5 %, a rok 2004 był wyjątkowo kiepski (– 7 %). Zatem zamiast ogólnego wzrostu kosztu ponoszonego przez klientów, przemysł wspólnotowy obniżył ceny, aby ich nie stracić.

	2003	2004	2005	OD
Ceny jednostkowe w EUR (przedziały)	1 300-1 800	1 100-1 600	1 200-1 700	1 200-1 700
Ceny jednostkowe (indeks)	100	93	95	95

d) *Zapasy*

- (80) Poniższe liczby dotyczą wielkości zapasów pod koniec każdego okresu.

	2003	2004	2005	OD
Zapasy w tonach (przedziały)	10 000-15 000	8 000-13 000	9 000-14 000	8 000-13 000
Zapasy (indeks)	100	87	96	87

- (81) Poziom zapasów był raczej stabilny. Między 2003 r. a 2004 r. spadł o 13 %, a następnie pod koniec 2005 r. wzrósł o 9 punktów procentowych, po czym ponownie spadł o 9 punktów procentowych.

e) *Inwestycje i zdolność do pozyskania kapitału*

	2003	2004	2005	OD
Inwestycje (indeks)	100	369	177	62

- (82) Inwestycje osiągnęły najwyższy poziom w 2004 r. i 2005 r., gdy moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego zostały zwiększone z uwagi na wzrost popytu na rynku. W dochodzeniu ustalono, że inwestycje w budynki, zakłady oraz maszyny w 2003 r. oraz w OD służyły głównie utrzymaniu mocy produkcyjnych.

- (83) Dochodzenie wykazało, że wyniki finansowe przemysłu wspólnotowego uległy pogorszeniu, jednak nie wykazało znaczącego uszczuplenia zdolności do pozyskania kapitału w okresie badanym.

f) *Rentowność, zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne*

- (84) Ze względu na bardzo wysokie i zakłócające koszty nadzwyczajne poniesione przez głównego producenta wspólnotowego w okresie badanym uznano, że ustalanie rentowności na podstawie zysku netto przed opodatkowaniem nie byłoby właściwe. Te nadzwyczajne koszty były związane ze zmianą właściciela głównego producenta wspólnotowego w 2001 r. W związku z tym rentowność przemysłu wspólnotowego ustalono, wyrażając zysk operacyjny ze sprzedaży produktu podobnego niepowiązanym klientom jako odsetek obrotów tej sprzedaży.

	2003	2004	2005	OD
Rentowność sprzedaży WE (przedział)	7 %-17 %	3 %-13 %	2 %-12 %	(- 5 %)-(+ 5 %)
Rentowność sprzedaży WE (indeks)	100	38	29	8
Zwrot z inwestycji całkowitych (przedział)	(80 %)- (100 %)	(10 %)- (30 %)	(5 %)- (20 %)	(0 %)- (15 %)
Zwrot z inwestycji całkowitych (indeks)	100	17	12	4
Przepływy finansowe (indeks)	100	55	26	-7

- (85) Spadek cen sprzedaży między 2003 r. a OD w znacznym stopniu wpłynął na rentowność osiągniętą przez przemysł wspólnotowy. W okresie badanym jego rentowność spadała o ponad 10 punktów procentowych. Zwrot z inwestycji całkowitych obliczono, wyrażając zysk operacyjny produktu podobnego jako odsetek wartości księgowej netto aktywów trwałych przyporządkowanych produktowi podobnemu. Ten wskaźnik wykazywał tę samą tendencję jak rentowność, wykazując znaczny spadek w okresie badanym. W odniesieniu do przepływów pieniężnych przemysłu wspólnotowego również zaobserwowano podobną niekorzystną tendencję, która doprowadziła do radykalnego, ogólnego pogorszenia sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego w OD.

g) *Zatrudnienie, wydajność i płace*

	2003	2004	2005	OD
Liczba zatrudnionych (indeks)	100	100	97	96
Średni koszt pracy na pracownika (indeks)	100	105	97	95
Wydajność (indeks)	100	103	123	132

- (86) Ze względu na usilne wysiłki obniżenia kosztów od 2004 r. liczba personelu zatrudnianego przez przemysł wspólnotowy zmniejszyła się o 4 %. Od 2003 r. do OD przemysłowi wspólnotowemu udało się zwiększyć wydajność w przeliczeniu na jednego pracownika o 32 %. W tym samym okresie średni koszt pracy w przeliczeniu na jednego pracownika zmniejszył się o 5 %. Można zatem wyciągnąć wniosek, że w okresie badanym przemysł wspólnotowy poczynił bardzo wyraźne postępy w odniesieniu do efektywności kosztowej.

h) *Wielkość marginesu dumpingu*

- (87) Ze względu na wielkość i cenę przywozu dumpingowego oddziaływanie rzeczywistego marginesu dumpingu nie może być uznane za nieznaczne.

i) *Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu*

- (88) Wobec braku informacji o istnieniu dumpingu przed zaistnieniem sytuacji rozpatrywanej w ramach niniejszego postępowania, kwestia ta została uznana za nieistotną.

j) *Wzrost*

- (89) Dochodzenie wykazało, że w okresie badanym przemysł wspólnotowy zwiększył swój udział w rynku o 1 %-2 %.

4.5. Wnioski dotyczące szkody

- (90) Między 2003 r. a OD pewne wskaźniki szkody kształtowały się dodatnio: przemysłowi wspólnotowemu udało się zwiększyć wielkość sprzedaży i udział w rynku i wiele zainwestowało w dodatkowe moce produkcyjne.

- (91) Jednak nastąpiła drastyczna zmiana wskaźników finansowych: odpowiednia marża zysku osiągnięta w 2003 r. wykazywała stały i bardzo szybki spadek od 2004 r. do końca OD. Bardzo wyraźnie pogorszył się zwrot z inwestycji i przepływy finansowe. Było to spowodowane faktem, że gwałtowny wzrost cen surowca nie mógł przełożyć się na ceny sprzedaży produktu podobnego. Jednak ze względu na wzrost cen surowca, w zwykłych warunkach rynkowych nie można było oczekiwać wzrostu cen sprzedaży PVAL o 10 %–20 %, ceny sprzedaży produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł wspólnotowy spadły o 5 %, co niekorzystnie odbiło się na rentowności. W czasie OD ceny przywozu z ChRL podcinały ceny przemysłu wspólnotowego, według średniej ważonej, o 3,3 %.
- (92) W związku z powyższym, tymczasowo uznaje się, iż przemysł wspólnotowy odniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Wstęp

- (93) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem z ChRL wyrządził szkodę przemysłowi wspólnotowemu w stopniu, który kwalifikuje się do miana istotnej szkody. Zbadano również znane czynniki inne niż przywóz po cenach dumpingowych, które mogłyby wyrządzić szkodę przemysłowi wspólnotowemu w tym samym okresie, aby upewnić się, czy potencjalna szkoda wyrządzona przez te czynniki nie została przypisana przywózowi po cenach dumpingowych.

5.2. Skutki przywozu po cenach dumpingowych

- (94) W okresie badanym przywóz z ChRL był znaczny, tj. jego udział w rynku wynosił niezmiennie co najmniej 10 %. Jednocześnie średnie ceny wszystkich producentów eksportujących w ChRL spadły o 2 %. W OD wspomniani producenci podcinali średnie ceny przemysłu wspólnotowego o 3,3 %. W celu zapewnienia obecności na rynku wewnętrznym i ze względu na bardzo niskie ceny rynkowe podyktowane przywozem z ChRL przemysł wspólnotowy czuł się zobowiązany do obniżenia cen sprzedaży o 5 % w okresie badanym.
- (95) Skutkiem tych nieuczciwych praktyk cenowych stosowanych przy przywozie po cenach dumpingowych z ChRL było stłumienie cen przemysłu wspólnotowego, co sprawiło, że nie mogły one nawet odzwierciedlić znacznego wzrostu kosztów surowców. Fakt ten został dodatkowo potwierdzony przez znaczny spadek rentowności przemysłu wspólnotowego.
- (96) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że tani przywóz z ChRL, który w znaczący sposób podcinał ceny przemysłu wspólnotowego, miał decydujący wpływ na pogorszenie się sytuacji przemysłu wspólnotowego, co odzwierciedla w szczególności gwałtowny spadek rentowności i wyraźne pogorszenie innych wskaźników finansowych.

5.3. Wpływ innych czynników

- a) *Przywóz pochodzący z krajów trzecich innych niż ChRL*
- (97) Według Eurostatu oraz informacji zebranych w czasie dochodzenia głównymi krajami trzecimi, z których przywozi się PVAL, są USA, Japonia i Tajwan.

Przywóz pochodzący z innych krajów trzecich (wielkość)

Przywóz (tony)	2003	2004	2005	OD
USA	11 313	21 207	22 919	22 638
Indeks (2003 = 100)	100	187	203	200
Japonia	13 682	11 753	12 694	14 151
Indeks (2003 = 100)	100	86	93	103
Tajwan (przedziały)	11 000-14 000	13 000-16 500	10 000-13 000	9 000-12 000
Indeks (2003 = 100)	100	118	88	83

Przywóz pochodzący z innych krajów trzecich (średnia cena)

Średnia cena (EUR)	2003	2004	2005	OD
USA	1 334	1 282	1 298	1 358
Indeks (2003 = 100)	100	96	97	102
Japonia	1 916	1 532	1 846	1 934
Indeks (2003 = 100)	100	80	96	101
Tajwan	1 212	1 207	1 308	1 302
Indeks (2003 = 100)	100	100	108	108

Udziały w rynku

Udział w rynku (%)	2003	2004	2005	OD
USA	7,9 %	14,3 %	14,0 %	13,9 %
Japonia	9,6 %	7,9 %	7,7 %	8,7 %
Tajwan	100	113	77	73

(98) Przywóz z USA wyraźnie wzrósł od 2003 r., a w OD wynosił ponad 22 000 ton i miał prawie 14 % udział w całym (na użytek własny i nie na użytek własny) rynku wspólnotowym. Dochodzenie wykazało, że znaczną część tej sprzedaży stanowiła sprzedaż między powiązаныmi stronami oraz że średnie ceny jednostkowe w tego rodzaju sprzedaży w okresie badanym wahała się między 15 % a 20 % powyżej średnich cen cif chińskich importerów. Ponadto ustalono, że ilości odsprzedawane niezależnym klientom po cenach 10 %–20 % wyższych niż wyżej wspomniane ceny tego rodzaju sprzedaży. Ponieważ ceny rynkowe PVAL pochodzącego z USA pozostawały stale w tym samym rzędzie wielkości co ceny sprzedaży PVAL produkowanego przez przemysł

wspólnotowy, nie miały one wpływu na spadek cen zaobserwowany w okresie badanym. W związku z tym uznaje się, że przywóz ten nie wywarł znacznego wpływu na sytuację przemysłu wspólnotowego.

(99) W okresie badanym znaczny był również przywóz z Japonii. W OD jego udział w rynku wspólnotowym wynosił niemal 9 %. W 2004 r. japoński przywóz spadł, a następnie od 2005 r. wzrósł i w porównaniu z 2003 r. w OD był o 3 % wyższy. Jednak analiza

cen sprzedaży tego przywozu wykazała, że średnie ceny importowe tego przywozu były wyższe niż ceny, jakie mógł uzyskać przemysł wspólnotowy, a zatem nie przyczyniły się do tendencji zniżkowej, która spowodowała wyraźne pogorszenie sytuacji przemysłu wspólnotowego.

(100) Przywóz z Tajwanu pochodzi od tylko jednego producenta, który w pełni współpracował przy dochodzeniu. Stwierdzono, że te dane są bardziej wiarygodne niż dane Eurostatu, gdyż kod CN obejmuje nie tylko produkt objęty postępowaniem, ale i inne produkty. Ze względu na wymóg poufności zostały one przedstawione w formie indeksów lub przedziałów. Przywóz tajwański w 2004 r. odnotował gwałtowny wzrost, a następnie stopniowo spadał, mając w OD 6%–7% udziału w całym rynku wspólnotowym (około połowy udziału w rynku przywozu z ChRL). W tym samym czasie średnie ceny przywozu wzrosły o 8%, wykazując odwrotną tendencję cenową niż w przypadku przywozu z ChRL. W konsekwencji różnica w cenach PVAL przywożonego z ChRL i z Tajwanu zwiększyła się w OD do 12%–18%. W świetle tych ustaleń tymczasowo stwierdza się, że przywóz ten nie miał większego wpływu na kondycję przemysłu wspólnotowego.

(101) Przywóz z innych krajów niż USA, Japonia i Tajwan nie jest znaczący. Na podstawie ustaleń dotyczących tego przywozu, jak opisano w motywach 97 do 100 powyżej, można tymczasowo stwierdzić, że przywóz z krajów innych niż ChRL nie przyczynił się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

b) *Potencjalna sprzedaż wspólnotowa innych producentów wspólnotowych*

(102) Jak określono w motywach 54 i 55 powyżej, oprócz dwóch producentów stanowiących przemysł wspólnotowy, wiadomo, że we Wspólnocie są jeszcze cztery przedsiębiorstwa wytwarzające produkt objęty postępowaniem. Trzy z nich zużywają całą swoją produkcję PVAL do wytwarzania produktów stanowiących kolejne ogniwo w procesie produkcji. Dwa z tych trzech przedsiębiorstw współpracowały przy dochodzeniu jako użytkownicy. Czwarte przedsiębiorstwo produkuje bardzo niewielką ilość PVAL. W świetle powyższego uznaje się, że pozostali producenci wspólnotowi nie mieli wpływu na obniżkę cen na rynku, a w konsekwencji na szkodę poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

c) *Szkoda z winy własnej z braku efektywności kosztowej*

(103) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy związana była z faktem, że przemysł wspólnotowy nie wytrzymał konkurencji pod względem kosztów i podjął nierozsądne

decyzje inwestycyjne. W tym kontekście, jak opisano powyżej w motywie 86, badanie wykazało, że przemysł wspólnotowy w okresie badanym znacznie zwiększył swoją wydajność dzięki poprawie wyników produkcji i zmniejszeniu zatrudnienia. Następnie ustalono, że inwestycje związane ze wzrostem mocy produkcyjnych (patrz: motyw 73 powyżej) nie miały większego wpływu na bardzo wyraźną tendencję zniżkową zaobserwowaną w rozwoju sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego.

(104) Zatem jedynym czynnikiem, który miał znaczny i negatywny wpływ na koszt produkcji produktu podobnego w okresie badanym, był gwałtowny wzrost cen głównego surowca wykorzystywanego do wytwarzania produktu podobnego, jak objaśniono w motywach 78 do 79. Dochodzenie wykazało, że zmiany cen, po jakich przemysł wspólnotowy nabywał VAM i energię, były proporcjonalne do zmian cen tego surowca na rynku światowym, a zatem nie można ich przypisywać sposobowi, w jaki przemysł wspólnotowy je nabywał. Dlatego też argument ten zostaje oddalony.

d) *Opóźnienie w dostosowaniu cen*

(105) Ważny użytkownik PVAL podał, że w przypadku tego sektora normalna byłaby sytuacja, w której wzrost ceny kupna VAM jeszcze nie doprowadziłby do korekty cen sprzedaży PVAL w górę. Można by to tłumaczyć faktem, że w tym sektorze umowy długoterminowe to standard, a zatem znaczne opóźnienie należałoby uznać za zjawisko normalne. W tym kontekście trzeba przyznać, że niekiedy sprzedaż przemysłu wspólnotowego jest realizowana na podstawie umów długoterminowych, jednak stała cena zawarta w tego rodzaju umowach z reguły nie jest przewidziana na dłużej niż rok. Zatem, odnosząc się do tych argumentów, ceny są ponownie negocjowane po pewnym okresie lub w przypadku znacznej zmiany cen surowca. W związku z tym argument ten został odrzucony.

5.4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

(106) Podsumowując, powyższa analiza wykazała, że przywóz z ChRL w okresie badanym spowodował znaczny spadek cen na rynku wspólnotowym w tym okresie. W OD ceny przywozu z ChRL w znacznym stopniu podcinały ceny przemysłu wspólnotowego.

(107) Wspomniany spadek cen doprowadził do istotnej obniżki cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego, co z kolei zbiegło się z gwałtownym zmniejszeniem się rentowności przemysłu wspólnotowego, zysku z inwestycji i przepływów finansowych w działalności operacyjnej.

(108) Z drugiej strony, analiza innych czynników, które mogły spowodować szkodę dla przemysłu wspólnotowego, ujawniła, że żaden z nich nie mógł mieć znacznego negatywnego wpływu.

(109) W oparciu o powyższą analizę, która we właściwy sposób wyodrębniła i oddzieliła skutki wszystkich znanych czynników mających wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego od szkodliwych skutków przywozu dumpingowego, stwierdza się tymczasowo, że przywóz pochodzący z kraju, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla Wspólnoty w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

6. INTERES WSPÓLNOTY

(110) Komisja zbadała, czy pomimo wniosków dotyczących dumpingu, szkody i związku przyczynowego istniały przekonujące powody, które doprowadziłyby do uznania, że w interesie Wspólnoty leży niepodejmowanie środków w tym konkretnym przypadku. W tym celu, i na mocy art. 21 rozporządzenia podstawowego, Komisja rozpatrzyła możliwy wpływ środków na wszystkie zainteresowane strony.

6.1. Interes przemysłu wspólnotowego

(111) Jak wskazano w motywie 56, przemysł wspólnotowy składa się z dwóch przedsiębiorstw, które posiadają zakłady produkcyjne w Niemczech i w Hiszpanii, i zatrudnia od 200 do 300 osób bezpośrednio zaangażowanych w produkcję, sprzedaż i zarządzanie produktem podobnym. Jeśli środki zostaną nałożone, należy spodziewać się zahamowania spadku cen na rynku wspólnotowym i poprawy sytuacji w odniesieniu do cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego, w wyniku czego sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego polepszy się.

(112) Z drugiej strony, w przypadku nienałożenia środków antydumpingowych, jest prawdopodobne, że utrzyma się negatywna tendencja w rozwoju wskaźników finansowych przemysłu wspólnotowego, a zwłaszcza w jego rentowności. Przemysł wspólnotowy starci wtedy znaczny udział w rynku, gdyż nie będzie już mógł sprostać cenom rynkowym dyktowanym przez przywóz z ChRL. W najgorszym razie przemysł wspólnotowy byłby zmuszony wycofać się z wolnego rynku i kontynuować produkcję PVAL jedynie na użytek własny. W obu przypadkach przypuszczalnie doszłoby do zmniejszenia produkcji i inwestycji, rezygnacji z niektórych mocy produkcyjnych i zmniejszenie zatrudnienia we Wspólnocie.

(113) A zatem dzięki nałożeniu środków antydumpingowych sytuacja przemysłu wspólnotowego po stwierdzonych skutkach dumpingu wyrządzającego szkodę mogłaby ulec poprawie.

6.2. Interes niepowiązanych importerów

(114) Jak opisano w motywie 8, pięciu importerów objętych próbą odpowiedziało na kwestionariusz. W OD mieli oni 80 % udział w przywozie wspólnotowym produktu objętego postępowaniem. Informacje przedłożone przez jednego z importerów objętych próbą nie mogły zostać uwzględnione na tym etapie, ponieważ dwa razy odwołał uzgodnioną wizytę weryfikacyjną. Trzy odpowiedzi na kwestionariusz zostały zweryfikowane na miejscu.

(115) Ogólny udział PVAL w całkowitych obrotach z działalności tych importerów był bardzo mały. Średnio 3 %–4 % działalności tych importerów mogło mieć związek z przywozem PVAL z ChRL. Zakres działalności importerów jest znacznie szerszy, może również obejmować usługi handlowe i dystrybucję. Niektórzy importerzy nabywają produkt objęty dochodzeniem nie tylko z ChRL, ale i z innych źródeł ze Wspólnoty i spoza niej, w tym od przemysłu wspólnotowego. Średnia marża zysku uzyskana przez importerów objętych próbą w handlu PVAL wynosi około 5 %.

(116) Importerzy we Wspólnocie opowiadają się przeciwko nałożeniu środków antydumpingowych. Współpracujący importerzy argumentowali, że nałożenie środków miałoby wyraźny negatywny wpływ na ich operacje, ponieważ nie mogliby przenieść podwyżki cen na użytkowników. W tym względzie nałożenie cła antydumpingowego na przywóz z ChRL, jak objaśniono w motywie 111 powyżej, najprawdopodobniej spowoduje niewielką korektę cen rynkowych w górę. W związku z tym można spodziewać się, że importerzy kupujący produkt objęty postępowaniem od ChRL będą mogli przenieść koszty wspomnianego cła na klientów końcowych. Znaczne podcięcie cenowe, stwierdzone po dostosowaniu cen cif na granicy Wspólnoty, w przypadku kosztów ponoszonych po przywozie wskazuje na możliwość podwyżki cen. W każdym razie z uwagi na ograniczony udział sprzedaży tego produktu w działalności importerów i ich obecną marżę zysku, ogólną i ze sprzedaży PVAL, oczekuje się, że zgodnie z tymczasowymi ustaleniami cło nie wpłynie w sposób istotny na sytuację finansową tych podmiotów gospodarczych.

(117) Mimo że importerzy/dystrybutorzy nie popierają środków, na podstawie dostępnych informacji można stwierdzić, że interes Wspólnoty, czyli zahamowanie nieuczciwych i szkodliwych praktyk handlowych stosowanych przez ChRL, równoważy ewentualne korzyści, jakie odniosłaby ta grupa z nienałożenia środków antydumpingowych.

6.3. Interes użytkowników

- (118) Siedmiu użytkowników wypełniło kwestionariusz dla użytkowników. Odpowiedzi dwóch z tych przedsiębiorstw były niepełne, w związku z czym nie można było ich uwzględnić w analizie. Pięć pozostałych przedsiębiorstw korzystało z PVAL w różnych celach: do produkcji klejów, proszków przemysłowych, PVB, żywicy oraz do klejenia osnów i materiałów wykończeniowych.
- (119) Co więcej, z informacji dotyczących zakupów zgłoszonych w odpowiedzi na kwestionariusz wynika, że zakupy w OD pięciu współpracujących użytkowników stanowiły około 19 % całkowitej konsumpcji wspólnotowej PVAL, a udział ich przywozu z Chin w całkowitym przywozie z ChRL wynosił około 22 %. Trzeba zauważyć, że przywóz z ChRL stanowił ogółem niewielką część ich zakupów, tj. 15 %. Jednak sytuacja jest złożona: jeden ze współpracujących użytkowników w OD nie dokonywał przywozu z ChRL, a inny współpracujący użytkownik zaopatrywał się w PVAL wyłącznie w ChRL.
- (120) Użytkownicy współpracujący przedstawili szereg konkretnych argumentów przeciwko nakładaniu cel.
- (121) Dwa przedsiębiorstwa wykorzystywały PVAL do produkcji klejów. Stwierdzono, że w przypadku produkcji tego rodzaju klejów PVAL stanowił główny koszt i w zależności od składu mieszaniny mógł stanowić do 80 % kosztu wytwarzania. Przedsiębiorstwa argumentowały, że z uwagi na znaczny udział PVAL w koszcie produkcji i marżę zysku osiąganą ze sprzedaży klejów cło antidumpingowe może doprowadzić do upadłości lub zmusić je do przeniesienia produkcji poza Wspólnotę. Te przedsiębiorstwa miały bardzo duże wątpliwości, czy ich klienci zgodzą się na ewentualną podwyżkę cen, która wynikałaby z nałożenia cel. W tym względzie należy przyznać, że marża zysku osiągnięta w tym sektorze nie jest duża, ale jednocześnie proponowane środki bezpośrednio wpływają tylko na ceny kupna PVAL pochodzącego z Chin, które są jednym ze źródeł zaopatrzenia, przy czym w okresie dochodzenia chińskie ceny znacznie podcinały ceny przemysłu wspólnotowego. W związku z tym cła nie mają większego wpływu na koszty produkcji klejów przez te przedsiębiorstwa. Podobnie, w odniesieniu do proponowanego poziomu cła wydaje się, że nie ma powodów, dla których ich klienci nie byliby skłonni wziąć na siebie przynajmniej większej części wspomnianego wzrostu kosztów.
- (122) Dwa pozostałe przedsiębiorstwa wykorzystują PVAL do produkcji PVB. PVAL jest istotnym składnikiem ceny również w przypadku produkcji PVB. Jedno z tych przedsiębiorstw, które następnie wykorzystuje PVB do produkcji folii PVB, zasugerowało, że ewentualne środki mogłyby skłonić przedsiębiorstwo do przeniesienia produkcji PVB poza Wspólnotę. To przedsiębiorstwo podało też, że sprawdzenie, czy PVAL nadaje się do tego celu, wymagałoby czasu, zatem zmiana dostawcy byłaby dla niego uciążliwa i problematyczna. Inny producent PVB współpracujący jako użytkownik, który stosował PVAL nie tylko do produkcji PVB, ale głównie do produkcji proszków przemysłowych, także podkreślał, że zmiana dostawcy to skomplikowany i długotrwały proces i wyraził swoją obawę co do podwyżki kosztów, jaką wspomniane środki mogłyby spowodować.
- (123) Nie ulega wątpliwości, że wzrost ceny kupna PVAL doprowadzi do wzrostu kosztu wytwarzania PVB. Jednocześnie należy zauważyć, że przywóz z ChRL ma 13 % udział w rynku wspólnotowym, a zatem omawiane środki nie będą miały bezpośredniego wpływu na 87 % PVAL konsumowanego we Wspólnocie. Ponadto proponowana stawka cła nie jest wysoka. W świetle powyższego i uwzględniając dobre warunki rynkowe dla PVB, uznaje się, że skutki tego rodzaju cła będą znośne.
- (124) W odniesieniu do procedury sprawdzania należy przyznać, że w przypadku niektórych zastosowań cechy PVAL istotnie mogą narażać wielu problemów i odpowiadać konkretnym potrzebom, co będzie wiązało się z długim procesem sprawdzania, obejmującym liczne testy. Jednak należy przypomnieć, że celem środków antidumpingowych nie jest odmowa dostępu do rynku wspólnotowego niektórym dostawcom. Każdy proponowany środek ma jedynie służyć przywróceniu uczciwego handlu i skorygować zakłócenia na rynku. W związku z tym, a tym bardziej ze względu na proponowaną wysokość stawki cła, nie ma powodu, dla którego niektórzy użytkownicy zostaliby zmuszeni do zmiany dostawcy po wprowadzeniu środków.
- (125) Jeden ze współpracujących użytkowników, producent poliestru/bawełny i tkanin bawełnianych, który wykorzystywał PVAL do klejenia osnów i wykańczania surowych tkanin, podał, że środki mogą zmusić przedsiębiorstwo do przeniesienia działalności produkcyjnej i tkackiej poza Wspólnotę. W tym względzie ustalono, że udział kosztu PVAL w kosztach wytwarzania produktów tego przedsiębiorstwa był raczej niewielki, tj. między 0,2 % a 0,8 %. W związku z tym w świetle proponowanej stawki cła uznaje się, że wpływ tego rodzaju cła nie jest znaczny.
- (126) Wreszcie, skarżący, KEG, podał, że nienałożenie środków byłoby sprzeczne z interesem użytkowników, ponieważ złe wyniki finansowe jego działalności związanej z PVAL mogłyby go skłonić do wycofania się z rynku handlowego i skoncentrowania się na rynkach produktów stanowiących kolejne ogniwo w procesie produkcji. Przedsiębiorstwo argumentowało, że gdyby taka sytuacja miała miejsce, przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem miałby problemy z zaopatrzeniem,

ponieważ KEG jest dużym i solidnym dostawcą. Chociaż ten argument nie został wyraźnie podtrzymany przez zainteresowanych użytkowników, istotnie zostało potwierdzone, że trzech z pięć zainteresowanych użytkowników nabywa znaczne ilości PVAL od KEG i że to przedsiębiorstwo można uznać za najważniejszego dostawcę na rynku wspólnotowym. W związku z tym, jeśli z jakiegokolwiek powodu KEG wycofałoby się z rynku, nie można wykluczyć, że przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem miałby poważne problemy z zaopatrzeniem.

6.4. Wniosek dotyczący interesu Wspólnoty

- (127) Należy oczekiwać, że dzięki nałożeniu środków przemysł wspólnotowy będzie mógł zwiększyć rentowność. W świetle pogarszającej się sytuacji przemysłu wspólnotowego istnieje duże ryzyko, że w sytuacji braku środków jedyny producent wspólnotowy zamknie zakład produkcyjny i zwolni pracowników. Ogólnie użytkownicy we Wspólnocie również skorzystaliby na nałożeniu środków, ponieważ odpowiednia wielkość podaży PVAL byłaby zapewniona, a ogólny wzrost ceny kupna PVAL byłby umiarkowany. W świetle powyższego tymczasowo uznaje się, że w niniejszym przypadku nie ma okoliczności zmuszających do nienakładania środków z uwagi na interes Wspólnoty.

7. WNIOSEK O NAŁOŻENIE TYMCZASOWYCH ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH

- (128) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Wspólnoty należy nałożyć środki tymczasowe na przywóz produktu, którego dotyczy postępowanie, pochodzącego z ChRL celem zapobieżenia dalszemu ponoszeniu szkody przez przemysł wspólnotowy z powodu przywozu po cenach dumpingowych.
- (129) Jak podano w motywie 30 powyżej, w odniesieniu do przywozu produktu, którego dotyczy postępowanie, pochodzącego z Tajwanu, dotychczas nie stwierdzono dumpingu. W konsekwencji nie nałożono środków tymczasowych. Ze względu na czas, w którym to stwierdzono, uznano za stosowne dać zainteresowanym stronom jeden miesiąc na zgłoszenie uwag do tego tymczasowego ustalenia w związku z ewentualnym późniejszym zakończeniem postępowania w odniesieniu do przywozu produktu, którego dotyczy postępowanie, pochodzącego z Tajwanu.

7.1. Poziom usuwający szkodę

- (130) Poziom środków tymczasowych przy przywozie produktów pochodzących z ChRL powinien być wystarczający do wyeliminowania szkody ponoszonej przez przemysł wspólnotowy i spowodowanej przywozem po cenach dumpingowych, bez przekraczania stwierdzonego marginesu dumpingu. Obliczając kwotę konieczną do

usunięcia skutków szkodliwego dumpingu, uznano, że wszelkie środki powinny pozwolić przemysłowi wspólnotowemu na pokrycie jego kosztów i uzyskanie zysku przed opodatkowaniem, który mógłby być w normalnych okolicznościach osiągnięty przy zwykłych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu po cenach dumpingowych.

- (131) Uznaje się, że w 2003 r. na rynku wspólnotowym były zwykłe warunki konkurencji, gdy przemysł wspólnotowy, wobec braku dumpingu wyrządzającego szkodę, osiągnął normalną marżę zysku, mieszczącą się w przedziale opisanym w motywie 84 powyżej. W efekcie, na podstawie dostępnych informacji, wstępnie ustalono, że marżę zysku odpowiadającą temu poziomowi można uznać za właściwy poziom, którego można by oczekiwać od przemysłu wspólnotowego w przypadku braku dumpingu wyrządzającego szkodę.
- (132) Niezbędny wzrost cen został wówczas określony na podstawie porównania na tym samym poziomie obrotu handlowego średniej ważonej ceny importowej, obliczonej przy ustalaniu podcięcia cenowego, z ceną niewyrządzającą szkody, po jakiej przemysł wspólnotowy sprzedaje produkty na rynku wspólnotowym. Cenę niewyrządzającą szkody ustalono przez dostosowanie ceny sprzedaży każdego producenta reprezentującego przemysł wspólnotowy do progu rentowności oraz przez dodanie wyżej wspomnianej marży zysku. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka całkowitej wartości importowej cif. Zważywszy, że żadnemu ze współpracujących chińskich producentów nie przyznano MET ani IT, i że względu na znaczny stopień współpracy tymczasowy jednolity ogólnokrajowy poziom usuwający szkodę wyliczono jako średnią ważoną marginesów szkody wszystkich trzech współpracujących chińskich producentów eksportujących

- (133) Zatem margines szkody ustalony dla ChRL był znacznie wyższy niż ustalony margines dumpingu.

7.2. Środki tymczasowe

- (134) W związku z powyższym i na mocy art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego uznaje się, że tymczasowe cło antydumpingowe powinno zostać nałożone na przywóz produktu objętego postępowaniem, pochodzącego z ChRL, na poziomie najniższego spośród ustalonych marginesów dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła.
- (135) Na podstawie powyższego proponowana stawka cła na produkt objęty postępowaniem, pochodzący z ChRL, wynosi 10,0 %.

7.3. Postanowienia końcowe

- (136) Aby zapewnić dobre zarządzanie, należy ustalić okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, mogłyby przedstawić swoje opinie na piśmie oraz złożyć wnioski o przesłuchanie. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie nałożenia ceł dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone przy nakładaniu wszelkich środków ostatecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych polialkoholi winylowych w postaci żywic homopolimerowych o lepkości (mierzonej w roztworze 4 %) wynoszącej co najmniej 3 mPas, lecz nie większej niż 61 mPas i o stopniu hydrolizy co najmniej 84,0 mol %, jednak nieprzekraczającym 99,9 mol %, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, zgłaszane zwykle w ramach kodu CN ex 3905 30 00 (kod TARIC 3905 30 00 20).
2. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, produktów określonych w ust. 1 wynosi 10 %.
3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Wspólnoty produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 września 2007 r.

wypłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Nie naruszając przepisów art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2007/55/WE

z dnia 17 września 2007 r.

zmieniająca niektóre załączniki do dyrektyw Rady 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości azynofosu metylowego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 76/895/EWG z dnia 23 listopada 1976 r. odnoszącą się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5,

uwzględniając dyrektywę Rady 86/362/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni⁽²⁾, w szczególności jej art. 10,

uwzględniając dyrektywę Rady 86/363/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i na ich powierzchni⁽³⁾, w szczególności jej art. 10,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/642/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchni⁽⁴⁾, w szczególności jej art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Komisja została poinformowana, że obecne NDP azynofosu metylowego mogą wymagać zmiany w świetle dostępnych nowych informacji w zakresie toksykologii

⁽¹⁾ Dz.U. L 340 z 9.12.1976, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/8/WE (Dz.U. L 63 z 1.3.2007, str. 9).

⁽²⁾ Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/27/WE (Dz.U. L 128 z 16.5.2007, str. 31).

⁽³⁾ Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 43. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/28/WE (Dz.U. L 135 z 26.5.2007, str. 6).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 350 z 14.12.1990, str. 71. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/39/WE (Dz.U. L 165 z 27.6.2007, str. 25).

i spożycia przez konsumentów. Komisja zwróciła się do państwa członkowskiego pełniącego funkcję sprawozdawcy w zakresie azynofosu metylowego zgodnie z dyrektywą Rady 91/414/EWG⁽⁵⁾ o przedstawienie wniosku dotyczącego przeglądu wspólnotowych NDP. Wniosek taki został przedłożony Komisji.

(2) Wspólnotowe NDP oraz poziomy zalecane przez Kodeks Żywnościowy są ustalane i oceniane według podobnych procedur. W Kodeksie znajduje się szereg NDP dla azynofosu metylowego. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy oceniło również wspólnotowe NDP, opracowane na podstawie Kodeksu; oceny dokonano w świetle nowych informacji na temat zagrożeń dla konsumentów.

(3) Długotrwałe i krótkotrwałe narażenie konsumentów na działanie azynofosu metylowego za pośrednictwem produktów spożywczych zostało ponownie zbadane i ocenione zgodnie ze wspólnotowymi procedurami i praktykami, z uwzględnieniem wytycznych opublikowanych przez Światową Organizację Zdrowia⁽⁶⁾. Na tej podstawie należy ustalić nowe NDP gwarantujące, że nie występuje niedopuszczalne narażenie konsumentów.

(4) W celu zapewnienia odpowiedniej ochrony konsumenta przed narażeniem na pozostałości wynikające z nieupoważnionego zastosowania środków ochrony roślin, należy określić tymczasowe NDP dla odpowiednich kombinacji produktów i pestycydów na niższym poziomie granicy oznaczalności.

(5) Należy zatem zmienić NDP określone w załącznikach do dyrektyw 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG, aby zapewnić właściwy nadzór i kontrolę zakazu ich stosowania oraz w celu ochrony konsumenta.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/52/WE (Dz.U. L 214 z 17.8.2007, str. 3).

⁽⁶⁾ Wytyczne dotyczące przewidywania spożycia w żywności pozostałości pestycydów (poprawione), opracowane przez GEMS/Program Żywnościowy we współpracy z Komitetem Kodeksu ds. Pozostałości Pestycydów, opublikowane przez Światową Organizację Zdrowia w 1997 r. (WHO/FSO/FOS/97.7).

- (6) Za pośrednictwem Światowej Organizacji Handlu przeprowadzono konsultacje z partnerami handlowymi Wspólnoty na temat nowych NDP, a ich uwagi w tej sprawie zostały uwzględnione.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku II do dyrektywy 76/895/EWG skreśla się pozycję odnoszącą się do azynofosu metylowego.

Artykuł 2

W dyrektywie 86/362/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

W dyrektywie 86/363/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

W dyrektywie 90/642/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 18 marca 2008 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne dla przestrzegania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 19 marca 2008 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 września 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

W części A załącznika II do dyrektywy 86/362/EWG dodaje się wiersz w brzmieniu:

Pozostałości pestycydów	Najwyższe dopuszczalne poziomy w mg/kg
„Azynofos metylowy	0,05 (*) ZBOŻA”

ZAŁĄCZNIK II

W części A załącznika II do dyrektywy 86/363/EWG dodaje się wiersz w brzmieniu:

Pozostałości pestycydów	Najwyższe poziomy w mg/kg (ppm)		
	dla tłuszczu zawartego w mięsie, wyrobach mięsnych, odpadach poubojowych i tłuszczów zwierzęcych wymienionych w załączniku I w pozycjach nr 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, ex 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 i 1602 (1) (4)	dla mleka krowiego i pełnotłustego mleka krowiego wymienionych w załączniku i objętych kodem CN nr 0401: dla pozostałych środków spożywczych wymienionych w pozycji nr 0401, 0402, 0405 00 i 0406 zgodnie z (2) (4)	dla świeżych jaj w skorupach, dla jaj ptasich i żółtek jaj wymienionych w załączniku I w pozycjach nr 0407 00 i 0408 (3) (4)
„Azynofos metylowy	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)

(*) Wskazuje granicę oznaczalności.”

ZAŁĄCZNIK III

W części A załącznika II do dyrektywy 90/642/EWG dodaje się wiersz w brzmieniu:

„Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosuje się NDP	Azynofos metylowy
1. Owoce, świeże, suszone lub niegotowane, zakonserwowane przez zamrażanie, niezawierające dodatku cukru; orzechy	
(i) OWOCE CYTRUSOWE	0,05 (*)
Grejpfruty	
Cytryny	
Limonki	
Mandarynki (łącznie z klementynkami i innymi mieszańcami)	
Pomarańcze	
Pomelo	
Pozostałe	
(ii) ORZECHY Z DRZEW ORZECHOWYCH (w łupinach lub bez)	0,5
Migdały	
Orzechy brazylijskie	
Orzechy nerkowca	
Kasztany jadalne	
Orzechy kokosowe	
Orzechy laskowe	
Orzechy makadamia	
Orzeszki pekan	
Orzeszki sosnowe	
Pistacje	
Orzechy włoskie	
Pozostałe	
(iii) OWOCE ZIARNKOWE	0,5 (†)
Jabłka	
Gruszki	
Pigwy	
Pozostałe	
(iv) OWOCE PESTKOWE	0,5 (†)
Morele	
Wiśnie i czereśnie	
Brzoskwinie (łącznie z nektarynami i podobnymi mieszańcami)	
Śliwki	
Pozostałe	

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosuje się NDP	Azynyfos metylowy
(v) JAGODY I DROBNE OWOCE	
a) Winogrona stołowe i do produkcji wina	0,05 (*)
Winogrona stołowe	
Winogrona do produkcji wina	
b) Truskawki (inne niż dzikie)	0,5 (†)
c) Owoce leśne (inne niż dzikie)	0,5 (†)
Jeżyny	
Jeżyna popielica	
Krzyżówka maliny z jeżyną	
Maliny	
Pozostałe	
d) Inne drobne owoce i jagody (inne niż dzikie)	
Borówki czarne	
Żurawina	0,1
Porzeczka (czerwona, czarna i biała)	0,5 (†)
Agrest	0,5 (†)
Pozostałe	0,05 (*)
e) Dzikie jagody i dzikie owoce	0,05 (*)
(vi) OWOCE RÓŻNE	0,05 (*)
Awokado	
Banany	
Daktyle	
Figi	
Kiwi	
Kumkwaty	
Liczi	
Mango	
Oliwki (stołowe)	
Oliwki (do produkcji oliwy)	
Papaja	
Owoce męczennicy	
Ananasy	
Granaty	
Pozostałe	

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosuje się NDP	Azynyfos metylowy
2. Warzywa świeże lub niegotowane, mrożone lub suszone	
(i) WARZYWA KORZENIOWE I BULWIASTE	0,05 (*)
Buraki	
Marchew	
Maniok	
Seler	
Chrzan	
Karczoch jerozolimski	
Pasternak	
Pietruszka – korzeń	
Rzodkiewka	
Salsefia	
Słodkie ziemniaki	
Brukiew	
Rzepa	
Pochrzyn	
Pozostałe	
(ii) WARZYWA CEBULOWE	0,05 (*)
Czosnek pospolity	
Cebula	
Szalotka	
Dymka	
Pozostałe	
(iii) WARZYWA O JADALNYCH OWOCACH	
a) Rośliny psiankowate	0,05 (*)
Pomidory	
Papryka	
Bakłażan	
Ketmia jadalna	
Pozostałe	
b) Dyniowate – z jadalną skórką	
Ogórek	0,2
Korniszon	
Cukinia	
Pozostałe	0,05 (*)

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosuje się NDP	Azynofos metylowy
c) Dyniowate – z niejadalną skórką	0,05 (*)
Melony	
Dynie	
Arbuzy	
Pozostałe	
d) Kukurydza cukrowa	0,05 (*)
(iv) WARZYWA KAPUSTNE	0,05 (*)
a) Kapustne kwitnące	
Brokuły (w tym odmiana kalabryjska)	
Kalafior	
Pozostałe	
b) Kapustne głowiaste	
Brukselka	
Kapusta głowiasta	
Pozostałe	
c) Kapustne liściowe	
Kapusta pekińska	
Jarmuż	
Pozostałe	
d) Kalarepa	
v) WARZYWA LIŚCIOWE I ŚWIEŻE ZIOŁA	0,05 (*)
a) Sałata i podobne	
Rzeżucha	
Rozpunka warzywna	
Sałata	
Endywia (cykoria endywia)	
Rokietta siewna (rukola)	
Liście i pędy kapustnych, w tym nać rzepy	
Pozostałe	
b) Szpinak i podobne	
Szpinak	
Boćwina	
Pozostałe	
c) Rukiew wodna	
d) Cykoria warzywna	

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosuje się NDP	Azynyfos metylowy
e) Ziola	
Trybulka	
Szczypiorek	
Pietruszka – nać	
Liście selera	
Pozostałe	
(vi) WARZYWA STRĄCZKOWE (świeże)	0,05 (*)
Fasola (w strąkach)	
Fasola (bez strąków)	
Groch (w strąkach)	
Groch (bez strąków)	
Pozostałe	
(vii) WARZYWA ŁODYGOWE (świeże)	0,05 (*)
Szparagi	
Karczochy	
Seler	
Koper włoski	
Karczochy kuliste	
Por	
Rabarbar	
Pozostałe	
(viii) GRZYBY	0,05 (*)
a) Grzyby uprawne	
b) Grzyby dziko rosnące	
3. Jadalne nasiona roślin strączkowych	0,05 (*)
Fasola	
Soczewica	
Groch	
Łubin	
Pozostałe	
4. Nasiona oleiste	
Siemię lnu	
Orzeszki ziemne	
Mak	
Ziarna sezamu	

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosuje się NDP	Azynofos metylowy
Ziarna słonecznika	
Nasiona rzepaku	
Ziarna soi	
Nasiona gorczycy	
Nasiona bawełny	0,2
Nasiona konopi	
Pozostałe	0,05 (*)
5. Ziemiaki	0,05 (*)
Ziemiaki wczesne	
Ziemiaki przechowalnicze	
6. Herbata (liście i łodygi suszone, fermentowane lub w inny sposób przetwarzane; gat. <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*)
7. Chmiel (suszony), w tym szyszki chmielu i niezagęszczony proszek	0,1 (*)

(*) Wskazuje granicę oznaczalności.

(†) Tymczasowy NDP ważny do dnia 18 września 2008 r. Po tej dacie NDP będzie wynosić 0,05 (*) mg/kg, o ile nie zostanie zmieniony dyrektywą lub rozporządzeniem.

DYREKTYWA KOMISJI 2007/56/WE

z dnia 17 września 2007 r.

zmieniająca załączniki do dyrektyw Rady 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości azoksystrobiny, chlorotalonilu, deltametryny, heksachlorobenzenu, joksynilu, oksamylu i chinoksyfenu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 86/362/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10,uwzględniając dyrektywę Rady 86/363/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i na ich powierzchni⁽²⁾, w szczególności jej art. 10,uwzględniając dyrektywę Rady 90/642/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchni⁽³⁾, w szczególności jej art. 7,uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽⁴⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 1 lit. f),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG państwa członkowskie są odpowiedzialne za udzielanie zezwoleń na środki ochrony roślin stosowane do określonych upraw. Takie zezwolenia muszą być udzielane na podstawie oceny wywoływanych przez nie skutków w zakresie zdrowia ludzi i zwierząt oraz ich wpływu na środowisko. Elementy, które należy uwzględnić podczas przeprowadzania ocen, obejmują narażenie użytkowników i osób postronnych oraz wpływ na środowisko lądowe, wodne i powietrzne, jak również wpływ na ludzi i zwierzęta poprzez konsumpcję pozostałości zalegających w uprawach, wobec których je zastosowano.

⁽¹⁾ Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/27/WE (Dz.U. L 128 z 16.5.2007, str. 31).

⁽²⁾ Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 43. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/28/WE (Dz.U. L 135 z 26.5.2007, str. 6).

⁽³⁾ Dz.U. L 350 z 14.12.1990, str. 71. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/39/WE (Dz.U. L 165 z 27.6.2007, str. 25).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/52/WE (Dz.U. L 214 z 17.8.2007, str. 3).

(2) Najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (NDP) odzwierciedlają minimalne ilości pestycydów zużyte w celu zapewnienia skutecznej ochrony roślin, stosowane w taki sposób, aby pozostałości były możliwie jak najmniejsze i mieściły się w granicach dopuszczalnych z toksykologicznego punktu widzenia, zwłaszcza pod względem szacunkowego pobrania z diety.

(3) NDP pestycydów objętych dyrektywą 90/642/EWG powinny być poddawane przeglądowi i mogą zostać zmienione w celu uwzględnienia nowych lub zmienionych zastosowań. Informacje na temat nowych lub zmienionych zastosowań zostały przekazane Komisji, co powinno doprowadzić do zmian w poziomach pozostałości azoksystrobiny, chlorotalonilu, joksynilu i chinoksyfenu.

(4) Odnośnie do heksachlorobenzenu Komisja została poinformowana, że ze względu na zanieczyszczenie środowiska pestycyd ten może występować w nasionach dyni, spożywanych jako produkt żywnościowy w niektórych państwach członkowskich, w stężeniach powyżej granicy oznaczalności. W celu ochrony konsumentów przed nadmiernymi pozostałościami heksachlorobenzenu należy zatem dodać „nasiona dyni” do załącznika I do dyrektywy 90/642/EWG oraz ustalić NDP dla nasion dyni.

(5) W przypadku oksamylu mocą dyrektywy Komisji 2006/59/WE⁽⁵⁾ ustalono tymczasowe NDP w dyrektywie 90/642/EWG do czasu przekazania danych z badań. Następnie wpłynęły dane z badań dotyczących oksamylu, po czym poddano je ocenie. Na tej podstawie można potwierdzić tymczasowe NDP oksamylu.

(6) Również w przypadku deltametryny na mocy dyrektywy 2006/59/WE ustalono tymczasowe NDP w dyrektywach 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG do czasu zmiany załącznika III do dyrektywy 91/414/EWG oraz powtórnej rejestracji na poziomie krajowym preparatów zawierających deltametrynę. Dalsza analiza wykazała, że właściwe zbadanie zastosowań deltametryny dozwolonych na poziomie krajowym wymaga więcej czasu. Należy zatem przedłużyć obowiązywanie tymczasowych NDP deltametryny.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 175 z 29.6.2006, str. 61.

- (7) Długotrwałe narażenie konsumentów na działanie tych pestycydów za pośrednictwem produktów spożywczych mogących zawierać pozostałości tych pestycydów zostało oszacowane i ocenione zgodnie z procedurami i praktykami stosowanymi we Wspólnocie, z uwzględnieniem wytycznych opublikowanych przez Światową Organizację Zdrowia⁽¹⁾. W oparciu o wspomniane oceny i oszacowania należy ustalić NDP tych pestycydów, aby zapobiec przekraczaniu akceptowanego dziennego pobrania.
- (8) W przypadku chlorotalonilu i joksynilu, dla których obowiązuje ostra dawka referencyjna, krótkoterminowe narażenie konsumentów za pośrednictwem każdego z produktów spożywczych mogących zawierać pozostałości tych pestycydów zostało oszacowane i ocenione zgodnie z procedurami i praktykami stosowanymi obecnie we Wspólnocie, z uwzględnieniem wytycznych opublikowanych przez Światową Organizację Zdrowia. Uwzględnione zostały opinie Komitetu Naukowego ds. Roślin, w szczególności jego opinie i zalecenia dotyczące ochrony zdrowia konsumentów produktów spożywczych, wobec których stosowane są pestycydy⁽²⁾. Na podstawie oceny pobrania z diety, NDP tych pestycydów należy ustalić w taki sposób, aby zapewnić nieprzekraczanie ostrej dawki referencyjnej. W odniesieniu do innych substancji ocena dostępnych informacji wskazuje, że nie jest wymagana ostra dawka referencyjna, a zatem nie jest potrzebna ocena krótkoterminowa.
- (9) NDP powinny być ustalone na poziomie granicy oznaczalności, w przypadkach gdy dozwolone zastosowania środków ochrony roślin nie powodują powstania wykrywalnych poziomów pozostałości pestycydów w produktach spożywczych lub na ich powierzchni, gdy nie występują dozwolone przypadki stosowania, gdy zastosowania dozwolone przez państwa członkowskie nie zostały poparte niezbędnymi danymi lub gdy zastosowania w państwach trzecich powodujące obecność pozostałości w produktach spożywczych, które mogą zostać wprowadzone do obrotu we Wspólnocie, lub na ich powierzchni, nie zostały poparte niezbędnymi danymi.
- (10) Ustalenie lub zmiana tymczasowych NDP na poziomie Wspólnoty nie wyklucza ustalenia przez państwa członkowskie tymczasowych NDP joksynilu i chinoksyfenu zgodnie z art. 4. ust. 1 lit. f) dyrektywy 91/414/EWG i z załącznikiem VI do tej dyrektywy. Uznaje się, że okres
- czterech lat jest wystarczający na dopuszczenie dalszych zastosowań tych substancji. Tymczasowe wspólnotowe NDP powinny następnie stać się poziomami ostatecznymi.
- (11) Konieczne jest zatem wprowadzenie zmian odnośnie do NDP określonych w dyrektywach 86/363/EWG i 90/642/EWG, aby zapewnić właściwy nadzór i kontrolę zastosowania przedmiotowych środków ochrony roślin oraz w celu ochrony konsumenta. W przypadkach gdy NDP zostały już uprzednio określone w załącznikach do wymienionych dyrektyw, należy je odpowiednio zmienić. Natomiast NDP, których nie określono do tej pory, należy ustalić po raz pierwszy.
- (12) W związku z tym należy odpowiednio zmienić dyrektywy 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 86/362/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

W dyrektywie 86/363/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

W dyrektywie 90/642/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I w grupie „4. Nasiona oleiste” dodaje się wpis „Nasiona dyni”;
- 2) w załączniku II wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

Państwa członkowskie przyjmą i opublikują, najpóźniej do dnia 18 grudnia 2007 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekażą Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

⁽¹⁾ Wytyczne dotyczące przewidywania pobrania z diety pozostałości pestycydów (poprawione) opracowane przez GEMS/Program Żywnościowy we współpracy z Komitetem Kodeksu ds. Pozostałości Pestycydów, opublikowane przez Światową Organizację Zdrowia w 1997 r. (WHO/FSO/FOS/97.7).

⁽²⁾ Opinia w sprawie zmian załączników do dyrektyw Rady 86/362/EWG, 86/363/EWG oraz 90/642/EWG (opinia wydana przez Komitet Naukowy ds. Roślin w dniu 14 lipca 1998 r.); opinia na temat zmiennych pozostałości pestycydów w owocach i warzywach (opinia wydana przez SCP w dniu 14 lipca 1998 r. – zob. http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scp/outcome_ppp_en.html).

Państwa członkowskie zaczną stosować te przepisy od dnia 19 grudnia 2007 r.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 września 2007 r.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

W części A załącznika II do dyrektywy 86/362/EWG wiersz odnoszący się do deltametryny otrzymuje następujące brzmienie:

Pozostałości pestycydów	Najwyższe dopuszczalne poziomy w mg/kg
„Deltametryna (cis-deltametryna) ^(a)	2 ZBOŻA

^(a) Tymczasowe NDP ważne do dnia 1 listopada 2008 r. do czasu zmiany załącznika III do dyrektywy 91/414/EWG i powtórnej rejestracji na poziomie krajowym preparatów zawierających deltametrynę.”

ZAŁĄCZNIK II

W części A załącznika II do dyrektywy 86/363/EWG wiersz odnoszący się do deltametryny (cis-deltametryny) otrzymuje następujące brzmienie:

	Najwyższe dopuszczalne poziomy w mg/kg		
Pozostałości pestycydów	tłuszczu zawartego w mięsie, wyrobach mięsnych, odpadach poubojowych i tłuszczów zwierzęcych wymienionych w załączniku I w pozycjach nr ex 0201, 0202, 0203, 0204, 0205, 0206, 0207, ex 0208, 0209, 0210, 1601 i 1602 (1) (4)	dla mleka krowiego i pełnotłustego mleka krowiego wymienionego w załączniku I w pozycji nr 0401; dla pozostałych środków spożywczych wymienionych w pozycjach nr 0401, 0402, 0405 00 i 0406 zgodnie z (2) (4)	świeżych jaj w skorupach, dla jaj ptasich i żółtek jaj wymienionych w załączniku I w pozycjach nr 0407 i 0408 (3) (4)
„Deltametryna (cis-deltametryna) ^(a)	wątroba i nerki 0,03 (*), drób i produkty drobiowe 0,1, inne 0,5	0,05	0,05 (*)

(*) wskazuje granicę oznaczalności.

^(a) Tymczasowy NDP ważny do dnia 1 listopada 2008 r. do czasu zmiany załącznika III do dyrektywy 91/414/EWG i powtórnej rejestracji na poziomie krajowym preparatów zawierających deltametrynę.”

ZAŁĄCZNIK III

W części A załącznika II do dyrektywy 90/642/EWG kolumny odnoszące się do azoksystrobiny, chlorotalonilu, deltametryny, heksachlorobenzenu, joksynilu, oksamylu i chinoksyfenu otrzymują następujące brzmienie:

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosuje się NDP	„Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości w (mg/kg)						
	Azoksystrobina	Chlorotalonil	Deltametryna (cis-deltametryna) (*)	Heksachlorobenzen	Joksynil i jego estry wyrażony jako joksynil	Oksamyl	Chinoksyfen
1. Owoce, świeże, suszone lub niegotowane, zakonserwowane przez zamrażanie, niezawierające dodatku cukru; orzechy				0,01 (*)	0,05 (*) (P)		
i) OWOCE CYTRUSOWE	1	0,01 (*)	0,05 (*)				0,02 (*) (P)
Grejpfruty							
Cytryny							
Limonki							
Mandarynki (łącznie z klementynkami i innymi mieszanećami)						0,02 (*) (P)	
Pomarańcze							
Pomelo							
Pozostałe						0,01 (*) (P)	
ii) ORZECHY Z DRZEW ORZECHOWYCH (w łupinach lub bez)	0,1 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)			0,01 (*) (P)	0,02 (*) (P)
Migdały							
Orzechy brazylijskie							
Orzechy nerkowca							
Kasztany jadalne							
Orzechy kokosowe							
Orzechy laskowe							
Orzechy makadamia							
Orzeszki pekan							
Orzeszki sosnowe							
Pistacje							
Orzechy włoskie							
Pozostałe							

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosuje się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości w (mg/kg)						
	Azoksystrobina	Chlorotalonil	Deltametryna (cis-deltametryna) (P)	Heksachlorobenzen	Joksynil i jego estry wyrażony jako joksynil	Oksamyl	Chinoksifen
iii) OWOCE ZIARNKOWE	0,05 (*)	1				0,01 (*) (P)	
Jabłka			0,2				0,05 (P)
Gruszki							
Pigwy							
Pozostałe			0,1				0,02 (*) (P)
iv) OWOCE PESTKOWE	0,05 (*)					0,01 (*) (P)	
Morele		1					0,05 (P)
Wiśnie i czereśnie			0,2				0,3 (P)
Brzoskwinie (łącznie z nektarynami i podobnymi mieszającami)		1					0,05 (P)
Śliwki							
Pozostałe		0,01 (*)	0,1				0,02 (*) (P)
v) JAGODY I DROBNE OWOCE						0,01 (*) (P)	
a) Winogrona stołowe i do produkcji wina	2		0,2				1 (P)
Winogrona stołowe		1					
Winogrona do produkcji wina		3					
b) Truskawki (inne niż dzikie)	2	3	0,2				0,3 (P)
c) Owoce leśne (inne niż dzikie)		0,01 (*)					0,02 (*) (P)
Jeżyny	3		0,5				
Jeżyna popielica							
Krzyżówka maliny z jeżyną							
Maliny	3						
Pozostałe	0,05 (*)		0,05 (*)				
d) Inne drobne owoce i jagody (inne niż dzikie)	0,05 (*)						2 (P)
Borówki czarne							
Żurawina		2					

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosuje się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości w (mg/kg)						
	Azoksystrobina	Chlorotalonil	Deltametryna (cis-deltametryna) (e)	Heksachlorobenzen	Joksynil i jego estry wyrażony jako joksynil	Oksamyl	Chinoksyfen
Porzeczka (czerwona, czarna i biała)		10	0,5				
Agrest		10	0,2				
Pozostałe		0,01 (*)	0,05 (*)				
e) Dzikie jagody i dzikie owoce	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)				0,02 (*) (p)
vi) OWOCE RÓŻNE						0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)
Awokado							
Banany	2	0,2					
Daktyle							
Figi							
Kiwi			0,2				
Kumkwaty							
Liczi							
Mango	0,2						
Oliwki (stołowe)			1				
Oliwki (do produkcji oliwy)			1				
Papaja	0,2	20					
Owoce męzczenicy							
Ananasy							
Granaty							
Pozostałe	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)				
2. Warzywa, świeże lub niegotowane, mrożone lub suszone				0,01 (*)			
i) WARZYWA KORZENIOWE I BULWIASTE			0,05 (*)			0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)
Buraki							
Marchew	0,2	1			0,2 (p)		
Maniok							
Seler	0,3	1					

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosuje się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości w (mg/kg)						
	Azoksystrobina	Chlorotalonil	Deltametryna (cis-deltametryna) (P)	Heksachlorobenzen	Joksynil i jego estry wyrażony jako joksynil	Oksamyl	Chinoksyfen
Chrzan	0,2						
Karczoch jerozolimski							
Pasternak	0,2				0,2 (P)		
Pietruszka – korzeń	0,2						
Rzodkiewka	0,2						
Salsefia	0,2						
Słodkie ziemniaki							
Brukiew							
Rzepa							
Pochrzyn							
Pozostałe	0,05 (*)	0,01 (*)			0,05 (*) (P)		
ii) WARZYWA CEBULOWE						0,01 (*) (P)	0,02 (*) (P)
Czosnek		0,5	0,1		0,2 (P)		
Cebula		0,5	0,1		0,2 (P)		
Szalotka		0,5	0,1		0,2 (P)		
Dymka	2	5	0,1		3 (P)		
Pozostałe	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)		0,05 (*) (P)		
iii) WARZYWA O JADALNYCH OWOCACH					0,05 (*) (P)		
a) Rośliny psiankowate	2	2					0,02 (*) (P)
Pomidory			0,3			0,02 (P)	
Papryka						0,02 (P)	
Bakłażan			0,3			0,02 (P)	
Ketmia jadalna			0,3				
Pozostałe			0,2			0,01 (*) (P)	
b) Dyniowate – z jadalną skórką	1		0,2				0,02 (*) (P)
Ogórek		1				0,02 (P)	
Korniszon		5				0,02 (P)	

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosuje się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości w (mg/kg)						
	Azoksystrobina	Chlorotalonil	Deltametryna (cis-deltametryna) (P)	Heksachlorobenzen	Joksynil i jego estry wyrażony jako joksynil	Oksamyl	Chinoksifen
Cukinia						0,03 (P)	
Pozostałe		0,01 (*)				0,01 (*) (P)	
c) Dyniowate – z niejadalną skórką	0,5	1	0,2			0,01 (*) (P)	0,05 (P)
Melony							
Dynie							
Arbuzy							
Pozostałe							
d) Kukurydza cukrowa	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)			0,01 (*) (P)	0,02 (*) (P)
iv) WARZYWA KAPUSTNE					0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)	0,02 (*) (P)
a) Kapustne kwitnące	0,5	3	0,1				
Brokuły (w tym odmiana kalabryjska)							
Kalafior							
Pozostałe							
b) Kapustne głowiaste	0,3		0,1				
Brukselka		3					
Kapusta głowiasta		3					
Pozostałe		0,01 (*)					
c) Kapustne liściowe	5	0,01 (*)	0,5				
Kapusta pekińska							
Jarmuż							
Pozostałe							
d) Kalarepa	0,2	0,01 (*)	0,05 (*)				
v) WARZYWA LIŚCIOWE I ŚWIEŻE ZIOŁA					0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)	0,02 (*) (P)
a) Sałata i podobne	3	0,01 (*)	0,5				
Rzeżucha							
Rozpunka warzywna							
Sałata							

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosuje się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości w (mg/kg)						
	Azoksystrobina	Chlorotalonil	Deltametryna (cis-deltametryna) (e)	Heksachlorobenzen	Joksynil i jego estry wyrażony jako joksynil	Oksamyl	Chinoksyfen
Endywia (cykoria endywia)							
Rokietta siewna (rukola)							
Liście i pędy kapustnych, w tym nać rzepy							
Pozostałe							
b) Szpinak i podobne	0,05 (*)	0,01 (*)	0,5				
Szpinak							
Boćwina							
Pozostałe							
c) Rukiew wodna	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)				
d) Cykoria warzywna	0,2	0,01 (*)	0,05 (*)				
e) Zioła	3	5	0,5				
Trybulka							
Szczypiorek							
Pietruszka – nać							
Liście selera							
Pozostałe							
vi) WARZYWA STRĄCZKOWE (świeże)			0,2		0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)
Fasola (w strąkach)	1	5					
Fasola (bez strąków)	0,2	2					
Groch (w strąkach)	0,5	2					
Groch (bez strąków)	0,2	0,3					
Pozostałe	0,05 (*)	0,01 (*)					
vii) WARZYWA ŁODYGOWE (świeże)						0,01 (*) (p)	
Szparagi							
Karczochy							
Seler	5	10					
Koper włoski	5						

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosuje się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości w (mg/kg)						
	Azoksystrobina	Chlorotalonil	Deltametryna (cis-deltametryna) (P)	Heksachlorobenzen	Joksynil i jego estry wyrażony jako joksynil	Oksamyl	Chinoksyfen
Karczochy kuliste	1		0,1				0,3 (P)
Por	2	10	0,2		3 (P)		
Rabarbar							
Pozostałe	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)		0,05 (*) (P)		0,02 (*) (P)
viii) GRZYBY	0,05 (*)		0,05		0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)	0,02 (*) (P)
a) Grzyby uprawne		2					
b) Grzyby dziko rosnące		0,01 (*)					
3. Jadalne nasiona roślin strączkowych	0,1	0,01 (*)	1	0,01 (*)	0,05 (*) (P)	0,01 (*) (P)	0,02 (*) (P)
Fasola							
Soczewica							
Groch							
Łubin							
Pozostałe							
4. Nasiona oleiste					0,1 (*) (P)	0,02 (*) (P)	0,05 (*) (P)
Siemię lnu							
Orzeszki ziemne		0,05					
Mak							
Ziarna sezamu							
Ziarna słonecznika							
Nasiona rzepaku	0,5		0,1				
Ziarna soi	0,5						
Nasiona gorczycy			0,1				
Nasiona bawełny							
Nasiona konopi							
Nasiona dyni				0,05			
Pozostałe	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)			

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których stosuje się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości w (mg/kg)						
	Azoksystrobina	Chlorotalonil	Deltametryna (cis-deltametryna) (e)	Heksachlorobenzen	Joksynil i jego estry wyrażony jako joksynil	Oksamyl	Chinoksyfen
5. Ziemiaki	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,01	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,02 (*)
Ziemiaki wczesne							
Ziemiaki przechowalnicze							
6. Herbata (liście i łodygi suszone, fermentowane lub w inny sposób przetwarzane, <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*)	0,1 (*)	5	0,02 (*)	0,1 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,05 (*) (p)
7. Chmiel (suszony), w tym szyszki chmielu i niezagęszczony proszek	20	50	5	0,02 (*)	0,1 (*) (p)	0,02 (*) (p)	0,5 (p)

(*) Wskazuje granicę oznaczalności.

(e) Tymczasowe NDP ważne do dnia 1 listopada 2008 r. do czasu zmiany załącznika III do dyrektywy 91/414/EWG i powtórnej rejestracji na poziomie krajowym preparatów zawierających deltametrynę.

(p) Oznacza, że najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości został ustanowiony tymczasowo zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. f) dyrektywy 91/414/EWG."

DYREKTYWA KOMISJI 2007/57/WE

z dnia 17 września 2007 r.

zmieniająca załączniki do dyrektyw Rady 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości ditiokarbaminianów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 76/895/EWG z dnia 23 listopada 1976 r. odnoszącą się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5,

uwzględniając dyrektywę Rady 86/362/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni⁽²⁾, w szczególności jej art. 10,

uwzględniając dyrektywę Rady 86/363/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego⁽³⁾, w szczególności jej art. 10,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/642/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach oraz na ich powierzchni⁽⁴⁾, w szczególności jej art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (NDP) odzwierciedlają stosowanie minimalnych ilości pestycydów w celu zapewnienia skutecznej ochrony roślin, stosowanych w taki sposób, by ilość pozostałości była możliwie jak najniższa i toksykologicznie możliwa do przyjęcia, w szczególności pod względem szacunkowego pobrania z diety.
- (2) NDP pestycydów są poddawane przeglądowi i zmieniane w celu uwzględnienia nowych informacji, włącznie z nowymi lub zmienionymi sposobami wykorzystania. Informacje dotyczące nowych lub zmienionych rodzajów wykorzystania przekazano Komisji, która powinna

⁽¹⁾ Dz.U. L 340 z 9.12.1976, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/8/WE (Dz.U. L 63 z 1.3.2007, str. 9).

⁽²⁾ Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/27/WE (Dz.U. L 128 z 16.5.2007, str. 31).

⁽³⁾ Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 43. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/28/WE (Dz.U. L 135 z 26.5.2007, str. 6).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 350 z 14.12.1990, str. 71. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 39/2007/WE (Dz.U. L 165 z 27.6.2007, str. 25).

doprowadzić do zmian w poziomach pozostałości manebu, mankozebu, metiramu, propinebu i tiuramu.

- (3) Istniejąca substancja czynna ziram została włączona do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG⁽⁵⁾ dyrektywą Komisji 2003/81/WE⁽⁶⁾. Włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG oparte było na podstawie oceny przedłożonych informacji dotyczących proponowanego wykorzystania. Dostępne informacje zostały poddane przeglądowi i są wystarczające, aby ustalić niektóre najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (NDP).
- (4) W odniesieniu do NDP manebu, mankozebu, metiramu, propinebu i tiuramu istnieją już dyrektywy Wspólnoty 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG. Poziomy te uwzględniono podczas przyjmowania NDP objętych niniejszą dyrektywą. W szczególności, ponieważ w rutynowym monitorowaniu nie można określić indywidualnie pozostałości manebu, mankozebu, metiramu, propinebu, tiuramu i ziram, NDP określono w odniesieniu do całej grupy tych pestycydów, znanych również jako ditiokarbaminiany. W odniesieniu do propinebu, tiuramu i ziram istnieją oddzielne metody, nie są one jednak stosowane w badaniach rutynowych. Z metod tych należy korzystać w indywidualnych przypadkach, kiedy wymagana jest specyficzna kwantyfikacja propinebu, ziram i/lub tiuramu.
- (5) W sprawozdaniach Komisji z przeglądu, które zostały przygotowane w związku z włączeniem rozpatrywanych substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, ustalono akceptowane dzienne pobranie oraz, w przypadkach, w których było to konieczne, ostrą dawkę referencyjną dla wspomnianych substancji. Narażenie konsumentów produktów spożywczych zawierających rozpatrywane substancje czynne zostało oszacowane i ocenione zgodnie z procedurami wspólnotowymi. Uwzględniono również wytyczne opublikowane przez Światową Organizację Zdrowia⁽⁷⁾ oraz opinię Komitetu Naukowego ds. Roślin⁽⁸⁾ w sprawie przyjętej metodologii. Wyciągnięto wniosek, że zaproponowane NDP nie doprowadzą do przekroczenia akceptowanego dziennego pobrania ani ostrej dawki referencyjnej.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/52/WE (Dz.U. L 214 z 17.8.2007, str. 3).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 224 z 6.9.2003, str. 29.

⁽⁷⁾ Wytyczne dotyczące przewidywania pobrania z diety pozostałości pestycydów (poprawione) opracowane przez GEMS/Program Żywnościowy we współpracy z Komitetem Kodeksu ds. Pozostałości Pestycydów, opublikowane przez Światową Organizację Zdrowia w 1997 r. (WHO/FSO/FOS/97.7).

⁽⁸⁾ Opinia Komitetu Naukowego ds. Roślin dotycząca kwestii związanych ze zmianą załączników do dyrektyw Rady 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG (opinia wyrażona przez Komitet Naukowy ds. Roślin w dniu 14 lipca 1998 r.) (http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/index_en.html).

- (6) NDP powinny być ustalone na poziomie granicy oznaczalności, w przypadkach gdy dozwolone zastosowania środków ochrony roślin nie powoduje powstania wykrywalnych poziomów pozostałości pestycydów w produktach spożywczych lub na ich powierzchni, gdy nie występują dozwolone przypadki stosowania, gdy zastosowania dozwolone przez państwa członkowskie nie zostały poparte niezbędnymi danymi lub gdy zastosowania w państwach trzecich powodujące obecność pozostałości w produktach spożywczych, które mogą zostać wprowadzone do obrotu we Wspólnocie, lub na ich powierzchni, nie zostały poparte niezbędnymi danymi.
- (7) Konieczne jest zatem wprowadzenie zmian w odniesieniu do NDP określonych w załącznikach do dyrektyw 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG, aby zapewnić właściwy nadzór i kontrolę zakazu ich stosowania oraz w celu ochrony konsumenta. W przypadkach gdy NDP zostały już uprzednio określone w załącznikach do wymienionych dyrektyw, należy je odpowiednio zmienić. Jeżeli NDP nie zostały określone do tej pory, należy je ustalić po raz pierwszy.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG i 90/642/EWG.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku II do dyrektywy 76/895/EWG skreśla się wpis odnoszący się do tiuramu.

Artykuł 2

W dyrektywie 86/362/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

W dyrektywie 86/363/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

W dyrektywie 90/642/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

Państwa członkowskie przyjmą i opublikują, najpóźniej do dnia 18 marca 2008 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekażą Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 19 marca 2008 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 września 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

W części A załącznika II do dyrektywy 86/362/EWG wiersze odnoszące się do „manebu, mankozebu, metiramu, propinebu i zinebu (wyrażonych jako CS₂)” otrzymują następujące brzmienie:

„Pozostałości pestycydów	Najwyższe dopuszczalne poziomy w mg/kg
Ditiokarbaminiany, wyrażone jako CS ₂ , obejmujące maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiuram i ziram ⁽¹⁾ , ⁽²⁾	1 Pszenica, żyto, pszenżyto, pszenica orkisz (ma, mz) 2 Jęczmień, owies (ma, mz) 0,05 (*) Pozostałe zboża
Propineb (wyrażony jako propylenodiamina) ⁽³⁾	0,05 (*) ZBOŻA
Tiuram (wyrażony jako Tiuram) ⁽³⁾	0,1 (*) ZBOŻA
Ziram (wyrażony jako Ziram) ⁽³⁾	0,1 (*) ZBOŻA

⁽¹⁾ NDP wyrażone jako CS₂ mogą powstawać z różnych ditiokarbaminianów i dlatego też nie odzwierciedlają jednej dobrej praktyki rolniczej (DPR). Z tego względu nie jest właściwe używanie tych NDP w celu sprawdzenia zgodności z DPR.

⁽²⁾ W nawiasie pochodzenie pozostałości (ma: maneb; mz: mankozeb; me: metiram; pr: propineb; t: tiuram; z: ziram).

⁽³⁾ Ponieważ wszystkie ditiokarbaminiany powodują ostateczną pozostałość CS₂, rozróżnienie ich jest praktycznie niemożliwe. Jednakże w odniesieniu do propinebu, ziramu i tiuramu istnieją indywidualne metody określania pozostałości. Z metod tych należy korzystać w indywidualnych przypadkach, kiedy wymagane jest określenie konkretnej ilości propinebu, ziramu i/lub tiuramu.

(*) Wskazuje dolną granicę oznaczalności.”

ZAŁĄCZNIK II

W części B załącznika II do dyrektywy 86/363/EWG wiersze odnoszące się do „Manebu, mankozebu, metiramu, propinebu i zinebu (wyrażonych jako CS₂)” otrzymują następujące brzmienie:

	Najwyższe dopuszczalne poziomy w mg/kg		
Pozostałości pestycydów	mięsa, w tym tłuszczu, wyrobów mięsnych, odpadów poubojowych i tłuszczów zwierzęcych wymienionych w załączniku I w pozycjach nr ex 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, ex 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 i 1602	dla mleka i przetworów mlecznych wymienionych w załączniku I w pozycjach nr 0401, 0402, 0405 00 i 0406	świeżych jaj w skorupkach, dla jaj ptasich i żółtek jaj wymienionych w załączniku I w pozycjach nr 0407 00 i 0408
„Ditiokarbaminiany, wyrażone jako CS ₂ , obejmujące maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiuram i ziram	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)

(*) Wskazuje granicę oznaczalności.”

ZAŁĄCZNIK III

W części A załącznika II do dyrektywy 90/642/EWG wiersze odnoszące się do „Manebu, mankozebu, metiramu, propinebu i zinebu (wyrażonych jako CS₂)” otrzymują następujące brzmienie:

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	„Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości (w mg/kg)			
	Ditiokarbaminiany, wyrażone jako CS ₂ , obejmujące maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiuram i ziram ⁽¹⁾ , ⁽²⁾	Propineb (wyrażony jako propilendiamina) ⁽¹⁾	Tiuram (wyrażony jako tiuram) ⁽¹⁾	Ziram (wyrażony jako ziram) ⁽¹⁾
1. Owoce, świeże, suszone lub niegotowane, zakonserwowane przez zamrażanie, niezawierające dodatku cukru; orzechy				
i) OWOCE CYTRUSOWE	5 (mz)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)
Grejpfruty				
Cytryny				
Limonki				
Mandarynki (łącznie z klementynkami i innymi mieszańcami)				
Pomarańcze				
Pomelo				
Pozostałe				
ii) ORZECHY Z DRZEW ORZECHOWYCH (w łupinach lub bez)		0,05 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)
Migdały				
Orzechy brazylijskie				
Orzechy nerkowca				
Kasztany jadalne				
Orzechy kokosowe				
Orzechy laskowe				
Orzechy makadamia				
Orzeszki pekan				
Orzeszki sosnowe				
Pistacje				
Orzechy włoskie	0,1 (mz)			

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości (w mg/kg)			
	Ditiokarbamiiny, wyrażone jako CS ₂ , obejmujące maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiuram i ziram (1), (2)	Propineb (wyrażony jako propilendiamina) (2)	Tiuram (wyrażony jako tiuram) (2)	Ziram (wyrażony jako ziram) (2)
Pozostałe	0,05 (*)			
iii) OWOCE ZIARNKOWE	5 (ma, mz, me, pr, t, z)	0,3		
Jabłka			5	0,1 (*)
Gruszki			5	1
Pigwy				
Pozostałe			0,1 (*)	0,1 (*)
iv) OWOCE PESTKOWE				
Morele	2 (mz, t)		3	
Wiśnie i czereśnie	2 (mz, me, pr, t, z)	0,3	3	5
Brzoskwinie (łącznie z nektarynami i podobnymi mieszańcami)	2 (mz, t)		3	
Śliwki	2 (mz, me, t, z)		2	2
Pozostałe	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)
v) JAGODY I DROBNE OWOCE				0,1 (*)
a) Winogrona stołowe i do produkcji wina	5 (ma, mz, me, pr, t)			
Winogrona stołowe		1	0,1 (*)	
Winogrona do produkcji wina		1	3	
b) Truskawki (inne niż dzikie)	10 (t)	0,05 (*)	10	
c) Owoce leśne (inne niż dzikie)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	
Jeżyny				
Jeżyna popielica				
Krzyżówka maliny z jeżyną				
Maliny				
Pozostałe				

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości (w mg/kg)			
	Ditiokarbaminiany, wyrażone jako CS ₂ , obejmujące maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiuram i ziram ⁽¹⁾ , ⁽²⁾	Propineb (wyrażony jako propilendiamina) ⁽²⁾	Tiuram (wyrażony jako tiuram) ⁽²⁾	Ziram (wyrażony jako ziram) ⁽²⁾
d) Inne drobne owoce i jagody (inne niż dzikie)		0,05 (*)	0,1 (*)	
Borówki czarne				
Żurawina				
Porzeczka (czerwona, biała i czarna)	5 (mz)			
Agrest				
Pozostałe	0,05 (*)			
e) Dzikie jagody i dzikie owoce	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	
vi) OWOCE RÓŻNE			0,1 (*)	0,1 (*)
Awokado				
Banany	2 (mz, me)			
Daktyle				
Figi				
Kiwi				
Kumkwat				
Liczi				
Mango	2 (mz)			
Oliwki (stołowe)	5 (mz, pr)	0,3		
Oliwki (do produkcji oliwy)	5 (mz, pr)	0,3		
Papaja	7 (mz)			
Owoce męczyńcy				
Ananasy				
Granaty				
Pozostałe	0,05 (*)	0,05 (*)		
2. Warzywa świeże lub niegotowane, mrożone lub suszone				0,1 (*)
i) WARZYWA KORZENIOWE I BULWIASTE			0,1 (*)	
Buraki	0,5 (mz)			
Marchew	0,2 (mz)			
Maniok				
Seler	0,3 (ma, me, pr, t)	0,3		

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości (w mg/kg)			
	Ditiokarbamiiny, wyrażone jako CS ₂ , obejmujące maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiuram i ziram ⁽¹⁾ , ⁽²⁾	Propineb (wyrażony jako propilendiamina) ⁽²⁾	Tiuram (wyrażony jako tiuram) ⁽²⁾	Ziram (wyrażony jako ziram) ⁽²⁾
Chrzan	0,2 (mz)			
Karczoch jerozolimski				
Pasternak	0,2 (mz)			
Pietruszka – korzeń	0,2 (mz)			
Rzodkiewka				
Salsefia	0,2 (mz)			
Słodkie ziemniaki				
Brukiew				
Rzepa				
Pochrzyn				
Pozostałe	0,05 (*)	0,05 (*)		
ii) WARZYWA CEBULOWE		0,05 (*)	0,1 (*)	
Czosnek	0,1 (mz)			
Cebula	1 (ma, mz)			
Szalotka	1 (ma, mz)			
Dymka	1 (mz)			
Pozostałe	0,05 (*)			
iii) WARZYWA OWOCOWE			0,1 (*)	
a) Rośliny psiankowate				
Pomidory	3 (mz, me, pr)	2		
Papryka	5 (mz, pr)	1		
Bakłażan	3 (mz, me)			
Ketmia jadalna	0,5 (mz)			
Pozostałe	0,05 (*)	0,05 (*)		
b) Dyniowate – z jadalną skórką				
Ogórek		2		
Korniszon				
Cukinia				
Pozostałe		0,05 (*)		

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości (w mg/kg)			
	Ditiokarbaminiany, wyrażone jako CS ₂ , obejmujące maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiuram i ziram ⁽¹⁾ , ⁽²⁾	Propineb (wyrażony jako propilendiamina) ⁽²⁾	Tiuram (wyrażony jako tiuram) ⁽²⁾	Ziram (wyrażony jako ziram) ⁽²⁾
c) Dyniowate – z niejadalną skórką	1 (mz, pr)			
Melony		1		
Dynie				
Arbuzy		1		
Pozostałe		0,05 (*)		
d) Kukurydza cukrowa	0,05 (*)	0,05 (*)		
iv) WARZYWA KAPUSTNE		0,05 (*)	0,1 (*)	
a) Kapustne kwitnące	1 (mz)			
Brokuły				
Kalafior				
Pozostałe				
b) Kapustne głowiaste				
Brukselka	2 (mz)			
Kapusta głowiasta	3 (mz)			
Pozostałe	0,05 (*)			
c) Kapustne liściowe	0,5 (mz)			
Kapusta pekińska				
Jarmuż				
Pozostałe				
d) Kalarepa	1 (mz)			
v) WARZYWA LIŚCIOWE I ŚWIEŻE ZIOŁA		0,05 (*)		
a) Sałata i podobne	5 (mz, me, t)			
Rzeżucha				
Rozpunka jadalna				
Sałata			2	
Endywia (cykoria endywia)			2	
Rokietta siewna (rukola)				
Liście i pędy kapustnych, w tym nać rzepy				
Pozostałe			0,1 (*)	

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości (w mg/kg)			
	Ditiokarbamiiny, wyrażone jako CS ₂ , obejmujące maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiuram i ziram ⁽¹⁾ , ⁽²⁾	Propineb (wyrażony jako propilendiamina) ⁽²⁾	Tiuram (wyrażony jako tiuram) ⁽²⁾	Ziram (wyrażony jako ziram) ⁽²⁾
b) Szpinak i podobne	0,05 (*)		0,1 (*)	
Szpinak				
Boćwina				
Pozostałe				
c) Rukiew wodna	0,3 (mz)		0,1 (*)	
d) Cykoria warzywna	0,5 (mz)		0,1 (*)	
e) Ziola	5 (mz, me)		0,1 (*)	
Trybulka				
Szczypiorek				
Pietruszka – nać				
Liście selera				
Pozostałe				
vi) WARZYWA STRĄCZKOWE (świeże)		0,05 (*)	0,1 (*)	
Fasola (w strąkach)	1 (mz)			
Fasola (bez strąków)	0,1 (mz)			
Groch (w strąkach)	1 (ma, mz)			
Groch (bez strąków)	0,1 (mz)			
Pozostałe	0,05 (*)			
vii) WARZYWA ŁODYGOWE (świeże)		0,05 (*)	0,1 (*)	
Szparagi	0,5 (mz)			
Karczochy				
Seler				
Koper włoski				
Karczochy kuliste				
Por	3 (ma, mz)			
Rabarbar	0,5 (mz)			
Pozostałe	0,05 (*)			
viii) GRZYBY	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	
a) Grzyby uprawne				
b) Grzyby dziko rosnące				

Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się NDP	Pozostałości pestycydów i najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości (w mg/kg)			
	Ditiokarbaminiany, wyrażone jako CS ₂ , obejmujące maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiuram i ziram ⁽¹⁾ , ⁽²⁾	Propineb (wyrażony jako propilendiamina) ⁽²⁾	Tiuram (wyrażony jako tiuram) ⁽²⁾	Ziram (wyrażony jako ziram) ⁽²⁾
3. Jadalne nasiona roślin strączkowych		0,05 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)
Fasola	0,1 (mz)			
Soczewica				
Groch	0,1 (mz)			
Łubin				
Pozostałe	0,05 (*)			
4. Nasiona oleiste		0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)
Siemię lnu				
Orzeszki ziemne				
Mak				
Ziarna sezamu				
Ziarna słonecznika				
Nasiona rzepaku	0,5 (ma, mz)			
Ziarna soi				
Nasiona gorczycy				
Nasiona bawełny				
Nasiona konopi				
Nasiona dyni				
Pozostałe	0,1 (*)			
5. Ziemiaki	0,3 (ma, mz, me, pr)	0,2	0,1 (*)	0,1 (*)
Ziemiaki wczesne				
Ziemiaki przechowalnicze				
6. Herbata (liście i łodygi suszone, fermentowane lub w inny sposób przetwarzane; gat. <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,2 (*)	0,2 (*)
7. Chmiel (suszony), w tym szyszki chmielu i niezagęszczony proszek	25 (pr)	50	0,2 (*)	0,2 (*)

⁽¹⁾ NDP wyrażone jako CS₂ mogą powstawać z różnych ditiokarbaminianów i dlatego też nie odzwierciedlają jednej dobrej praktyki rolniczej (DPR). Z tego względu nie jest właściwe używanie tych NDP w celu sprawdzenia zgodności z DPR.

⁽²⁾ W nawiasie pochodzenie pozostałości (ma: maneb; mz: mankozeb; me: metiram; pr: propineb; t: tiuram; z: ziram).

⁽³⁾ Ponieważ wszystkie ditiokarbaminiany powodują ostateczną pozostałość CS₂, rozróżnienie ich jest praktycznie niemożliwe. Jednakże w odniesieniu do propinebu, ziram i tiuramu istnieją indywidualne metody określania pozostałości. Z metod tych należy korzystać w indywidualnych przypadkach, kiedy wymagane jest określenie konkretnej ilości propinebu, ziram i/lub tiuramu.

(*) Wskazuje dolną granicę oznaczalności."

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 4 kwietnia 2007 r.

w sprawie pomocy państwa C 14/06 przewidzianej przez Belgię na rzecz General Motors Belgium w Antwerpii

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 435)

(Jedynie tekst w języku francuskim i niderlandzkim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/612/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. POSTĘPOWANIE

(1) Projekt pomocy szkoleniowej na rzecz General Motors Belgium w Antwerpii został zgłoszony Komisji pismem z dnia 8 grudnia 2005 r., zarejestrowanym dnia 14 grudnia 2005 r. Komisja zażądała dodatkowych infor-

macji w dniu 4 stycznia 2006 r., na co Belgia odpowiedziała pismem z dnia 7 lutego 2006 r., zarejestrowanym dnia 10 lutego 2006 r. Dnia 15 lutego 2006 r. Komisja ponownie zażądała wyjaśnień, które zostały dostarczone pismem z dnia 2 marca 2006 r., zarejestrowanym w dniu 8 marca 2006 r.

(2) Pismem z dnia 26 kwietnia 2006 r. Komisja poinformowała Belgię o swojej decyzji o wszczęciu postępowania w myśl art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do zgłoszonej pomocy. Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dnia 1 września 2006 r. ⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane osoby do przedstawienia swoich uwag odnośnie do przedmiotowej pomocy. Żadna zainteresowana osoba trzecia nie przedstawiła swoich uwag.

(3) Pismem z dnia 31 maja 2006 r., zarejestrowanym w dniu 6 czerwca 2006 r., władze belgijskie odpowiedziały na decyzję o wszczęciu postępowania. Uzupełniły informacje pismami z dnia 13 grudnia 2006 r. i dnia 5 lutego 2007 r. W dniu 13 lutego 2007 r. zorganizowano spotkanie Komisji z władzami belgijskimi. Pismem z dnia 20 lutego 2007 r. Belgia przekazała informacje uzupełniające. Komisja przesłała kolejny wniosek o przekazanie informacji w dniu 23 lutego 2007 r., na który władze belgijskie odpowiedziały pismem z dnia 28 lutego 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 1.9.2006, str. 6.

⁽²⁾ Patrz: przypis 1.

2. OPIS PROJEKTU

- (4) Beneficjentem pomocy miałyby być spółka General Motors Belgium (zwana dalej „GM Belgium”) w Antwerpii, która należy do spółki General Motors Corporation (zwanej dalej „GMC”). Działalnością GMC w Europie (zwaną dalej „GM Europe”) zarządza specjalny zespół zarządzający. Powstała w 1924 r. spółka produkuje części samochodowe na potrzeby produkcji własnej i dla innych oddziałów GMC, a także zajmuje się montażem pojazdów samochodowych. W 2005 r. spółka wyprodukowała 253 000 samochodów. Większość produkcji jest przeznaczona na wywóz. W zakładzie obecnie montowany jest model Opel Astra, należący do segmentu rynku samochodowego, w którym konkurencja jest szczególnie silna, co również potwierdziły władze belgijskie. Spółka zatrudnia około 5 000 osób.
- (5) Spółka General Motors Belgium zapowiedziała program inwestycyjny o wartości 127 mln EUR w okresie 2005–2007, obejmujący:
- produkcję nowej wersji modelu Astra: oprócz już produkowanych trzech wersji tego samochodu zakład będzie produkował Astrę ze sztywnym dachem otwieranym (tzw. „kabriolet” lub „Astra TwinTop”). Dotychczas produkcja wersji „kabriolet” nie była wykonywana przez GM Europe, ale podzlecana włoskiej spółce Bertone;
 - podwojenie mocy produkcyjnych wydziału tłoczni: rozwój wydziału tłoczni wpisuje się w strategię GM Europe, zmierzającą do sprostania potrzebom lokalnym w lepszym niż dotychczas stopniu. Poprawa samozaopatrzenia w elementy karoserii i skuteczności logistycznej między poszczególnymi zakładami grupy pozwala na ograniczenie transportu części między nimi.
- (6) Te dwa dodatkowe rodzaje działalności umożliwiają ograniczenie zakresu redukcji zatrudnienia w Antwerpii i zapewnienie zakładowi przyszłości. Wiążą się one z instalacją nowych maszyn, nowych urządzeń, z nowymi technologiami montażu oraz nowymi metodami pracy. Dlatego też program szkoleń związany z tymi dodatkowymi rodzajami działalności obejmuje lata 2005–2007. Jego koszt wynosi 19,94 mln EUR, podczas gdy wartość zgłoszonej pomocy wynosi 5 338 500 EUR. Ze względu na fakt, że Antwerpia leży w regionie nieobjętym pomocą, maksymalna intensywność pomocy wynosi 50 % na szkolenia ogólne oraz 25 % na szkolenia specjalistyczne. Pomoc winna być przyznana w formie pomocy doraźnej przez region flamandzki (*Vlaams Gewest*).
- (7) Według informacji przekazanych przez Belgię program obejmuje część „szkolenia ogólne”, którego koszt wynosi 6,22 mln EUR. Te szkolenia ogólne obejmą umiejętności związane z następującymi stanowiskami pracy:
- szkolenia techniczne (2,63 mln EUR) (instruktorzy: 90 % zewnętrzni i 10 % wewnętrzni): spawanie, kierowcy wózków widłowych, „roller bridge”, narzędziowcy, pracownicy techniczni, Allen Bradley, Controllogix,
 - szkolenia podstawowe (0,79 mln EUR) (instruktorzy: 95 % zewnętrzni i 5 % wewnętrzni): szkolenia informatyczne (pakiet biurowy: Excel, Access, Word, Power point itd.), umiejętności społeczne (prezentacja, komunikacja, zarządzanie personelem itd.) oraz podnoszenie poziomu wiedzy podstawowej (finanse dla niefinansistów, normy ISO, BHP),
 - koordynacja ogólna (0,89 mln EUR) (doradcy: 100 % wewnętrzni): tymczasowy zespół złożony z pracowników z różnych działów będzie miał za zadanie opracować, nadzorować i wspomagać działania związane ze szkoleniami ogólnymi, przewidzianymi w programach szkoleniowych. Pozycja ta nie stanowi szkolenia jako takiego, ale stanowi koszt usług doradczych, związany z ogólną częścią programu szkoleniowego,
 - symulowane środowisko pracy (1,89 mln EUR) (instruktorzy: 100 % wewnętrzni): szkolenie dot. zasad produkcji globalnej, prowadzone w złożonym środowisku pracy. W symulowanym środowisku pracy wyjaśnienie następujących koncepcji i wykazanie ich rosnącego znaczenia: organizacja miejsca pracy, bezpieczeństwo, praca zgodnie z normami, zarządzanie wzrokowe, redukcja kosztów, ciągła poprawa itd. Łącznie 5 000 pracowników General Motors Belgium w Antwerpii odbędzie takie szkolenie w 17-osobowych grupach. Odbywa się ono w specjalnej sali szkoleń wyposażonej w symulowany łańcuch produkcji i drewniane modele samochodów.
- (8) Koszt szkoleń specjalistycznych wynosi 13,73 mln EUR; obejmują one następujące działania:
- szkolenia w trakcie pracy (4,54 mln EUR) (instruktorzy: 100 % wewnętrzni): indywidualne szkolenia praktyczne dla robotników w ich miejscu pracy,

- szkolenia związane z rozwojem wydziału tłoczni (4,35 mln EUR) (instruktorzy: 20 % zewnętrzni i 80 % wewnętrzni): GM Belgium będzie produkować więcej różnych elementów z blachy metalowej. W celu przygotowania się do tej pracy obecni pracownicy winni zdobyć wyższy stopień wiedzy technicznej. Szkolenia będą więc zorganizowane celem rozszerzenia wiedzy technicznej robotników zajmujących się tłoczeniem (przebijaki, wykrojniki itd.),
- specjalistyczne szkolenia techniczne (4,82 mln EUR) (instruktorzy: 20 % zewnętrzni i 80 % wewnętrzni): rozpoczęcie produkcji modelu Astra TwinTop ma wpływ na obecne procesy produkcyjne w zakładzie, w szczególności jeśli chodzi o tłoczenie, karoserię, lakiernię, montaż, kontrolę jakości i logistykę. Tym samym wspomniane wydziały muszą ulec całkowitej reorganizacji. Zespół złożony z przedstawicieli zarówno inżynierów, jak i brygad robotników wspiera kierowników działów z myślą o wprowadzeniu zmian w procesach produkcyjnych.

3. POWODY WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA

- (9) W decyzji z dnia 26 kwietnia 2006 r. o wszczęciu postępowania („decyzja o wszczęciu postępowania”) Komisja wyraziła swoje wątpliwości w odniesieniu do pomocy oraz zastanawiała się, czy szkolenia nie zostałyby zorganizowane, nawet jeśli nie udzielono by pomocy. Ponieważ pomoc nie zdawała się skłaniać beneficjenta do zrealizowania dodatkowych działań szkoleniowych, nie miała ona żadnego pozytywnego wpływu, a jedynie zakłócała konkurencję. Jeśli ta analiza znalazłaby potwierdzenie, pomoc nie mogłaby być zatwierdzona.
- (10) Jeśli chodzi o działania szkoleniowe związane z uruchomieniem produkcji nowego modelu, Komisja stwierdziła, że w przemyśle samochodowym produkcja nowego modelu jest czynnikiem normalnym i regularnym, koniecznym do zachowania konkurencyjności. Koszty szkolenia związane z uruchomieniem produkcji nowego modelu są więc powszechnie ponoszone przez producentów samochodów w wyniku tylko pobudek handlowych. Jest oczywiste, że aby produkować nowe modele, producenci samochodów muszą szkolić swoich pracowników w zakresie nowych technologii. Jest więc bardzo prawdopodobne, że GM Europe, tak czy inaczej, zorganizowałaby przedmiotowe działania szkoleniowe, nawet w przypadku nieotrzymania pomocy. Postępowanie takie jest typowe dla większości konkurentów w tym sektorze.
- (11) Komisja podniosła podobne argumenty w odniesieniu do efektu zachęty, jaką stanowi pomoc przeznaczona na wsparcie rozwoju wydziału tłoczni: koszty szkoleń związanych z tą działalnością są konieczne dla (zwiększenia
- produkcji części samochodowych, co jest normalnym zjawiskiem w przemyśle samochodowym. Części samochodowe stanowią ważne i niezbędne środki produkcji dla zakładu montażowego oraz stanowią pewną część kosztu pojazdu. Siły rynku winny więc wystarczać same w sobie do tego, by skłonić przedsiębiorstwo do ponoszenia kosztów szkoleń z tym związanych. Jest w związku z tym prawdopodobne, że działania szkoleniowe objęte pomocą zostałyby, tak czy inaczej, przeprowadzone, nawet w przypadku nieotrzymania pomocy.
- (12) Komisja zażądała więc od Belgii wyjaśnienia, dlaczego w omawianym przypadku oraz wbrew temu, co można zaobserwować u większości producentów samochodów we Wspólnocie, uznała ona, że beneficjent nie byłby w stanie (lub nie miałby woli) pokrycia spodziewanych kosztów działań szkoleniowych z zysków, jakie mógł z tego tytułu osiągnąć (w szczególności możliwość produkowania nowego modelu i/lub zwiększenie mocy produkcyjnych przeszkolonej siły roboczej). Komisja podkreśliła również, że Belgia nie dostarczyła, na tym etapie postępowania, dowodów na to, że siły rynku same w sobie nie skłoniłyby przedsiębiorstwa do zorganizowania przewidzianego programu szkoleniowego.
- (13) Decyzja o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 1 września 2006 r. ⁽³⁾ Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia swoich uwag odnośnie do przedmiotowych środków. Żadna zainteresowana osoba trzecia nie przesłała swoich uwag.

4. UWAGI BELGII

- (14) Belgia kwestionuje wstępną ocenę Komisji z dwóch powodów. Po pierwsze uważa, że pogwałcone zostały zasady bezpieczeństwa prawnego, równości traktowania i dobrego zarządzania. Belgia zauważa, że w przeszłości Komisja wyrażała zgodę na podobną pomoc na szkolenia, w tym również na rzecz GM Belgium. Władze belgijskie uważają również, że Komisja zmienia dogłębnie swoją interpretację rozporządzenia Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej ⁽⁴⁾ na sześć miesięcy przed upływem terminu jego obowiązywania. Ich zdaniem rozporządzenie (WE) nr 68/2001 było stosowane w sposób jednorodny przez cztery i pół roku. Zgodnie z zasadą dobrego zarządzania Komisja winna była poczekać do daty wygaśnięcia i dopiero wówczas je zmienić zgodnie z nowym podejściem.

⁽³⁾ Patrz: przypis 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 20. Okres obowiązywania rozporządzenia został przedłużony do dnia 30 czerwca 2008 r. rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1976/2006 (Dz.U. L 368 z 23.12.2006, str. 85).

- (15) Dodatkowo Belgia podkreśla, że przedmiotowe działania szkoleniowe mają znaczny dodatni wpływ na gospodarkę. Zapewnia ponadto, że wspomniany program szkoleń wykracza poza zwykłe potrzeby przedsiębiorstwa. To stwierdzenie było jednak zasadne wyłącznie w odniesieniu do niektórych części programu szkoleniowego.
- (16) Belgia podkreśla również, że Astra TwinTop mogłaby być produkowana przez Bertone, jak poprzednie wersje tego modelu.
- (17) Wreszcie, jeszcze przed wszczęciem postępowania⁽⁵⁾ władze belgijskie oświadczyły, że spółka GM Europe przeprowadziła badania porównawcze w celu ustalenia, gdzie najlepiej byłoby uruchomić produkcję Astra TwinTop oraz że pomoc szkoleniowa była ważnym elementem przy podejmowaniu decyzji o przyznaniu projektu GM Belgium. Belgia uważa, że w tej sytuacji pomoc jest niezbędna.

5. OCENA POMOCY

5.1. Istnienie pomocy

- (18) Komisja uważa, że środek stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu, ponieważ stanowi dotację rządu flamandzkiego, a więc jest finansowany z zasobów państwowych. Środek jest selektywny, ponieważ dotyczy tylko General Motors Belgium. Ten selektywny środek może zakłócić konkurencję między zakładami produkcyjnymi GM Europe, dając General Motors Belgium przewagę w stosunku do innych zakładów grupy. Stwarza również ryzyko zakłócenia konkurencji z innymi producentami samochodów. Ponadto rynek pojazdów samochodowych charakteryzuje się znacznymi obrotami między państwami członkowskimi. Komisja zauważa ponadto, że zakłady GM Europe znajdują się w różnych państwach członkowskich. Pomoc ta mogłaby więc zakłócić konkurencję i wpłynąć na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Zważywszy na powyższe, Komisja stwierdza, że zgłoszony środek stanowi pomoc państwa. Belgia nie kwestionuje tego stwierdzenia.

5.2. Podstawa prawna oceny

- (19) Belgia zażądała zatwierdzenia pomocy na podstawie rozporządzenia (WE) nr 68/2001. Pomoc jest bowiem faktycznie związana z programem szkoleniowym.
- (20) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 68/2001, jeśli kwota pomocy przyznana temu samemu przedsiębiorstwu na jeden projekt szkoleniowy przekracza 1 mln EUR, pomoc nie jest zwolniona z obowiązku zgłoszenia przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu. Komisja zauważa, że w analizowanym przypadku przewidziana pomoc wynosi 5,338 mln EUR, że ma być przyznana jednemu przedsiębiorstwu oraz że projekt szkoleniowy jest projektem indywidualnym. Komisja uważa więc, że obowiązek zgłoszenia ma zastosowanie do przedmiotowej pomocy i że Belgia ściśle wypełniła ten obowiązek.
- (21) W motywie 16 rozporządzenia (WE) nr 68/2001 wyjaśniono, że ten rodzaj pomocy nie może być automatycznie zwolniony z obowiązku zgłoszenia: „Właściwe jest, aby potrzeba przeznaczenia dużych kwot na pomoc była indywidualnie rozpatrywana przez Komisję, zanim kwoty te zostaną przyznane”.
- (22) Podobnie jak już wskazała w swojej decyzji o wszczęciu postępowania, Komisja stwierdza, że ponieważ środek nie jest zwolniony z obowiązku zgłoszenia na mocy rozporządzenia (WE) nr 68/2001, musi być rozpatrywany bezpośrednio na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, który stanowi, że za zgodną ze wspólnym rynkiem może być uznana „pomoc przeznaczona na ułatwienie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem”. Kiedy Komisja dokonuje oceny indywidualnej pomocy szkoleniowej, która ze względu na swoją wielkość nie podlega zwolnieniu przewidzianemu w rozporządzeniu (WE) nr 68/2001 i która w związku z tym musi być oceniona bezpośrednio na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, to jednak odwołuje się przez analogię do tych samych zasad jak te, które znajdują się w rozporządzeniu (WE) nr 68/2001. Przekłada się to między innymi na sprawdzenie, czy spełnione są wszelkie inne warunki zwolnienia przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 68/2001. Komisja nie ogranicza się jednak tylko do sprawdzenia, czy spełnione są te warunki, ale musi dokonać pogłębionej analizy zgodności środka ze wspólnym rynkiem. Celem indywidualnego zgłoszenia jest właśnie szczegółowa ocena pomocy w świetle szczególnych okoliczności rozpatrywanego przypadku.

⁽⁵⁾ Pismo z dnia 7 lutego 2006 r.

5.3. Zgodność ze wspólnym rynkiem

(23) Komisja uważa, że zgłoszony projekt spełnia warunki formalne zwolnienia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 68/2001. Po pierwsze zgłoszone koszty kwalifikowalne są zgodne z art. 4 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 68/2001. W szczególności koszty personelu uczestniczącego w projekcie szkoleniowym, które są pokrywane ze środków pomocy, zdają się być ograniczone do łącznej kwoty innych kosztów kwalifikowalnych⁽⁶⁾. Po drugie zgodnie z ust. 2 i 3 ww. art. 4 intensywność pomocy jest ograniczona do 25 % dla szkoleń specjalistycznych i do 50 % dla szkoleń ogólnych. GM Belgium jest dużym przedsiębiorstwem zlokalizowanym w regionie nieobjętym pomocą, a szkolenia nie są przeznaczone dla pracowników będących w niesprzyjającej sytuacji.

(24) Komisja zauważa jednak, że środek pomocy może być uznany za zgodny ze wspólnym rynkiem w myśl art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu tylko wówczas, gdy jest konieczny, by umożliwić beneficjentowi podjęcie przedmiotowych działań. Komisja zauważa również, że konieczność pomocy jest powszechnym kryterium zgodności. W przypadku gdy pomoc nie przekłada się na realizację przez beneficjenta dodatkowych działań, których nie wykonałby w wyniku działania samych tylko sił rynkowych, nie można uznać, że pomoc ma pozytywne skutki, rekompensujące zakłócenie wymiany handlowej i w związku z tym nie można zezwolić na jej udzielenie. W przypadku wątpliwości co do zgodności z art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu pomoc nie „ułatwia” rozwoju działalności gospodarczej, jeżeli przedsiębiorstwo podjęłoby się realizacji subwencjonowanych działań nawet w przypadku braku pomocy.

(25) W kontekście pomocy szkoleniowej motyw 10 rozporządzenia (WE) nr 68/2001 stanowi, że „szkolenia mają zwykle pozytywny zewnętrzny wpływ na społeczeństwo jako całość, ponieważ rozszerzają one krąg wykwalifikowanych pracowników, którzy mogą zostać zatrudnieni przez inne firmy, poprawiają konkurencyjność Wspólnoty oraz grają ważną rolę w strategii zatrudnienia. Mając na uwadze fakt, iż przedsiębiorstwa we Wspólnocie z reguły nie inwestują wystarczających środków w szkolenie swych pracowników, pomoc państwa może ułatwić skorygowanie tej niedoskonałości rynku i dlatego można, pod pewnymi warunkami, uważać ją za zgodną ze wspólnym rynkiem, a zatem zwolnioną z uprzedniej notyfikacji”. W motywie 11 dodano, że należy zapewnić, iż „pomoc państwa będzie ograniczona do minimum, niezbędnego do osiągnięcia celu Wspólnoty, którego osiągnięcie nie jest możliwe przez działanie samych tylko sił rynkowych [...]”.

(26) W związku z powyższym niedoskonałość rynku, której istnienie potwierdza rozporządzenie (WE) nr 68/2001, polega na tym, że przedsiębiorstwa „nie inwestują wystar-

czających środków w szkolenie swych pracowników”. W momencie gdy dane przedsiębiorstwo przewiduje nowe działania szkoleniowe, na ogół porównuje koszty tych działań z korzyściami, jakie może dzięki nim osiągnąć (takimi jak zwiększenie wydajności produkcji lub zdolność do produkowania nowych wyrobów). Na ogół przedsiębiorstwo nie uwzględnia korzyści dla gospodarki Wspólnoty jako całości, które jego samego nie dotyczą. Analizuje również rozwiązania zastępcze (mniej kosztowne) w stosunku do szkolenia, takie jak rekrutacja już wykwalifikowanej siły roboczej (ze szkodą ewentualnie dla już zatrudnionych pracowników). Dlatego też pomoc szkoleniowa jest w pewnych przypadkach korzystnym środkiem zaradczym na specyficzną niedoskonałość rynku. Zważywszy na te okoliczności pomoc jest „niezbędna do osiągnięcia celu Wspólnoty, którego osiągnięcie nie jest możliwe przez działanie samych tylko sił rynkowych”.

(27) Jeśli chodzi o sprawdzenie konieczności pomocy szkoleniowej w przemyśle samochodowym, Komisja stwierdza, że od 18 miesięcy gromadziła dowody, z których wynika, że w przypadku produkcji nowych modeli niektórzy producenci samochodów stosują konkurencję między swoimi zakładami produkcyjnymi zlokalizowanymi w różnych państwach członkowskich. Planując wprowadzenie na rynek nowego wyrobu, porównują oni kilka zakładów, a następnie decydują, w którym zakładzie wyrób ten będzie produkowany w zależności od globalnych kosztów produkcji, tzn. uwzględniając wszelkie rodzaje kosztów, w tym dotacje rządowe różnego rodzaju, a także pomoc szkoleniową. Zdaje się to wynikać z faktu, że duże firmy produkujące samochody mają obecnie moce produkcyjne większe niż popyt oraz że ich linie produkcyjne stały się bardziej elastyczne. W związku z tym dany zakład może łatwo dostosować się do produkcji dodatkowych modeli. W związku z taką rzeczywistością gospodarczą bardziej intensywnej konkurencji między zakładami produkcyjnymi oraz uwzględniając stąd ryzyko, że niektóre środki pomocy szkoleniowej nie leżą we wspólnym interesie, o którym mowa w motywie 10 rozporządzenia (WE) nr 68/2001, lecz stanowią tylko zakłócającą konkurencję pomoc na działanie, Komisja musi z większą dokładnością przeanalizować konieczność pomocy, „aby pomoc państwa była ograniczona do minimum, niezbędnego do osiągnięcia celu Wspólnoty, którego osiągnięcie nie jest możliwe przez działanie samych tylko sił rynkowych” (motyw 11 ww. rozporządzenia)⁽⁷⁾. To stwierdzenie jest tym bardziej uzasadnione, że obecnie sektor samochodowy w ramach Wspólnoty charakteryzuje się znaczną nadwyżką mocy, która utrzymuje się z powodu słabego wzrostu popytu oraz często odnotowywanym znacznym wzrostem wydajności⁽⁸⁾.

⁽⁶⁾ Ze względu na to ograniczenie kosztów kwalifikowalnych uczestników szkolenia koszty kwalifikowalne szkoleń ogólnych są ograniczone do 5 438 000 EUR, a szkoleń specjalistycznych – do 10 478 000 EUR.

⁽⁷⁾ Komisja zawarła podobne wnioski w motywie 33 swojej decyzji z dnia 4 lipca 2006 r. w sprawie Ford Genk (Dz.U. L 366 z 21.12.2006, str. 32).

⁽⁸⁾ W związku ze słabym wzrostem popytu oraz obniżającym się wzrostem wydajności i coraz niższymi cenami wielu dużych producentów samochodów zamknęło swoje fabryki lub zmniejszyło zatrudnienie we Wspólnocie w ostatnich latach. Spółka GM Europe ogłosiła pod koniec 2004 r. plan restrukturyzacji, pociągający za sobą redukcję zatrudnienia o 12 000 osób.
http://www.gmeurope.com/news/archive_0410.html

- (28) Ponieważ w przedmiotowej sprawie kilka zakładów konkurowało ze sobą i ponieważ pomoc mogła być w związku z tym przyznana na cele inne niż zachęcenie przedsiębiorstwa do podjęcia dodatkowych działań szkoleniowych, Komisja uważa za niezbędne zweryfikowanie konieczności pomocy. Wbrew temu, co twierdzi Belgia w odpowiedzi na decyzję o wszczęciu postępowania, Komisja uważa za prawnie dozwolone przeprowadzenie takiej weryfikacji. Jak podkreśliła Belgia, Komisja w poprzednich sprawach nie analizowała szczegółowo konieczności specjalnej pomocy szkoleniowej pod kątem kosztów wprowadzenia produktu na rynek. Komisja może jednak być do tego zmuszona, gdy stwierdzi, że zmieniły się warunki gospodarcze na właściwych rynkach⁽⁹⁾.
- (29) Komisja stwierdza, że przedmiotowy program szkoleniowy jest związany z dwoma nowymi rodzajami działalności w fabryce: produkcja Astra TwinTop i rozwój wydziału tłoczni.
- Konieczność pomocy związana z produkcją nowego modelu Astra TwinTop*
- (30) Władze belgijskie podkreślają w swoim zgłoszeniu⁽¹⁰⁾, że montaż modelu Astra TwinTop pociąga za sobą dodatkowe operacje ręczne, takie jak spawanie. Stwierdzają one, że produkcja tego typu samochodów ma wpływ na całość działalności spółki (karoseria, lakiernia, tłocznia, logistyka i montaż) oraz że rozpoczęcie produkcji nowych modeli wiąże się każdorazowo z:
- montażem nowych części,
 - wprowadzeniem nowoczesnych metod pracy,
 - zastosowaniem nowych technologii montażu.
- (31) Władze belgijskie podkreślają, że produkcja nowego modelu wiąże się więc nie tylko z wprowadzeniem na rynek nowego wyrobu, ale również zmusza wielu robotników do zapoznania się z nowymi maszynami, częściami, technikami montażu i metodami pracy.
- (32) Opis ten potwierdza, że aby z powodzeniem wprowadzić nowy model do łańcucha produkcji, wymagane jest – podobnie jak w rozpatrywanym przypadku – uprzednie szkolenie pracowników. Innymi słowy działania szkoleniowe na szeroką skalę są konieczne dla produkcji nowego modelu.
- (33) W momencie gdy spółka GM Europe podjęła decyzję o produkowaniu tego modelu, w konsekwencji trzeba było ponieść koszty na szkolenia, aby wprowadzić w życie tę decyzję handlową.
- (34) Podobnie jak w decyzji o wszczęciu postępowania Komisja odnotowuje, że w przemyśle samochodowym wprowadzenie na rynek nowego modelu jest elementem normalnym, odbywa się systematycznie i jest niezbędne do utrzymania pozycji na rynku i rentowności. Ponieważ produkcja nowego modelu wymaga szkolenia pracowników w zakresie nowych technologii produkcji, koszty szkolenia związane z wprowadzeniem na rynek tego nowego modelu są ponoszone przez producentów samochodów w wyniku tylko pobudek handlowych.
- (35) Władze belgijskie nie przedstawiły nowych kontrargumentów na takie stwierdzenie. Mimo że w decyzji o wszczęciu postępowania zostały wezwane do przedstawienia argumentów dowodzących, że GM nie zorganizowałyby działalności szkoleniowej przy braku pomocy, nie uczyniły tego.
- (36) W tym zakresie Belgia jedynie podtrzymała stwierdzenie, że pomoc szkoleniowa była konieczna, aby zakład GM Belgium został wybrany przez dyrekcję GM Europe na miejsce produkcji modelu Astra TwinTop. Dla potwierdzenia tego stwierdzenia przedstawiono odpowiednie dowody. Ponadto władze belgijskie podkreśliły, że produkcja nowego modelu mogłaby zostać zlecona firmie Bertone, która ma doświadczenie w produkcji tego rodzaju samochodów.
- (37) Komisja zwraca jednak uwagę na fakt, że celem rozporządzenia (WE) nr 68/2001, w przeciwieństwie do pomocy regionalnej na inwestycje, nie jest wpływanie na wybór miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, ale zapobieganie niedoinwestowaniu w szkolenia we Wspólnocie, jak nadmieniono powyżej. Ponadto Belgia nie wyjaśniła, dlaczego filia GM Europe – drugi hipotetyczny wybór – której produkcja przedmiotowego modelu mogła zostać powierzona, nie miałaby zorganizować podobnych działań szkoleniowych⁽¹¹⁾. Z informacji dostarczonych przez Belgię wynika, że, przeciwnie, prawdopodobne jest, iż wszystkie inne zakłady GM Europe byłyby zmuszone w tych warunkach do zorganizowania podobnego programu szkoleniowego. Nie można więc stwierdzić, że pomoc zachęciła GM Europe do zorganizowania szerszych działań szkoleniowych we Wspólnocie.

⁽⁹⁾ W motywie 52 wyroku z dnia 30 września 2003 r. w sprawach połączonych C-57/00 P i C-61/00 P Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich stwierdził, że „niezależnie od tego, jaka byłaby podana przez Komisję interpretacja art. 92 ust. 2 lit. c) [obecnie art. 87 ust. 2 lit. c)] Traktatu w przeszłości, nie może ona wpłynąć na uzasadnienie interpretacji Komisji tego samego przepisu w decyzji spornej, a tym samym na jej prawomocność”. W podobny sposób Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich zaznaczył w motywie 177 wyroku z 15 czerwca 2005 r. w sprawie T-171/02: „Zgodność z prawem danej decyzji Komisji stwierdzającej, że nowa pomoc nie spełnia warunków zastosowania odstępstwa przewidzianego w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE powinna być oceniana jedynie w ramach tego przepisu, a nie z punktu widzenia wcześniejszej praktyki decyzyjnej Komisji, jeśli nawet takowa została udowodniona”.

⁽¹⁰⁾ Załącznik 2 do zgłoszenia.

⁽¹¹⁾ Najbardziej prawdopodobnymi kandydatami były zakłady, które już produkowały inne wersje Astry, w szczególności Bochum (Niemcy).

(38) Dla Komisji nie jest jasne, jakie wnioski należy wyciągnąć z wysuniętego przez władze belgijskie argumentu, że produkcja nowego modelu mogła zostać powierzona Bertone. Belgia nie przedstawiła w szczególności konkretnego dowodu na to, że produkcja wykonywana przez Bertone wymagałaby mniejszego wysiłku szkoleniowego niż w przypadku GM Europe⁽¹²⁾. Ponadto Belgia nie udowodniła, że pomoc odegrała jakąkolwiek rolę w podjętej przez GM Europe decyzji o zaprzestaniu podzlecenia produkcji tego modelu. Jest natomiast prawdopodobne, że ta ważna strategiczna decyzja została podjęta zanim władze belgijskie obiecały przedmiotową pomoc. Podsumowując – fakt, że produkcja modelu Astra TwinTop mogła zostać podzlecona firmie Bertone, tak jak poprzednie wersje, nie oznacza, że pomoc szkoleniowa jest konieczna i zgodna ze wspólnym rynkiem.

Konieczność pomocy związana z rozwojem wydziału tłoczni

(39) Władze belgijskie podkreślają, że rozbudowa wydziału tłoczni wpisuje się w strategię GM w Europie, której celem jest lepsze spełnienie lokalnych potrzeb, tak by ograniczyć transport części między zakładami. W przypadku zakładu w Antwerpii projekt przewiduje:

— dwie dodatkowe prasy do tłoczenia,

— produkcję dodatkowych elementów karoserii,

— wprowadzenie nowych technologii.

(40) Belgia podkreśla, że rozwój wiąże się również z tym, że wielu robotników będzie musiało zapoznać się z nowymi maszynami, częściami, technologią tłoczenia i metodami pracy. Program szkolenia przewiduje również spełnienie tego celu.

(41) Powyższy opis potwierdza, że zarówno w ogólnym ujęciu, jak i w rozpatrywanym przypadku rozwój działalności tłoczni nie może zakończyć się powodzeniem, jeśli

nie towarzyszy mu zakrojone na szeroką skalę szkolenie pracowników. Innymi słowy szkolenie jest konieczne dla rozwoju działalności wydziału tłoczni.

(42) W swojej decyzji o wszczęciu postępowania Komisja zastanawia się nad efektem zachęty pomocy, związanej z rozwojem działalności tłoczni⁽¹³⁾. Władze belgijskie nie przedstawiły nowych elementów mogących poddać w wątpliwość ocenę Komisji w tym zakresie. W szczególności nie wyjaśniły, dlaczego w przypadku braku pomocy spółka GM nie miałaby zorganizować przedmiotowych szkoleń.

Wnioski pośrednie

(43) Na podstawie powyższych argumentów można wywnioskować, że wszystkie działania szkoleniowe, dzięki którym pracownicy zdobywają umiejętności niezbędne do powodzenia realizacji dwóch nowych projektów (produkcja nowego modelu i rozwój działalności tłoczni), zostałyby tak czy inaczej zorganizowane, nawet w przypadku braku pomocy. W związku z tym przedmiotowa pomoc nie skutkuje dodatkowym szkoleniem, ale pokrywa wydatki na normalne działanie przedsiębiorstwa, obniżając w ten sposób normalne koszty. Dlatego też Komisja uważa, że pomoc zakłóci konkurencję i wpłynie na warunki wymiany handlowej w sposób sprzeczny ze wspólnym interesem⁽¹⁴⁾. W tych okolicznościach pomocy nie można uzasadnić na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu. Ponieważ żadne inne odstępstwo przewidziane w art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu nie może mieć zastosowania do rozpatrywanego przypadku, pomoc jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

(44) Powyższy wniosek ma zastosowanie niezależnie od tego, czy przedmiotowe szkolenie ma charakter ogólny czy specjalistyczny. Komisja zauważa w szczególności, że działania szkoleniowe ogólne kwalifikowane jako „szkolenia techniczne”⁽¹⁵⁾ dotyczą umiejętności, które są niezbędne dla dwóch nowych rozważanych rodzajów działalności, a w szerszym ujęciu dla działalności fabryki produkującej samochody, która chce być konkurencyjna⁽¹⁶⁾. Władze belgijskie przedstawiły jednak dowód na to, że część ogólnych „szkoleń technicznych” dotyczy kwalifikacji, których uzyskanie wymaga długiej nauki oraz że niemała część przeszkolonych pracowników co roku opuszcza przedsiębiorstwo. Jest to związane ze znacznym niedostatkiem tego rodzaju kwalifikacji na belgijskim rynku pracy (tzw. „stanowiska krytyczne” lub „bottleneck jobs”). Komisja uważa, że Belgia przedłożyła wystarczającą ilość argumentów, jeśli chodzi o trzy rodzaje ogólnych „szkoleń technicznych”.

⁽¹²⁾ Na swojej stronie internetowej Bertone pisze, że „Carrozzeria Bertone zawsze nadawała strategiczne znaczenie czynnikowi ludzkiemu. [...] Dlatego też Carrozzeria Bertone zawsze zwracała szczególną uwagę na ciągłe szkolenie i na ponowne wykorzystanie swojej siły roboczej. W praktyce strategia ta oznaczała, że firma przeprowadziła w ciągu ostatnich dwóch lat 240 godzin szkolenia [na osobę], co oznacza inwestycję o wartości 3 mln euro.” <http://www.bertone.it/carrozzeria3.htm>

⁽¹³⁾ Patrz: przypis 11.

⁽¹⁴⁾ Sprawa T-459/93, *Siemens SA przeciwko Komisji*, [ECR] 1995, str. II-1675, motyw 48.

⁽¹⁵⁾ Patrz: przypis 7.

⁽¹⁶⁾ Na przykład produkcja nowego modelu wymaga spawania większej ilości elementów, stąd zapotrzebowanie fabryki na większą liczbę spawaczy.

Temat szkolenia	Całkowity czas trwania szkolenia	Rotacja personelu: % roczny robotników odchodzących z przedsiębiorstwa	Koszty kwalifikowalne: personel szkolony	Koszty kwalifikowalne: inne koszty
Operatorzy wózków widłowych	40	58 %	1 32 000	42 500
Narzędziowcy	2 000	13 %	660 000	355 000
Pracownicy techniczni	400	20 %	198 000	197 500

Uwaga: jeśli chodzi o „spawanie”, Belgia podaje, że całkowity czas trwania szkolenia wynosi 60 godzin, a poziom rotacji personelu przedsiębiorstwa – 4 %. Komisja uważa, że liczby te są dość niskie i nie uniemożliwiają przedsiębiorstwu korzystania z zysków, wynikających z wydatków poniesionych na szkolenie. Rotacja personelu nie jest więc na tyle niska, by zniechęcić przedsiębiorstwo do ponoszenia takich kosztów.

Jest więc oczywiste, że duża rotacja personelu uniemożliwia przedsiębiorstwu osiągnięcie wystarczających zysków z tego rodzaju szkoleń, aby zrekompensować ich koszt. Jest więc prawdopodobne, że przedsiębiorstwo nie poniosłoby tego rodzaju wydatków, gdyby nie miało otrzymać pomocy.

- (45) Zważywszy na powyższe, Komisja uważa, że pomoc jest konieczna dla trzech rodzajów przedmiotowego działania szkoleniowego (w przeciwieństwie do pozostałych elementów ogólnych „szkoleń technicznych”).

Działania szkoleniowe niezwiązane bezpośrednio z pomocą na rzecz dwóch projektów

- (46) W swoim zgłoszeniu władze belgijskie przedstawiły całościowy program szkoleniowy jako przeznaczony na wsparcie na rzecz dwóch przedmiotowych projektów⁽¹⁷⁾. Z dodatkowych informacji przekazanych przez Belgię po decyzji o wszczęciu postępowania wynika jednak, że część działań szkoleniowych dotyczy kompetencji, które nie są w rzeczywistości niezbędne dla realizacji tych projektów. Chodzi o następujące pozycje (patrz: opis poniżej):

— szkolenia podstawowe,

— symulowane środowisko pracy.

- (47) Komisja zauważa, że w przeciwieństwie do pozostałej części programu szkoleniowego szkolenia podstawowe i symulowane środowisko pracy odnoszą się do kwalifikacji, które nie są konieczne do realizacji dwóch przedmiotowych projektów: projekty mogą zostać zrealizowane, a produkcja może się rozpocząć bez potrzeby organizowania tego rodzaju szkoleń. Nie dotyczą też kompetencji bezpośrednio wymaganych do produkcji pojazdów samochodowych. Przedstawiony powyżej tok rozumowania o konieczności szkolenia nie ma więc do nich zastosowania. Ponieważ wydaje się, że szkolenie to wykracza poza potrzeby przedsiębiorstwa, nie można

wyciągnąć wniosku, że zostałyby zorganizowane, gdyby nie przyznano pomocy. Z braku innych elementów świadczących o sytuacji przeciwnej Komisja uważa, że pomoc państwa jest konieczna, by tego rodzaju szkolenie mogło zostać zorganizowane.

- (48) Wreszcie, Komisja zauważa, że pozycja wydatków „koordynacja ogólna” nie dotyczy działania szkoleniowego jako takiego, ale usług doradczych przeznaczonych na szkolenia ogólne. Pozycja ta może więc częściowo być włączona do kosztów kwalifikowalnych w zakresie, w jakim dotyczy „szkoleń podstawowych”, „symulowanego środowiska pracy” oraz części ogólnych „szkoleń technicznych”, dla których pomoc została uznana za konieczną⁽¹⁸⁾.

- (49) Zważywszy na przewidzianą w rozporządzeniu (WE) nr 68/2001 zasadę ograniczenia kosztów personelu osób szkolonych do ogólnej kwoty pozostałych kosztów, koszty kwalifikowalne wynikające z tych części programu szkoleniowego, dla których pomoc jest konieczna, wynoszą 4,362 mln EUR, a sama pomoc – 2,181 mln EUR. Ponieważ inne warunki formalne ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 68/2001 są również spełnione, co stwierdzono w motywie 23 powyżej, Komisja stwierdza, że ta część zgłoszonej pomocy jest zgodna ze wspólnym rynkiem.

6. WNIOSKI

- (50) Komisja jest zdania, że część środków pomocy zgłoszonych przez Belgię w wysokości 4,362 mln EUR kosztów kwalifikowalnych, co odpowiada pomocy na kwotę 2,181 mln EUR, spełnia kryteria zgodności ze wspólnym rynkiem w myśl art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu.

⁽¹⁸⁾ Na podstawie liczby godzin szkoleń Komisja stwierdza, że 80,71 % kosztów „koordynacji ogólnej”, tj. kwotę 0,723 mln EUR, można przeznaczyć na szkolenie podstawowe, na symulowane środowisko pracy i na część ogólnych szkoleń technicznych, dla których pomoc jest konieczna. Tymi godzinami są: i) szkolenia techniczne (pismo Belgii z dnia 28 lutego 2007 r.): 50 800 godzin, w tym 30 000 związanych z trzema działaniami, dla których pomoc została oceniona jako konieczna; ii) szkolenia podstawowe (pismo Belgii z dnia 7 lutego 2006 r.); liczba uczestników szkoleń pomnożona przez średnią liczbę godzin szkoleń na uczestnika w ciągu trzech lat): 17 000 godzin; iii) symulowane środowisko pracy (jw.): 40 000 godzin.

⁽¹⁷⁾ Załącznik 2 zgłoszenia.

(51) Komisja uważa, że pozostała część pomocy nie jest konieczna do realizacji przedmiotowych działań szkoleniowych. Pomoc ta nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem, gdyż nie podlega żadnemu odstępstwu przewidzianemu w Traktacie i w związku z tym winna być niedozwolona. Według władz belgijskich pomoc nie została jeszcze wypłacona, nie jest więc zasadne wszczęcie postępowania windykacyjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa, przewidziana przez Belgię na rzecz projektu szkoleniowego w przedsiębiorstwie General Motors Belgium w Antwerpii, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w wysokości 3 157 338,40 EUR.

W związku z powyższym ta część pomocy nie może zostać przyznana.

Pozostała część pomocy państwa w wysokości 2 181 161,60 EUR jest zgodna ze wspólnym rynkiem w myśl art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu.

Artykuł 2

W ciągu dwóch miesięcy od daty powiadomienia o niniejszej decyzji Belgia informuje Komisję o środkach podjętych w celu dostosowania się do decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji